1997. évi LXXXI. törvény

a társadalombiztosítási nyugellátásról[1]

Az Országgyűlés az Alaptörvényben foglalt elveknek megfelelően az időskorúak és a tartósan vagy véglegesen munkaképtelenné válók, valamint hozzátartozóik megélhetésének biztosítása érdekében a társadalombiztosítási nyugellátásról az alábbi törvényt alkotja:

E törvény célja, hogy a biztosítottak és hozzátartozóik részére nyújtandó társadalombiztosítási nyugellátásokat - figyelemmel a magánnyugdíjrendszerre is - egységes elvek alapján szabályozza.[2]

I. Fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

Alapelvek

1. § (1)[3] A kötelező társadalombiztosítási nyugdíjrendszer működtetése és fejlesztése az állam feladata. A társadalombiztosítási nyugdíjrendszer öregség esetén a biztosított részére, elhalálozása esetén a hozzátartozója részére egységes elvek alapján nyugellátást biztosít.

(2)[4] A szociális biztonsági tárgyú nemzetközi szerződés, illetve szociálpolitikai egyezmény hatálya alá tartozó személyre e törvény rendelkezéseit az adott nemzetközi szerződés (egyezmény) szabályai szerint kell alkalmazni.

(3)[5]

(4) A nyugdíjbiztosítás szervezetéről külön törvény rendelkezik.

2. § (1)[6] A társadalombiztosítási nyugdíj fedezetére, a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Tbj.) rendelkezései szerint járulékot kell fizetni.

(2) Az állam a társadalombiztosítási nyugellátások kifizetését akkor is biztosítja, ha a Nyugdíjbiztosítási Alap kiadásai meghaladják a bevételeket. Ha a Nyugdíjbiztosítási Alap tervezett kiadásai meghaladják a bevételeket, a központi költségvetés a különbség összegét előirányzatként biztosítja.

(3) A társadalombiztosítási nyugellátás a nyugdíjjárulék alapját képező kereset, jövedelem összegéhez és az elismert szolgálati időhöz igazodik.

(4) Az, aki szolgálati idejének legalább egy részében a magánnyugdíjrendszer keretében is fizetett tagdíjat, és ennek alapján szolgáltatásra jogosultságot szerzett, a kizárólag társadalombiztosítási nyugellátásra (a továbbiakban: nyugellátás) jogosultakhoz képest eltérő mértékű társadalombiztosítási nyugdíjra jogosult.

---

1 Kihirdetve: 1997. VII. 25. A 38. § (2) bekezdés a kihirdetés napján lép hatályba. A hatálybalépésre lásd: 102. §. A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 270/2025. (VIII. 13.) Korm. rendelet 4. § (1) 3.

2 Módosította: 2011. évi CXCI. törvény 102. § a).

3 Módosította: 2011. évi CXCI. törvény 103. § a).

4 Megállapította: 2005. évi LXXXIII. törvény 89. §. Hatályos: 2005. XI. 1-től. Ezt követően indult ügyekben és megismételt eljárásokban kell alkalmazni.

5 Hatályon kívül helyezte: 2011. évi CXCI. törvény 103. § b). Hatálytalan: 2012. I. 1-től.

6 Módosította: 2019. évi CXXII. törvény 134. § 1.

(5)[1] Ha a biztosított a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerben, valamint a magánnyugdíjrendszerben is részt vesz, és ennek megfelelően a magánnyugdíjrendszerben tagdíjat fizetett, illetőleg azt a foglalkoztató a keresetéből, a jövedelméből levonta, majd ennek összegét a társadalombiztosítási nyugdíjrendszer számára a biztosított döntése alapján átutalták, akkor nyugellátását úgy kell megállapítani, mintha biztosítási idejének teljes tartama alatt kizárólag nyugdíjjárulék fizetésére lett volna kötelezett.

(6)[2]

3. § (1) Az 1997. december 31-én hatályos jogszabályok alapján megszerzett jogosultságot megszüntetni, illetőleg korlátozni nem lehet.

(2)–(3)[3]

(4)[4]

Alapfogalmak

4. § (1) E törvény alkalmazásában

a) s*aját jogú nyugellátás és a hozzátartozói nyugellátás:* olyan keresettől, jövedelemtől függő rendszeres pénzellátás, amely meghatározott szolgálati idő megszerzése esetén a biztosítottnak (volt biztosítottnak), illetve hozzátartozójának jár;

b) öregségi nyugdíj: meghatározott életkor elérése és meghatározott szolgálati idő megszerzése esetén járó nyugellátás;

c)[5] *nyugdíjjárulék:* a 2020. július 1-jét megelőzően elért keresetek, jövedelmek tekintetében a nyugdíjjárulék, a 2020. július 1-jétől elért, társadalombiztosítási járulékköteles keresetek, jövedelmek tekintetében a társadalombiztosítási járulék, a Tbj. szerint nyugdíjjárulék-köteles keresetek, jövedelmek tekintetében a nyugdíjjárulék;

d)[6]

e) özvegyi nyugdíj: az elhunyt nyugdíjas, illetve nyugdíjban nem részesülő, de nyugdíjjogosultságot szerzett elhunyt személy házastársának, meghatározott feltételek mellett élettársának, valamint elvált házastársának járó nyugellátás;

f) árvaellátás: az elhunyt nyugdíjas, illetve nyugdíjban nem részesülő, de nyugdíjjogosultságot szerzett elhunyt személy gyermekének, örökbe fogadott gyermekének, meghatározott feltételek esetén nevelt gyermekének, testvérének, unokájának járó ellátás;

g) szülői nyugdíj: az elhunyt biztosított (nyugdíjas) szülőjének, nagyszülőjének, meghatározott feltételek fennállása esetén nevelőszülőjének járó ellátás;

h) szolgálati idő: az az időszak, amely alatt a biztosított nyugdíjjárulék fizetésére kötelezett volt, illetve megállapodás alapján nyugdíjjárulékot fizetett. A nyugdíjjárulék-fizetési kötelezettség nélkül szolgálati időnek minősülő időszakokat e törvény külön határozza meg;

i)[7] *tartásra köteles és képes hozzátartozó:* az az árvaellátást, illetve a szülői nyugdíjat igénylő tartására törvény alapján, – a tartási kötelezettség sorrendjében – az elhunyt jogszerzőt megelőzően köteles személy,

ia) akivel szemben bíróság elrendelte az árvaellátást igénylőt, illetve a szülői nyugdíjat igénylőt megillető tartás teljesítését, vagy

---

1 Módosította: 2011. évi CXCI. törvény 103. § c), 2019. évi CXXII. törvény 135. § 1.
2 Hatályon kívül helyezte: 2011. évi CXCIV. törvény 49. § (9). Hatálytalan: 2011. XII. 31-től.
3 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi LVI. törvény 418. § (14). Hatálytalan: 2009. X. 1-től.
4 Hatályon kívül helyezte: 2005. évi LXXXIII. törvény 340. § (4). Hatálytalan: 2008. I. 1-től.
5 Megállapította: 2019. évi CXXII. törvény 127. §. Hatályos: 2020. VII. 1-től. Módosította: 2020. évi LXXVI. törvény 32. § 1.
6 Hatályon kívül helyezte: 2011. évi CXCI. törvény 103. § d). Hatálytalan: 2012. I. 1-től.
7 Megállapította: 2018. évi CXIX. törvény 3. § (1). Hatályos: 2018. XII. 23-tól.

ib) akinek – a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény szerint – a családjában az egy főre jutó jövedelem meghaladja az öregségi teljes nyugdíj legkisebb összegének két és félszeresét, kivéve, ha a bíróság úgy döntött, hogy vele szemben nem rendeli el az árvaellátást igénylőt, illetve a szülői nyugdíjat igénylőt megillető tartás teljesítését,
azzal, hogy az ismeretlen helyen tartózkodó személyt tartásra képtelennek kell tekinteni;

j)[1] *EGT-állam:* az Európai Unió tagállama és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más állam, továbbá az az állam, amelynek állampolgára az Európai Közösség és tagállamai, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban nem részes állam között létrejött nemzetközi szerződés alapján az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam állampolgárával azonos jogállást élvez;

k)[2] *megváltozott munkaképességű:* az a személy, akinek a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló törvényben foglaltak szerint az egészségi állapota legfeljebb 50 százalékos;

l)[3] *üzemi baleset:* a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló törvény szerinti üzemi baleset és foglalkozási megbetegedés.

(2) A biztosítottak és foglalkoztatók körével, továbbá a járulékfizetéssel összefüggő fogalommeghatározásokra a Tbj. rendelkezései az irányadók.

A törvény hatálya

5. §[4] E törvény hatálya kiterjed:

a)[5] a biztosítottnak minősülő személyekre és a foglalkoztatókra, továbbá

b)[6] az e törvényben meghatározott saját jogú és hozzátartozói nyugellátásban részesülő személyekre, valamint

c)[7] a nyugdíjfolyósító szervre, a központi nyugdíjbiztosítási szervre, valamint a nyugdíj-megállapítás során és az e törvény szerinti egyéb eljárásokban eljáró szervekre (a továbbiakban együtt: nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv).

d)[8]

A nyugdíjszolgáltatások

6. § (1) A társadalombiztosítási nyugdíjrendszer keretében járó saját jogú nyugellátások

a) az öregségi nyugdíj,

b)–c)[9]

d)[10]

(2) A társadalombiztosítási nyugdíjrendszer keretében járó hozzátartozói nyugellátások

a) az özvegyi nyugdíj,

b) az árvaellátás,

c) a szülői nyugdíj,

d) a baleseti hozzátartozói nyugellátások,

---

1 Beiktatta: 2007. évi I. törvény 111. § (1). Hatályos: 2007. VII. 1-től.
2 Beiktatta: 2011. évi CXCI. törvény 94. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2018. évi CXIX. törvény 3. § (2). Hatályos: 2018. XII. 23-tól.
4 A 2006. évi LXI. törvény 161. § rendelkezése szerint módosítás nem lép hatályba a 2006. évi CIX. törvény 82. § (2) alapján.
5 Módosította: 2006. évi CIX. törvény 80. § (1) k), 2019. évi CXXII. törvény 135. § 2.
6 Módosította: 2006. évi CIX. törvény 80. § (1) k).
7 Megállapította: 2016. évi CIV. törvény 39. § (1). Hatályos: 2017. I. 1-től.
8 Hatályon kívül helyezte: 2007. évi CLVI. törvény 23. § (1) a) aa). Hatálytalan: 2008. I. 1-től.
9 Hatályon kívül helyezte: 2011. évi CXCI. törvény 103. § e). Hatálytalan: 2012. I. 1-től.
10 Hatályon kívül helyezte: 2014. évi XCIX. törvény 231. § (2) 1. Hatálytalan: 2015. I. 1-től.

e) [1] az özvegyi járadék.

(3) [2]

(4) [3] Ha jogszabály kivételt nem tesz,

a) a saját jogú mezőgazdasági szövetkezeti járadékra, mezőgazdasági szakszövetkezeti járadékra és a mezőgazdasági szakszövetkezeti tagok sajátjogú növelt összegű járadékára az öregségi nyugdíjra,

b) a hozzátartozói jogon szerzett mezőgazdasági szövetkezeti járadékra, mezőgazdasági szakszövetkezeti járadékra és a mezőgazdasági szakszövetkezeti tagok hozzátartozói jogon szerzett növelt összegű járadékára a hozzátartozói nyugellátásokra

vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

(5) [4]

A tizenharmadik havi nyugdíj és a tizennegyedik havi nyugdíj [5]

6/A. § [6] (1) Tizenharmadik havi nyugdíjra és tizennegyedik havi nyugdíjra az jogosult, aki a tárgyévet megelőző év legalább egy napjára, valamint a tárgyév februárjára társadalombiztosítási nyugellátásban vagy a 6. § (4) bekezdése szerinti ellátásban részesül.

(2) Ha a jogosult több társadalombiztosítási nyugellátásban vagy a 6. § (4) bekezdése szerinti ellátásban részesül, a tizenharmadik havi nyugdíjra és a tizennegyedik havi nyugdíjra való jogosultságot ellátásonként kell vizsgálni.

(3) Mind a tizenharmadik havi nyugdíj összege, mind a tizennegyedik havi nyugdíj összege megegyezik a tárgyév február hónapjára a jogosultat megillető, a tárgyévet megelőző év legalább egy napjára is folyósított, tizenharmadik havi nyugdíjra és tizennegyedik havi nyugdíjra jogosító társadalombiztosítási nyugellátások és a 6. § (4) bekezdése szerinti ellátások együttes összegével.

(4) A tizenharmadik havi nyugdíjat és a tizennegyedik havi nyugdíjat a nyugdíjfolyósító szerv a tárgyév februárjában, hivatalból, külön határozat meghozatala nélkül folyósítja.

II. Fejezet

AZ ÖREGSÉGI NYUGDÍJ

1. Cím [7]

7. § [8]
8–8/C. § [9]
9–11/A. § [10]
12–17. § [11]

---

1 Beiktatta: 2010. évi CLIV. törvény 37. §. Hatályos: 2010. XII. 22-től.
2 Hatályon kívül helyezte: 2014. évi XCIX. törvény 231. § (2) 2. Hatálytalan: 2015. I. 1-től.
3 Megállapította: 2016. évi CLXVII. törvény 11. §. Hatályos: 2017. I. 1-től.
4 Hatályon kívül helyezte: 2012. évi CXII. törvény 32. § (2). Hatálytalan: 2012. IX. 1-től.
5 Megállapította: 2025. évi CXII. törvény 5. §. Hatályos: 2026. I. 1-től.
6 Megállapította: 2025. évi CXII. törvény 5. §. Hatályos: 2026. I. 1-től.
7 Hatályon kívül helyezte: 2012. évi CXII. törvény 32. § (3) a). Hatálytalan: 2013. I. 1-től.
8 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi XL. törvény 10. § (1) aa). Hatálytalan: 2010. I. 1-től.
9 A korábbi alcímmel együtt hatályon kívül helyezte: 2011. évi CLXVII. törvény 69. § a). Hatálytalan: 2012. I. 1-től.
10 A korábbi alcímekkel együtt hatályon kívül helyezte: 2009. évi XL. törvény 10. § (1) ab). Hatálytalan: 2010. I. 1-től.
11 Hatályon kívül helyezte: 2012. évi CXII. törvény 32. § (3) b). Hatálytalan: 2013. I. 1-től.

2. Cím

A nyugdíjjogosultság

A 2008. december 31-ét követő időponttól megállapításra kerülő öregségi nyugdíj esetében

18. §[1] (1) A társadalombiztosítási öregségi nyugdíjra jogosító öregségi nyugdíjkorhatára annak, aki

a) 1952. január 1-je előtt született, a betöltött 62. életév,

b) 1952-ben született, a 62. életév betöltését követő 183. nap,

c) 1953-ban született, a betöltött 63. életév,

d) 1954-ben született, a 63. életév betöltését követő 183. nap,

e) 1955-ben született, a betöltött 64. életév,

f) 1956-ban született, a 64. életév betöltését követő 183. nap,

g) 1957-ben vagy azt követően született, a betöltött 65. életév.

(2)[2] Öregségi teljes nyugdíjra az jogosult, aki

a) a születési évének megfelelő – az (1) bekezdésben meghatározott – öregségi nyugdíjkorhatárt (a továbbiakban: öregségi nyugdíjkorhatár) betöltötte, és

b) legalább húsz év szolgálati idővel rendelkezik.

(2a)[3] Öregségi teljes nyugdíjra életkorától függetlenül jogosult az a nő is, aki legalább negyven év jogosultsági idővel rendelkezik.

(2b)[4] A (2a) bekezdés tekintetében jogosultsági időnek minősül a kereső tevékenységgel járó biztosítási vagy azzal egy tekintet alá eső jogviszonnyal, valamint a terhességi-gyermekágyi segélyben, csecsemőgondozási díjban, örökbefogadói díjban, gyermekgondozási díjban, gyermekgondozást segítő ellátásban, gyermekgondozási segélyben, gyermeknevelési támogatásban, gyermekek otthongondozási díjában és a súlyosan fogyatékos vér szerinti vagy örökbe fogadott gyermekére tekintettel megállapított ápolási díjban eltöltött idővel, vagy ezekkel egy tekintet alá eső, 1998. január 1-jét megelőzően szerzett szolgálati idő.

(2c)[5] A (2a) bekezdés alapján az öregségi teljes nyugdíj nem állapítható meg, ha a kereső tevékenységgel járó biztosítási vagy azzal egy tekintet alá eső jogviszonnyal szerzett szolgálati idő nem éri el a harminckét évet, olyan nő esetén pedig, akinek gyermekek otthongondozási díját, vagy a súlyosan fogyatékos vér szerinti vagy örökbe fogadott gyermekére tekintettel ápolási díjat állapítottak meg, vagy aki 1998. január 1-jét megelőzően ezzel egy tekintet alá eső szolgálati időt szerzett, a harminc évet.

(2d)[6] A (2c) bekezdésben előírt jogosultsági idő – ha a jogosult a saját háztartásában öt gyermeket nevelt – egy évvel, minden további gyermek esetén további egy-egy évvel, de összesen legfeljebb hét évvel csökken. Saját háztartásban nevelt gyermeknek azt a vér szerinti vagy örökbe fogadott gyermeket kell tekinteni, aki a jogosulttal életvitelszerűen együtt élt és annak gondozásából rendszeres jelleggel legfeljebb csak napközbeni időszakra került ki, vagy megfelelt a családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény 12. § (2) bekezdése szerinti feltételeknek.

---

1 Megállapította: 2009. évi XL. törvény 1. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd még: 2009. évi XL. törvény 8. § (3)–(5).

2 Megállapította: 2018. évi XL. törvény 22. § (1). Hatályos: 2018. VII. 26-tól.

3 Megállapította: 2018. évi XL. törvény 22. § (2). Hatályos: 2018. VII. 26-tól.

4 Beiktatta: 2010. évi CLXX. törvény 1. §. Módosította: 2014. évi XCIX. törvény 230. § 1., 2015. évi CCXXIII. törvény 68. § (2) a), 2018. évi CXVII. törvény 64. § (1) a), (2) a).

5 Beiktatta: 2010. évi CLXX. törvény 1. §. Módosította: 2014. évi XCIX. törvény 230. § 2., 2018. évi CXVII. törvény 64. § (1) b).

6 Beiktatta: 2010. évi CLXX. törvény 1. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.

(3)[1] Öregségi résznyugdíjra az jogosult, aki
a) az öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte, és
b) legalább tizenöt év szolgálati idővel rendelkezik.
(4)[2]

18/A-18/B. §[3]

19. §[4] A 18. § (2) és (3) bekezdésének alkalmazása során az öregségi nyugdíjra történő jogszerzés szempontjából szolgálati időnek kell tekinteni a magyar állampolgár, illetve a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény szerint a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személy által az Európai Unió tagállamának területén székhellyel rendelkező nemzetközi szervezet szociális biztonsági rendszerében szerzett biztosítási időt, ha
a) ezen időszak más jogcímen nem ismerhető el szolgálati időnek,
b) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló 2009. szeptember 16-i 987/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazása során ezen időszak nem kerül figyelembevételre, és
c) az igénylő a magyar nyugdíjrendszerben legalább egy év szolgálati időt szerzett.

Az öregségi nyugdíj összege

A 2012. december 31-ét követően megállapításra kerülő nyugdíjak esetében

20. §[5] (1) Az öregségi nyugdíj összege az elismert szolgálati időtől és az öregségi nyugdíj alapját képező havi átlagkereset összegétől függ.
(2) Az öregségi nyugdíj összege az öregségi nyugdíj alapját képező havi átlagkereset összegének [22. § (10) bekezdése] a megszerzett szolgálati időhöz tartozó, a 2. mellékletben meghatározott százaléka.
(3) Az öregségi teljes nyugdíj összege nem lehet kevesebb az öregségi nyugdíj külön jogszabályban meghatározott legkisebb összegénél. Ha az öregségi teljes nyugdíj alapját képező havi átlagkereset az öregségi nyugdíj külön jogszabályban meghatározott legkisebb összegét nem éri el, az öregségi teljes nyugdíj összege azonos az alapját képező havi átlagkereset összegével.
(4)[6] A (3) bekezdésben foglaltak nem alkalmazhatók, ha az öregségi nyugdíj kiszámítása során figyelembe vett szolgálati idő a 19. §-ban foglaltak vagy a 39. § szerinti arányos elismerés miatt nem éri el a húsz évet.

21. § (1) Az öregségi nyugdíj összege - a (3) bekezdésben foglalt kivétellel - az annak alapját képező havi átlagkeresetnél több nem lehet.
(2)[7] Aki húsz év szolgálati idővel rendelkezik és a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatár betöltése után a nyugdíj megállapítása nélkül legalább 30 naptári napra szolgálati időt szerez, nyugdíjnövelésben részesül. A nyugdíjnövelés mértéke minden 30 nap után az öregségi nyugdíj 0,5 százaléka.
(3)[8] A (2) bekezdésben meghatározott nyugdíjnöveléssel az öregségi nyugdíj a megállapítása alapjául szolgáló havi átlagkeresetet meghaladhatja.

---

1 Megállapította: 2018. évi XL. törvény 22. § (3). Hatályos: 2018. VII. 26-tól.
2 Hatályon kívül helyezte: 2018. évi XL. törvény 22. § (5) a). Hatálytalan: 2018. VII. 26-tól.
3 Hatályon kívül helyezte: 2011. évi CLXVII. törvény 69. § b). Hatálytalan: 2012. I. 1-től.
4 Megállapította: 2023. évi LIII. törvény 17. §. Hatályos: 2023. VII. 7-től.
5 Megállapította: 2012. évi CXII. törvény 19. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.
6 Módosította: 2023. évi LIII. törvény 28. § 1.
7 Megállapította: 2003. évi CXVI. törvény 97. § (2). Módosította: 2008. évi CVII. törvény 52. § (1) e), 52. § (2) g), 2011. évi CXCI. törvény 103. § h).
8 Módosította: 2011. évi CXCI. törvény 103. § h).

21/A. §[1] (1)[2] Ha a biztosított, volt biztosított a 2010. október 1-je előtti időszakra magánnyugdíjpénztári tagdíjat fizetett, és az öregségi nyugdíj megállapításakor a magánnyugdíjpénztári tagsága fennáll vagy úgy szűnt meg, hogy az egyéni számláján lévő összeget nem utalta át az államháztartás részére, az öregségi nyugdíj összegét úgy kell megállapítani, hogy a 20. és 21. § alapján kiszámított nyugdíjösszeget meg kell szorozni az 1. mellékletben meghatározott szorzószámmal.

(2) Ha a magánnyugdíjpénztár a tag egyéni számláján lévő – törvényben meghatározott esetben csökkentett – összeget a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvényben (a továbbiakban: Mpt.) foglaltak szerint az öregségi nyugdíj megállapítását követően az államháztartás részére utalja át, az öregségi nyugdíj összegét a 20. és 21. §-ban foglaltak szerint, a megállapítás kezdő időpontjára visszamenőlegesen módosítani kell.

22. § (1)[3] Az öregségi nyugdíj alapját képező havi átlagkereset összegét az 1988. január 1-jétől a nyugdíj megállapításának kezdő napjáig elért (kifizetett), a kifizetés idején érvényes szabályok szerint nyugdíjjárulék alapjául szolgáló kereset, jövedelem havi átlaga alapján kell meghatározni. Keresetként, jövedelemként kell figyelembe venni:

a) az 1988. január 1-je és 1996. december 31-e közötti, illetőleg az 1988. január 1-je előtti keresetek, jövedelmek esetén az 1996. december 31. napján érvényes társadalombiztosítási szabályok szerint a főfoglalkozásban elért jövedelmet, az ezen időszak alatt kifizetett év végi részesedést, prémiumot, jutalmat és a keresettel, jövedelemmel azonos időre járó baleseti járadékot,

b)[4] 1997. január 1-jétől a biztosítással járó jogviszonyból vagy jogviszonyokból származó, nyugdíjjárulék-alapot képező keresetet, jövedelmet és 1997. évben a keresettel, jövedelemmel azonos időre járó baleseti járadékot,

c) amennyiben a nyugdíjjárulékot a biztosítási jogviszony keretében meghatározott összeg után kellett fizetni, ezt az összeget,

d)[5] az Európai Unió tisztviselőinek és más alkalmazottainak nyugdíjbiztosítási átutalásáról és visszautalásáról szóló törvény alapján a nyugdíjbiztosítási visszautalás során meghatározott beszámított jövedelmet, ha a Nyugdíjbiztosítási Alapot megillető összeget a Nyugdíjbiztosítási Alapnak átutalták,

e)[6] a 2020. június 30-áig terjedő időszakra a felszolgálási díj 81%-át, az azt követő időszakra a felszolgálási díj teljes összegét,

f)[7] a 2020. június 30-áig terjedő időszakra a vendéglátó üzlet felszolgálójaként a fogyasztótól közvetlenül kapott borravaló 81%-át,

g)[8] azon egyszerűsített közteherviselési hozzájárulás (ekho) alap 50 százalékát, 2008. január 1-jétől 61 százalékát, amely után a magánszemélyt terhelő ekho mértéke 15 százalék,

h)[9] a 2020. augusztus 31-ét követő időszakra a Tbj. 27. § (2) bekezdése szerinti járulékfizetési alsó határ alkalmazása esetén a minimálbér 30 százalékát,

i)[10]

j)[11] a főállású kisadózó társadalombiztosítási ellátásainak alapjául szolgáló, törvényben meghatározott összeget,

---

1 Beiktatta: 2012. évi CXII. törvény 20. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.
2 Módosította: 2022. évi XXIV. törvény 32. § 1.
3 Az első mondat szövegét megállapította: 2012. évi CXII. törvény 21. § (1). Hatályos: 2013. I. 1-től.
4 Módosította: 2012. évi CCVIII. törvény 14. § a), 2019. évi CXXII. törvény 134. § 2.
5 Megállapította: 2012. évi CXII. törvény 21. § (2). Hatályos: 2012. IX. 1-től.
6 Megállapította: 2021. évi LIII. törvény 3. § (1). Hatályos: 2021. VII. 1-től.
7 Megállapította: 2019. évi CXXII. törvény 128. § (1). Hatályos: 2020. VII. 1-től.
8 Beiktatta: 2005. évi CXX. törvény 14. § (3). Módosította: 2007. évi CXXVI. törvény 419. § (2).
9 Megállapította: 2021. évi LIII. törvény 3. § (2). Hatályos: 2021. VII. 1-től.
10 Hatályon kívül helyezte: 2024. évi LXXIV. törvény 61. § 1. Hatálytalan: 2025. I. 1-től.
11 Beiktatta: 2012. évi CCVIII. törvény 7. § (1). Hatályos: 2013. I. 1-től.

k)[1] a kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló törvényben meghatározottak szerinti egyéni vállalkozó társadalombiztosítási ellátásainak alapjául szolgáló, törvényben meghatározott összeget.

(2)[2] Az öregségi nyugdíj alapját képező havi átlagkereset meghatározásánál

a)[3] az álláskeresési járadék, a munkanélküli-járadék, a vállalkozói járadék, a nyugdíj előtti munkanélküli-segély, a nyugdíj előtti álláskeresési segély, az álláskeresést ösztönző juttatás, a keresetpótló juttatás (a továbbiakban együtt: álláskeresési támogatás) összegét,

b)[4] a gyermekgondozást segítő ellátás, gyermekgondozási segély, a gyermeknevelési támogatás és a gyermekgondozási díj összegét,

c)[5] a nyugdíjjárulék-köteles szociális és gyermekvédelmi ellátások (gyermekek otthongondozási díja, ápolási díj) összegét, valamint a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény szerinti munka-rehabilitációs díjat és fejlesztési foglalkoztatási díjat,

d) a prémiumévek programról és a különleges foglalkoztatási állományról szóló 2004. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Péptv.) 3–5. §-a szerinti prémiumévek program, illetve különleges foglalkoztatási állomány keretében járó juttatás összegét,

e) a rehabilitációs ellátás összegét,

f)[6] a rendvédelmi egészségkárosodási keresetkiegészítés, a rendvédelmi egészségkárosodási járadék, a honvédelmi egészségkárosodási keresetkiegészítés vagy a honvédelmi egészségkárosodási járadék, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal személyi állományának jogállásáról szóló törvény szerinti egészségkárosodási keresetkiegészítés, egészségkárosodási járadék, valamint a nemzetbiztonsági egészségkárosodási ellátás összegét,

g)[7] a rehabilitációs járadék összegét, valamint

h)[8] az *a)–f)* pont szerinti ellátások folyósításának időtartama alatt szerzett, biztosítással járó jogviszonyból származó jövedelmet, keresetet

– a kifizetésük, folyósításuk időpontjától függetlenül – csak akkor kell figyelembe venni, ha az az igénylőre kedvezőbb.

(3)[9] A Péptv. 2011. január 1-jét megelőzően hatályos 4/A. §-a szerinti prémiumévek programban részt vevő biztosított esetében a nyugdíj alapjául szolgáló havi átlagkereset megállapításánál a részmunkaidőre megállapított, ténylegesen kifizetett kereset mellett a nyugdíjjárulék-, illetve nyugdíjbiztosítási járulékkiegészítés alapjaként számított összeget is figyelembe kell venni. Ha a prémiumévek programba történő belépése és munkaviszonya megszűnése közötti időszakban a biztosított prémiumévek programhoz kapcsolódó, részmunkaidőre szóló munkabérét emelték, akkor a járulékkiegészítés alapjaként számított összeget szintén ezen emelés százalékos arányával megemelten kell figyelembe venni. Többszöri béremelés esetén a prémiumévek programba történő bekerüléskor, illetve annak megszűnésekor érvényes bér közötti százalékos arányt kell alapul venni. A 39. §-ban foglalt rendelkezéseket ebben az esetben nem kell alkalmazni.

(3a)[10] A saját jogú nyugellátás mellett folytatott keresőtevékenységgel szerzett kereset, jövedelem összege az öregségi nyugdíj alapját képező havi átlagkereset kiszámítása során nem vehető figyelembe.

---

1 Beiktatta: 2022. évi XIII. törvény 22. §. Hatályos: 2022. IX. 1-től.
2 Megállapította: 2014. évi XCIX. törvény 222. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
3 Módosította: 2022. évi LXXIV. törvény 59. §.
4 Módosította: 2015. évi CCXXIII. törvény 68. § (2) b).
5 Módosította: 2018. évi CXVII. törvény 64. § (1) c), 2021. évi LIII. törvény 10. § a).
6 Megállapította: 2016. évi CXVII. törvény 31. § (1). Módosította: 2020. évi CLII. törvény 17. § a), 2024. évi LXXI. törvény 38. § a).
7 Megállapította: 2016. évi CXVII. törvény 31. § (1). Hatályos: 2017. I. 1-től.
8 Beiktatta: 2016. évi CXVII. törvény 31. § (2). Hatályos: 2017. I. 1-től.
9 Megállapította: 2012. évi CXII. törvény 21. § (3). Hatályos: 2013. I. 1-től.
10 Beiktatta: 2019. évi CXXII. törvény 128. § (2). Hatályos: 2020. VII. 1-től.

(4)[1] Amennyiben a biztosított az (1) bekezdésben meghatározott időszaknak - vagy ha ennél a szolgálati idő kevesebb, e rövidebb időnek - legalább a felében rendelkezik a nyugdíjszámítás alapjául szolgáló keresettel, jövedelemmel, a havi átlagkeresetet a tényleges - a kifizetés időpontjában érvényes jogszabályok szerint nyugdíjjárulék-alapot képező - kereset, jövedelem alapján kell meghatározni.

(5)[2] Ha a (4) bekezdés szerinti időszakban, az átlagszámítási időnek legalább a fele részére a nyugdíjat igénylőnek nincs keresete, jövedelme, a hiányzó időre eső napokra a keresetet, jövedelmet az 1988. január 1-je előtti legközelebbi időszak keresete, jövedelme alapján kell figyelembe venni. Ha ez sem áll rendelkezésre, keresetként - a nyugellátás megállapításának kezdő napjától folyamatosan visszaszámítva - a hiányzó időre érvényes, külön jogszabályban általánosan meghatározott minimálbér harmincad részét kell figyelembe venni azokra a naptári napokra, amelyekre nyugdíjalapot képező kereset, jövedelem nem volt és a (10) bekezdés alkalmazásánál e naptári napok is osztószámot képeznek.

(6)[3] Az 1988. január 1-jétől elért, (1)–(5) bekezdés szerinti kereseteket, jövedelmeket –ideértve a minimálbér összegét is – naptári évenként csökkenteni kell

a)[4] a kifizetés időpontjában hatályos jogszabályokban meghatározott járulékmértékek figyelembevételével számított természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási járulék, nyugdíjjárulék, magánnyugdíj-pénztári tagdíj, munkavállalói járulék, vállalkozói járulék, valamint egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulék összegével, továbbá

b) a személyi jövedelemadónak

ba) – 2010. január 1-jét megelőzően és 2012. december 31-ét követően elért keresetek, jövedelmek esetén – a keresetek, jövedelmek *a)* pont szerinti csökkentése után fennmaradó összegre képzett összegével,

bb) – 2010. január 1-je és 2012. december 31-e között elért keresetek, jövedelmek esetén – a keresetek, jövedelmek *a)* pont szerint csökkentett összege és az ezen összegre számított adóalap-kiegészítés együttes összegére képzett összegével.

(7)[5] A (6) bekezdés *a)* pontjában foglaltaktól eltérően 1991. évben munkavállalói járulék címén 0,2 százalékos, 2006. évben egészségbiztosítási járulék címén 4,6 százalékos, munkavállalói járulék címén 1,1 százalékos mértéket kell alkalmazni.

(8)[6] Ha az (5) bekezdés alkalmazása során 1988. január 1-je előtti keresetet, jövedelmet kell figyelembe venni, az 1988. január 1-je előtti kereseteket, jövedelmeket a nyugdíjjárulék 1988. január 1-jén érvényes mértékének alapulvételével kell naptári évenként csökkenteni.

(9)[7] A nyugdíjazást megelőző naptári év előtt elért és a (6)–(8) bekezdés szerint csökkentett keresetet, jövedelmet az országos nettó átlagkereset egyes években történő növekedését alapul véve naptári évenként a nyugdíjazást megelőző naptári év kereseti szintjéhez kell igazítani.

(10)[8] Az öregségi nyugdíj alapját képező havi átlagkeresetet úgy kell meghatározni, hogy a (9) bekezdés szerint növelt kereset, jövedelem együttes összegét el kell osztani az átlagszámítási időszaknak a biztosításban töltött azon napjainak számával, amelyekre a nyugdíjat igénylőnek az (1)–(5) bekezdés szerinti keresete, jövedelme volt. Az osztószám megállapításánál a heti pihenőnapokat, a munkaszüneti napokat és a szabadnapokat is figyelembe kell venni. Az így kapott napi átlagot meg kell szorozni 365-tel, és el kell osztani 12-vel.

---

1 Módosította: 2004. évi CXXXV. törvény 122. § (1). Ugyane törvény 118. § (4) alapján rendelkezéseit a 2004. december 31-e utáni időponttól megállapításra kerülő ellátásokra kell alkalmazni.

2 A második mondat szövegét megállapította: 2000. évi CXXXIII. törvény 102. § (1). Módosította: 2012. évi CXII. törvény 31. § (2) a), 32. § (3) c).

3 Megállapította: 2012. évi CCVIII. törvény 7. § (2). Hatályos: 2013. I. 1-től.

4 Módosította: 2019. évi CXXII. törvény 135. § 3.

5 Megállapította: 2012. évi CCVIII. törvény 7. § (2). Hatályos: 2013. I. 1-től.

6 Megállapította: 2012. évi CCVIII. törvény 7. § (2). Hatályos: 2013. I. 1-től.

7 Megállapította: 2012. évi CCVIII. törvény 7. § (2). Hatályos: 2013. I. 1-től.

8 Beiktatta: 2012. évi CXII. törvény 21. § (5). Hatályos: 2013. I. 1-től.

(11)[1] Ha a 2012. december 31-ét követő időponttól kezdődően megállapításra kerülő öregségi nyugdíj alapját képező havi átlagkereset 372 000 forintnál több,
a) a 372 001 és 421 000 forint közötti átlagkeresetrész 90 százalékát,
b) a 421 000 forint feletti átlagkeresetrész 80 százalékát
kell az öregségi nyugdíj megállapításánál figyelembe venni.

22/A. §[2]

III. Fejezet[3]

23-36/G. §[4]

IV. Fejezet

A SZOLGÁLATI IDŐ

37. § (1)[5] A biztosítottnak minősülő személy biztosítással járó jogviszonyának 1997. december 31. napját követő időtartama szolgálati időnek számít, ha erre az időszakra az előírt nyugdíjjárulékot a biztosítottól levonták, illetve a 38. § (2) bekezdésének *a)–c)* pontjában említett személyek esetében megfizették.
(2)[6] A biztosítottnak minősülő mezőgazdasági őstermelő biztosítási ideje szolgálati időnek számít, ha erre az időszakra nyugdíjjárulékot fizetett, illetőleg az előírt nyugdíjjárulékot megfizette.
(3)[7] Ha a biztosítás ténye, illetőleg a biztosítással járó jogviszony időtartamára vonatkozó adatok a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv és az egészségbiztosítási szerv (a továbbiakban: társadalombiztosítási igazgatási szervek) nyilvántartásaiból megállapíthatók, azonban a nyugdíjjárulék levonásának ténye - a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv által beszerzett - a 43. § (2) bekezdés *a)-b)* pontok szerinti okiratok (igazolások) alapján sem állapítható meg, vagy az okiratok (igazolások) hiányában, illetőleg a foglalkoztató megszűnése miatt nem bizonyítható, a nyugdíjjárulék levonását vélelmezni kell.
(4) A biztosítással járó jogviszony 1998. január 1. napját megelőző időtartamát az 1997. december 31-én hatályos jogszabályok alapján kell szolgálati időként figyelembe venni.

38. § (1) Szolgálati időként kell továbbá figyelembe venni
a)[8] a nyugellátás szerzése céljából megállapodást kötött személy esetében azt az időszakot, amelyre az előírt nyugdíjjárulékot megfizették,
b)[9] az egyházi jogi személy által kiállított igazolás alapján az egyházi személyként ilyen minőségben eltöltött, az 1997. december 31-ét követően pedig azt az időtartamot, amelyre 2011. december 31-éig az előírt nyugdíjbiztosítási és nyugdíjjárulékot, 2012. január 1-jétől az előírt nyugdíjjárulékot az egyházi jogi személy megfizette,
c)[10] a gyermeknevelési támogatás, a gyermekek otthongondozási díja, az ápolási díj, valamint a gyermekgondozást segítő ellátás, illetve gyermekgondozási segély folyósításának időtartamát, amennyiben az előírt nyugdíjjárulékot megfizették,
d) a katonai (polgári) szolgálatban eltöltött időt,

---

1 Beiktatta: 2012. évi CCVIII. törvény 7. § (3). Hatályos: 2013. I. 1-től.
2 Hatályon kívül helyezte: 2019. évi CXXII. törvény 135. § 4. Hatálytalan: 2020. VII. 1-től.
3 Hatályon kívül helyezte: 2011. évi CXCI. törvény 103. § i). Hatálytalan: 2012. I. 1-től.
4 Hatályon kívül helyezte: 2011. évi CXCI. törvény 103. § i). Hatálytalan: 2012. I. 1-től.
5 Módosította: 2009. évi CXVI. törvény 103. §, 2019. évi CXXII. törvény 134. § 4.
6 Megállapította: 2011. évi CLVI. törvény 224. §. Módosította: 2019. évi CXXII. törvény 134. § 5.
7 Módosította: 2006. évi CIX. törvény 80. § (1) k), 2009. évi CXVI. törvény 103. §.
8 Módosította: 2019. évi CXXII. törvény 135. § 5.
9 Megállapította: 2013. évi CXXXIII. törvény 61. §. Hatályos: 2013. VIII. 1-től.
10 Módosította: 2015. évi CCXXIII. törvény 68. § (2) c), 2018. évi CXVII. törvény 64. § (1) d).

e)[1] a táppénz (betegszabadság) - ide nem értve a külön jogszabály rendelkezése szerint kötött megállapodás alapján folyósított táppénzt -, a baleseti táppénz, a terhességi-gyermekágyi segély, a csecsemőgondozási díj és az örökbefogadói díj folyósításának időtartamát, valamint a gyermekgondozási díj 2000. január 1-jét megelőző folyósításának időtartamát, illetőleg az 1999. december 31-ét követő gyermekgondozási díj, továbbá a rehabilitációs ellátás folyósításának azt az időtartamát, amelyre az előírt nyugdíjjárulékot megfizették,

f)[2] az álláskeresési támogatás folyósításának időtartamát, ha az előírt nyugdíjjárulékot megfizették,

g) azt az időt, amely az 1997. december 31-én hatályos rendelkezések szerint szolgálati időnek minősült,

h)[3] a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény szerinti munka-rehabilitáció keretében vagy fejlesztési jogviszonyban foglalkoztatott személy tekintetében a munka-rehabilitációs díj, illetve a fejlesztési foglalkoztatási díj folyósításának időtartamát, ha az előírt nyugdíjjárulékot megfizették,

i)[4] az Rjtv. szerinti rehabilitációs járadék folyósításának időtartamát, ha az előírt nyugdíjjárulékot megfizették,

j)[5] az Európai Unió tisztviselőinek és más alkalmazottainak nyugdíjbiztosítási átutalásáról és visszautalásáról szóló törvény alapján a nyugdíjbiztosítási visszautalás során elismert szolgálati időt, ha a Nyugdíjbiztosítási Alapot megillető összeget a Nyugdíjbiztosítási Alapnak átutalták,

k)[6] a szociális szövetkezeti tag tagi munkavégzésének időtartamát, ha az előírt nyugdíjjárulékot megfizették,

l)[7] a rendvédelmi egészségkárosodási járadék, a honvédelmi egészségkárosodási járadék, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal személyi állományának jogállásáról szóló törvény szerinti egészségkárosodási járadék, valamint a nemzetbiztonsági egészségkárosodási ellátás folyósításának időtartamát.

(2) Szolgálati időként nem lehet figyelembe venni

a)[8] az egyéni vállalkozó biztosítási kötelezettség alá tartozó jogviszonyának azt az időtartamát, amelyre vonatkozóan az egyéni vállalkozónak 2011. december 31-éig fennálló időszakra nyugdíjbiztosítási járulék vagy nyugdíjjárulék, 2012. január 1-jétől nyugdíjjárulék tartozása van, [9]

b)[10] a társas vállalkozás tagja esetében az adott társas vállalkozás tagjaként fennállt biztosítási kötelezettség alá tartozó jogviszonyának azt az időtartamát, amelyre vonatkozóan a társas vállalkozásnak a biztosítottnak minősülő akkori tagjai után 2011. december 31-éig fennálló időszakra nyugdíjbiztosítási járulék vagy nyugdíjjárulék, 2012. január 1-jétől nyugdíjjárulék tartozása van, [11]

c)[12] az egyéni vállalkozó vagy jogi személyiséggel nem rendelkező társas vállalkozás tagja, segítő családtagjának az e jogcímen fennállt biztosítási idejének azt az időtartamát, amelyre vonatkozóan az egyéni vállalkozónak, illetőleg a jogi személyiséggel nem rendelkező társas vállalkozásnak e segítő családtag után 2011. december 31-éig fennálló időszakra nyugdíjbiztosítási járulék vagy nyugdíjjárulék, 2012. január 1-jétől nyugdíjjárulék tartozása van,

---

1 Megállapította: 1999. évi CIX. törvény 19. § (2). Módosította: 2011. évi CXCI. törvény 102. § c), 2014. évi XCIX. törvény 230. § 3., 2018. évi CXVII. törvény 64. § (2) b).
2 Megállapította: 2007. évi XVII. törvény 82. § (6) b). Módosította: 2014. évi XCIX. törvény 230. § 4.
3 Beiktatta: 2005. évi CLXX. törvény 63. § (2). Módosította: 2016. évi CLXVII. törvény 20. § a), 2018. évi CXIX. törvény 14. § b).
4 Beiktatta: 2007. évi LXXXIV. törvény 18. § (5). Hatályos: 2008. I. 1-től. Lásd: 2007. évi LXXXIV. törvény 30. § (3)-(6).
5 Beiktatta: 2012. évi CXII. törvény 22. §. Hatályos: 2012. IX. 1-től.
6 Beiktatta: 2014. évi XCIX. törvény 224. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
7 Megállapította: 2024. évi LXXI. törvény 37. §. Hatályos: 2025. III. 1-től.
8 Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 226. § b).
9 Helyesbítette: Magyar Közlöny 1997/80.
10 Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 226. § b).
11 Helyesbítette: Magyar Közlöny 1997/80.
12 Módosította: 2011. évi CLVI. törvény 226. § b).

d)[1] a mezőgazdasági őstermelő biztosítási idejének azt az időtartamát, amelyre vonatkozóan nyugdíjjárulék tartozása van.

A tartozás utólag történő - a nyugdíj megállapítása utáni - megfizetése esetén az így meghosszabbodott szolgálati időt legkorábban a befizetés napját magában foglaló naptári hónap első napjától lehet figyelembe venni. Az *a)-c)* pontokban említett biztosítottak szolgálati idejének figyelembevételénél a nyugdíjbiztosítási járulék és nyugdíjjárulék megfizetése tényének megállapítása, bizonyítása, illetőleg vélelmezése tekintetében a 37. § (3) bekezdésének rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.[2]

A tartozás összegét és azt az időtartamot, amelyre a tartozás vonatkozik, az állami adóhatóság igazolja, ennek hiányában a társas vállalkozás, illetőleg az egyéni vállalkozó igazolása, nyilatkozata az irányadó. Amennyiben az állami adóhatóság vagy a társas vállalkozás, illetőleg az egyéni vállalkozó nem közli azt az időtartamot, amelyre a tartozás vonatkozik, akkor szolgálati időként a biztosítási jogviszony időtartamából annyi naptári nap nem vehető figyelembe, ahányszor a tartozás megfelel a nyugdíj megállapításának kezdő napját megelőző hónapban érvényes minimálbér harmincad része után számított nyugdíjbiztosítási és nyugdíjjárulék összegének. Ha az igény elbírálása után megállapításra kerül, hogy a társas vállalkozás vagy az egyéni vállalkozó igazolása, nyilatkozata nem felelt meg a tényeknek és ez által a nyugdíj magasabb mértékben (összegben) került megállapításra, akkor a 84-86. §-ok rendelkezései alapján az érintett köteles a jogalap nélkül megállapított és folyósított ellátás visszafizetésére, illetőleg megtérítésére.[3]

(3)[4] A (2) bekezdésben foglaltakat kell alkalmazni akkor is, ha az állami adóhatóság a (2) bekezdés *a)–c)* pontjaiban említett személy kérelmére a nyugdíjbiztosítási járulék vagy a nyugdíjjárulék tartozást, illetve az adózás rendjéről szóló törvény (a továbbiakban: Art.) értelmében a magánszemély kérelmére a nyugdíjjárulék tartozást mérsékli vagy elengedi.

Arányosan elismerhető szolgálati idő

39. § (1)[5] Ha a biztosítottnak a Tbj. 6. § (1) bekezdés *a)-b), f)* pontja és a (2) bekezdése szerinti biztosítási kötelezettséggel járó jogviszonya keretében - ide nem értve a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) értelmében teljes munkaidőben, illetőleg az adott munkakörre irányadó, jogszabályban meghatározott munkaidőben, valamint a szakképzési munkaszerződés keretében foglalkoztatottakat - elért nyugdíjjárulék-alapot képező keresete, jövedelme a külön jogszabályban meghatározott minimálbérnél kevesebb, akkor a 20. §-ának alkalmazása során - az 1996. december 31-ét követő időszak tekintetében - a biztosítási időnek csak az arányos időtartama vehető szolgálati időként figyelembe. Ebben az esetben a szolgálati idő és a biztosítási idő aránya azonos a nyugdíjjárulék alapját képező kereset, jövedelem és a mindenkori érvényes minimálbér arányával.

(2)[6] Az (1) bekezdés rendelkezéseit a mezőgazdasági őstermelő 2007. december 31-ét követően szerzett biztosítási idejének, valamint a főállású kisadózó és a kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló törvény szerinti kisadózó biztosítási idejének szolgálati időként történő figyelembevétele során is alkalmazni kell.

---

1 Beiktatta: 2011. évi CLVI. törvény 225. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.
2 Helyesbítette: Magyar Közlöny 1997/80.
3 Beiktatta: 2000. évi CXXXIII. törvény 102. § (2). Módosította: 2006. évi CIX. törvény 83. § (5) n).
4 Beiktatta: 2009. évi CIX. törvény 20. § (2). Módosította: 2017. évi CLIX. törvény 91. §.
5 Megállapította: 2003. évi CXVI. törvény 97. § (3). Számozását módosította: 2007. évi CLVI. törvény 7. §. Módosította: 2008. évi LXXXII. törvény 31. § (10), 2011. évi CXCI. törvény 102. § d), 2012. évi LXXXVI. törvény 45. § a), 2012. évi CXII. törvény 32. § (3) d), 2019. évi CXII. törvény 29. § 1., 2019. évi CXXII. törvény 134. § 6., 2020. évi LXXVI. törvény 32. § 2.
6 Beiktatta: 2007. évi CLVI. törvény 7. §. Módosította: 2012. évi LXXVI. törvény 42. § 1., 2012. évi CCVIII. törvény 14. § b), 2019. évi CXXII. törvény 134. § 7., 2020. évi CXXIII. törvény 41. §, 2023. évi LIII. törvény 28. § 2.

40. §[1] Szolgálati időként kell figyelembe venni azt az időt is, amely a Tbj. 6. § (1) bekezdés *a)* pontja szerinti jogviszony jogellenes megszűnésétől annak helyreállításáig, vagy az utóbbi mellőzése esetén a jogviszony jogellenes megszüntetésének jogerős megállapításáig telt el.

Szolgálati idő a felsőfokú tanulmányok idejére

41. § (1)[2] Szolgálati időként kell figyelembe venni,
a) öregségi nyugdíj esetén az 1998. január 1-je előtt,
b) hozzátartozói nyugellátás esetén időpontra tekintet nélkül
a felsőoktatási intézményben nappali képzésben folytatott – legfeljebb azonban a képesítés megszerzéséhez a tanulmányok folytatása idején szükséges – tanulmányok idejét.
(2)[3] A felsőoktatási intézményben nappali képzésben folytatott tanulmányok címén a tanulmányi időszak (tanulmányi év, tanulmányi félév) kezdetét magában foglaló hónap első napjától a végét magában foglaló hónap utolsó napjáig eltelt idő számít szolgálati időnek.
(3) Szolgálati időként kell figyelembe venni a két egymást követő tanulmányi időszak közötti tanulmányi szünet idejét is.
(4) Több képesítés megszerzésére irányuló tanulmányok folytatása esetén legfeljebb az egyik képesítés megszerzéséhez szükséges idő vehető figyelembe.
(5)[4] A külföldi felsőoktatási intézményben nappali képzésben folytatott tanulmányok ideje szolgálati időként akkor vehető figyelembe, ha a külföldi állam joga szerint kiállított bizonyítvány és oklevél Magyarországon a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló 2001. évi C. törvény rendelkezései szerint egyenértékűnek ismerhető el az illetékes hatóság szakvéleménye alapján, illetőleg a külföldi résztanulmányok idejét a hazai felsőoktatási intézményben nappali képzésben folytatott tanulmányi időbe beszámították.

Szolgálati időnek nem minősülő idők

42. § (1) Szolgálati időként nem lehet figyelembe venni a fizetés nélküli szabadság, vagy a munkavégzés alóli mentesítés időtartamát, ha erre az időre nyugdíjjárulék alapjául szolgáló kereset, jövedelem kifizetés nem történt.
(2)[5] A szolgálati idő számításánál nem lehet figyelembe venni a letartóztatás, a szabadságvesztés tartamát. E rendelkezéstől eltérően szolgálati időként kell figyelembe venni
a)[6] a letartóztatás idejét, ha a letartóztatottat jogerősen felmentették, vagy a bíróság jogerős vagy végleges határozatában, valamint az ügyészség, a Nemzeti Vagyonvisszaszerzési és Vagyonvédelmi Hivatal (a továbbiakban: NVVH), illetve a nyomozó hatóság további jogorvoslattal nem támadható határozatában a büntetőeljárást megszüntette,
b) a szabadságvesztés idejét, ha az elítéltet a bíróság utóbb jogerősen felmentette.
(3)[7] A saját jogú nyugellátás mellett folytatott keresőtevékenység időtartama szolgálati időként nem vehető figyelembe.

A szolgálati idő igazolása

---

1 Megállapította: 2016. évi LXIV. törvény 33. § (1). Módosította: 2018. évi CXV. törvény 28. § a), 2019. évi CXXII. törvény 134. § 8.
2 Megállapította: 2012. évi CXII. törvény 23. §. Módosította: 2014. évi XCIX. törvény 230. § 5.
3 Módosította: 2014. évi XCIX. törvény 230. § 5.
4 Megállapította: 2003. évi CXVI. törvény 97. § (4). Módosította: 2014. évi XCIX. törvény 230. § 6.
5 Megállapította: 2017. évi CXCVII. törvény 89. §. Hatályos: 2018. VII. 1-től.
6 Módosította: 2026. évi XXXIV. törvény 106. § a).
7 Beiktatta: 2019. évi CXXII. törvény 129. §. Hatályos: 2020. VII. 1-től.

43. § (1) A szolgálati időt naptári naponként kell számításba venni és 365 naptári napot kell egy évnek tekinteni. Ugyanazt az időtartamot csak egyszer lehet számításba venni.

(2)[1] A szolgálati időt a társadalombiztosítási igazgatási szervek nyilvántartása alapján kell számításba venni. A társadalombiztosítási igazgatási szervek nyilvántartásai alapján nem igazolt szolgálati időket - ha jogszabály másként nem rendelkezik - abban az esetben kell figyelembe venni, ha azokat az igénylő

a)[2] a foglalkoztató által kiállított egykorú eredeti okirattal (igazolással) vagy hiteles másolatával, vagy

b) a foglalkoztató eredeti nyilvántartásai alapján kiállított igazolással, vagy

c) egyéb hitelt érdemlő módon

bizonyítja.

(3)[3] A kereseti, jövedelmi adatokat a nyugdíjbiztosítás nyilvántartása alapján kell számításba venni. A nyugdíjbiztosítási nyilvántartásban nem szereplő keresetre, jövedelemre vonatkozó adatokat a foglalkoztatónak vagy jogutódjának az egykorú munkaügyi, bérszámfejtési, könyvelési nyilvántartásai alapján kiállított írásbeli igazolásával, ennek hiányában más egykorú okirattal – így különösen a Tbj. 75. § (2) bekezdése vagy 77. § (5) bekezdése szerinti foglalkoztatói igazolással, a személyi jövedelemadó megállapításához a foglalkoztató által kiadott igazolással, a kereset, jövedelem kifizetését, elszámolását igazoló bizonylattal, munkakönyvvel, személyijövedelemadó-bevallással – lehet igazolni.

(4)[4] A 19. § szerinti biztosítási időt a nemzetközi szervezet által kiállított okirattal kell igazolni.

43/A. §[5] (1) A 43. § (1) bekezdés szerint számított szolgálati időn túl az egészségügyi dolgozók esetében kiegészítő szolgálati időként kell figyelembe venni a külön törvényben meghatározott, a heti 48 órát meghaladó önként vállalt többletmunkavégzésnek - a munkáltató által munkaórában igazolt - 2004. május 1-jét követő, - napi 8 óra alapulvételével átszámított - időtartamát.

(2)[6] Az (1) bekezdés és a 43. § (1) bekezdés szerint külön-külön számított szolgálati idő együttes időtartamát a 20. § alkalmazásánál kell figyelembe venni.

(3)[7]

V. Fejezet

A HOZZÁTARTOZÓI NYUGELLÁTÁSOK

44. § (1)[8] Hozzátartozói nyugellátásra jogosultság szempontjából halálesetnek számít az eltűnés is, ha azt bíróság jogerősen megállapította.

(2)[9] A hozzátartozói nyugellátásra való jogosultság megállapítása során eltűntnek nyilvánítás esetén az eltűnés, holtnak nyilvánítás esetén a halál jogerős bírósági végzésben meghatározott időpontját kell a halál időpontjának tekinteni.

(3)[10] Eltűntnek vagy holtnak nyilvánítás esetén a hozzátartozói nyugellátás iránti igény a 64. § (2) bekezdésében meghatározott időpontot megelőző időre is érvényesíthető, ha a kérelmet a jogszerzőt eltűntnek vagy holtnak nyilvánító végzés jogerőre emelkedését követő hat hónapon belül nyújtják be.

---

1 Módosította: 2007. évi LXXXII. törvény 13. § (1) 36.
2 Módosította: 2016. évi CXXI. törvény 27. § (1).
3 Megállapította: 2017. évi L. törvény 135. § (1). Módosította: 2019. évi CXXII. törvény 134. § 9.
4 Beiktatta: 2023. évi LIII. törvény 18. §. Hatályos: 2023. VII. 7-től.
5 Beiktatta: 2003. évi LXXXIV. törvény 28. § (3) b). Hatályos: 2004. V. 1-től.
6 Módosította: 2012. évi CXII. törvény 31. § (2) b).
7 Hatályon kívül helyezte: 2004. évi CXXXV. törvény 119. § (1) f). Hatálytalan: 2005. I. 1-től.
8 Számozását módosította: 2007. évi CLVI. törvény 8. §.
9 Megállapította: 2019. évi CXXVI. törvény 64. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.
10 Beiktatta: 2019. évi CXXVI. törvény 64. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.

44/A. §[1] Az, aki hozzátartozója halálát - a bíróság jogerős ítélete szerint - szándékosan okozta, hozzátartozói, baleseti hozzátartozói nyugellátásra nem jogosult.

44/B. §[2] Hozzátartozói nyugellátásra jogosult, akinek elhunyt házastársa, szülője, gyermeke mezőgazdasági szövetkezeti járadékhoz, mezőgazdasági szakszövetkezeti járadékhoz, illetve mezőgazdasági szakszövetkezeti tagok növelt összegű járadékához szükséges szolgálati időt megszerezte, illetve mezőgazdasági szövetkezeti járadékosként, mezőgazdasági szakszövetkezeti járadékosként, mezőgazdasági szakszövetkezeti tagok növelt összegű járadékosaként halt meg. Hozzátartozói nyugellátással kapcsolatos egyéb rendelkezések az előzőekben felsorolt jogosultak esetében megegyezik a jelen törvényben az özvegyi nyugdíj, az árvaellátás és a szülői nyugdíj cím paragrafusaiban szereplő, az öregségi nyugdíjasok hozzátartozói nyugellátása esetében meghatározott rendelkezésekkel.

44/C. §[3] (1)[4] Ha az igénylőnek az elhunyt házastársa, élettársa, szülője, gyermeke (a továbbiakban: a jogszerző) kizárólag a társadalombiztosítási nyugdíjrendszer keretében fizetett nyugdíjjárulékot, vagy a jogszerzőnek a magánnyugdíjpénztárban az egyéni számláján lévő összeget az Mpt. szerinti saját döntése, illetőleg a jogszerzőnek a felhalmozási időszakban bekövetkezett halála esetén a hozzátartozónak az Mpt. szerinti döntése alapján a Nyugdíjbiztosítási Alapnak átutalták, a hozzátartozói nyugellátások összegét a 20. és 21. § alapulvételével kell meghatározni.

(2)[5] Ha a jogszerzőnek a magánnyugdíjpénztárban az egyéni számláján lévő összegét saját döntése, illetőleg ennek hiányában a jogszerző felhalmozási időszakban bekövetkezett halála esetén a hozzátartozó döntése [Mpt. 29. § (9) bekezdés *b)* pontja] alapján nem utalták át a Nyugdíjbiztosítási Alap részére, a hozzátartozói nyugellátások összegét a 21/A. § alapján kell meghatározni.

(3)[6] Ha a jogszerző vagy annak halála esetén a hozzátartozója az egyéni számlán levő összegnek a Nyugdíjbiztosítási Alaphoz történő átutalását kérte, és az igény érvényesítésekor ez a tény bizonyított, a hozzátartozói nyugellátást a 20. és 21. § megfelelő alkalmazásával kell megállapítani.

44/D. §[7] (1)[8] Ha az elhunyt jogszerző

a) öregségi nyugdíjban nem részesült, valamint

b)[9] szolgálati ideje nem éri el a huszonöt évet,

a hozzátartozói nyugellátás számításának alapjául szolgáló öregséginyugdíj-összeget a 2. mellékletben foglaltak helyett – a 61. § szerinti kivétellel – kormányrendeletben meghatározottak szerint kell megállapítani azzal, hogy a kormányrendeletben a havi átlagkeresetnek az egyes szolgálati évekhez meghatározott százalékos mértékei nem lehetnek alacsonyabbak az azonos szolgálati évekhez a 2. mellékletben meghatározott százalékos mértékeknél.

---

1 Beiktatta: 1998. évi LXXVII. törvény 6. §. Hatályos: 1999. I. 1-től. A rendelkezést az 1998. XII. 31-ét követő időponttól megállapításra kerülő ellátásokra kell alkalmazni.

2 Beiktatta: 1998. évi LXXVII. törvény 7. §. Módosította: 2011. évi CXCI. törvény 103. § l).

3 Beiktatta: 1999. évi CIX. törvény 19. § (3). Hatályos: 2000. I. 1-től. Az addig jogerősen még el nem bírált ügyekben is alkalmazni kell. A korábban jogerős határozattal már elbírált ügyben a hozzátartozó 2000. VI. 30-ig benyújtott kérelmére a nyugellátást az új szabály alkalmazásával visszamenőlegesen módosítani kell az 1999. évi CIX. törvény 24. § (5) bekezdésében foglalt feltétel megléte esetén.

4 Módosította: 2003. évi CXVI. törvény 113. § b), 2012. évi CXII. törvény 31. § (2) c), 2016. évi CLXVII. törvény 21. § b).

5 Módosította: 2003. évi CXVI. törvény 113. § b), 2012. évi CXII. törvény 31. § (2) d).

6 Módosította: 2012. évi CXII. törvény 31. § (2) e).

7 Megállapította: 2012. évi CXII. törvény 24. §. Hatályos: 2012. VIII. 1-től.

8 Módosította: 2012. évi CXII. törvény 31. § (2) f).

9 Módosította: 2019. évi CXXVI. törvény 69. § a).

(2) A hozzátartozói nyugellátás számításának alapjául szolgáló öregséginyugdíj-összeg nem lehet kisebb az öregségi nyugdíj legkisebb összegénél. Ha a hozzátartozói nyugellátás számításának alapjául szolgáló öregséginyugdíj-összeg alapját képező átlagkereset az öregségi nyugdíj legkisebb összegét nem éri el, a hozzátartozói nyugellátás számításának alapjául szolgáló öregséginyugdíj-összeg azonos az alapját képező havi átlagkereset összegével.

(3)[1] A (2) bekezdésben foglaltak nem alkalmazhatók, ha a hozzátartozói nyugellátás kiszámítása során figyelembe vett szolgálati idő a 46. § (3) bekezdés *a)* pontjában foglaltak vagy a 39. § szerinti arányos elismerés miatt nem éri el a jogosultsághoz előírt szolgálati időt.

44/E. §[2] (1) Aki egyidejűleg több hozzátartozói nyugellátásra jogosult, választhat az őt megillető hozzátartozói nyugellátások közül.[3]

(2) A jogosult által nem választott hozzátartozói nyugellátás folyósítását szüneteltetni kell.

44/F. §[4]

1. Cím

Az özvegyi nyugdíj

45. § (1) Özvegyi nyugdíjat a házastárs, az elvált házastárs és az élettárs (a továbbiakban együtt: házastárs) kaphat.

(2)[5] Özvegyi nyugdíjra jogosult a házastársra előírt feltételek fennállása esetén a jogszerző élettársa, ha a jogszerzővel annak haláláig

a) egy év óta megszakítás nélkül együtt élt és gyermekük született, vagy

b) megszakítás nélkül tíz év óta együtt élt

és sem a jogszerzőnek, sem az élettársnak nem állt fenn házassága a jogszerző halálakor.

(3) Élettársa után nem jogosult özvegyi nyugdíjra az, aki a (2) bekezdésben megjelölt együttélési időszak vagy ennek egy része alatt özvegyi nyugdíjban vagy baleseti özvegyi nyugdíjban részesült.

46. §[6] (1) Özvegyi nyugdíjra az jogosult, akinek házastársa öregségi nyugdíjasként halt meg, vagy akinek házastársa

a) a 22 éves életkor betöltését megelőzően hunyt el, és

aa) az iskolai tanulmányai megszűnését követő 180 napon belül, vagy

ab) összesen legalább 2 év,

b) a 22 éves életkor betöltését követően, de a 25 éves életkor betöltését megelőzően hunyt el, és legalább 4 év,

c) a 25 éves életkor betöltését követően, de a 30 éves életkor betöltését megelőzően hunyt el, és legalább 6 év,

d) a 30 éves életkor betöltését követően, de a 35 éves életkor betöltését megelőzően hunyt el, és legalább 8 év,

e) a 35 éves életkor betöltését követően, de a 45 éves életkor betöltését megelőzően hunyt el, és legalább 10 év,

f) a 45 éves életkor betöltését követően hunyt el, és legalább 15 év

szolgálati időt szerzett.

---

1 Módosította: 2023. évi LIII. törvény 28. § 3.
2 Beiktatta: 2014. évi XCIX. törvény 225. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
3 Lásd: 168/1997. (X. 6.) Korm. rendelet 63/B. §.
4 Hatályon kívül helyezte: 2017. évi L. törvény 137. § a). Hatálytalan: 2018. I. 1-től.
5 Megállapította: 2025. évi LI. törvény 25. §. Hatályos: 2026. VII. 1-től.
6 Megállapította: 2011. évi CXCI. törvény 96. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.

(2) Özvegyi nyugdíjra az is jogosult, akinek házastársa az (1) bekezdés szerint szükséges szolgálati időt nem szerezte meg, de az alacsonyabb életkorhoz előírt szolgálati időt az ott meghatározott életkor betöltéséig megszerezte, és ezt követően szolgálati idejében a haláláig harminc napnál hosszabb megszakítás nincs. E harminc napba nem lehet beszámítani a keresőképtelenség idejét.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazása során az özvegyi nyugdíjra történő jogszerzés szempontjából szolgálati időként kell figyelembe venni

a) [1] a 19. § szerinti időszakot,

b) azt az időtartamot, ami alatt az elhunyt jogszerző rokkantsági nyugdíjban, baleseti rokkantsági nyugdíjban vagy rokkantsági ellátásban részesült.

47. § (1) [2] Az ideiglenes özvegyi nyugdíj a házastárs halálának időpontjától legalább egy évig, továbbá az elhunyt jogán árvaellátásra jogosult, másfél évesnél fiatalabb gyermeket eltartó özvegynek az árva 18 hónapos életkorának betöltéséig jár. Fogyatékos vagy tartósan beteg gyermek esetén az ideiglenes özvegyi nyugdíj azonos feltétellel a gyermek harmadik születésnapjáig folyósítható.

(1a) [3] Az (1) bekezdésben meghatározott időtartam leteltével az ideiglenes özvegyi nyugdíjra való jogosultság megszűnik.

(2) Az ideiglenes özvegyi nyugdíj megszűnését követően özvegyi nyugdíjra az jogosult, aki házastársa halálakor

a) a reá irányadó öregségi nyugdíjra jogosító korhatárt betöltötte, vagy

b) [4] megváltozott munkaképességű, vagy

c) [5] házastársa jogán árvaellátásra jogosult fogyatékossággal élő, illetve tartósan beteg, vagy legalább két árvaellátásra jogosult gyermek eltartásáról gondoskodik.

(3) [6] Özvegyi nyugdíj jár akkor is, ha az erre jogosító feltételek valamelyike

a) a házastárs 1993. március 1-je előtt bekövetkezett halála esetén az elhalálozástól számított tizenöt éven belül,

b) a házastárs 1993. február 28-a után bekövetkezett halála esetén az elhalálozástól számított tíz éven belül

következik be azzal, hogy az özvegyre irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt a jogszerző halálakor hatályos jogszabályok alapján kell megállapítani. [7]

48. § (1) [8] Az, akinek házastársa a házasság megkötésekor a reá irányadó öregségi nyugdíjra jogosító életkort már betöltötte, özvegyi nyugdíjra csak abban az esetben jogosult, ha a házasságból (a korábbi együttélésből) gyermek származott, a házasság legalább öt évig fennállt, vagy a házasság fennállásának és a házasságkötést közvetlenül megelőző, megszakítás nélküli élettársi együttélésnek az együttes időtartama eléri a tíz évet.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak nem alkalmazhatók, ha az irányadó öregségi nyugdíjkorhatár betöltése előtt kötött házasságot felbontották és - bármelyikük irányadó korhatárának betöltése után - ismét házasságot kötöttek.

49. § [9] (1) [10] Az elvált házastársnak ideiglenes özvegyi nyugdíj csak akkor jár, ha házastársától annak haláláig tartásdíjban részesült, vagy részére a bíróság tartásdíjat állapított meg.

---

1 Megállapította: 2023. évi LIII. törvény 19. §. Hatályos: 2023. VII. 7-től.
2 Módosította: 2019. évi CXXVI. törvény 68. § a).
3 Beiktatta: 2019. évi CXXVI. törvény 65. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.
4 Módosította: 2011. évi CXCI. törvény 102. § f).
5 Megállapította: 2005. évi XLIV. törvény 1. §. Módosította: 2025. évi V. törvény 2. §.
6 Megállapította: 2007. évi CLVI. törvény 9. §. Hatályos: 2008. I. 1-től. Lásd még: 2007. évi CLVI. törvény 22. § (7)-(9).
7 Módosította: 2024. évi LXXIV. törvény 60. § 4.
8 Módosította: 2025. évi LI. törvény 28. § 1.
9 Megállapította: 1998. évi LXXVII. törvény 8. §. Hatályos: 1999. I. 1-től. A rendelkezést az 1998. XII. 31-ét követő időponttól megállapításra kerülő ellátásokra kell alkalmazni.
10 Módosította: 2025. évi LI. törvény 28. § 2.

(2)[1] Az elvált házastársnak az 50. § (2)-(3) bekezdés szerinti özvegyi nyugdíj csak abban az esetben jár, ha a 47. § (2) bekezdésében meghatározott jogosultsági feltételek a különéléstől számított tíz éven belül bekövetkeztek és a házastársától annak haláláig tartásdíjban is részesült, vagy részére a bíróság tartásdíjat állapított meg.

(3) Ha az elvált személy a házastársától már a házasság megszűnése előtt is külön élt, a (2) bekezdés szerinti tíz évet a tényleges különélés kezdő időpontjától kell számítani.

50. § (1)[2] Megözvegyülés esetén az ideiglenes özvegyi nyugdíj hatvan százaléka annak az öregségi nyugdíjnak, amely az elhunytat halála időpontjában megillette, vagy megillette volna.

(2)[3] Az özvegyi nyugdíj mértéke

a)[4] a 47. § (2) bekezdés *a)-b)* pontja szerinti feltétellel rendelkező, de rokkantsági ellátásban, rehabilitációs ellátásban, saját jogú nyugellátásban, korhatár előtti ellátásban, szolgálati járandóságban, táncművészeti életjáradékban és átmeneti bányászjáradékban nem részesülő özvegy esetében hatvan százaléka,

b)[5] a 47. § (2) bekezdés *a)-b)* pontja szerinti feltétellel rendelkező és egyidejűleg rokkantsági ellátásban, rehabilitációs ellátásban, saját jogú nyugellátásban, korhatár előtti ellátásban, szolgálati járandóságban, táncművészeti életjáradékban vagy átmeneti bányászjáradékban részesülő, továbbá a 47. § (2) bekezdés *c)* pont szerinti feltétellel rendelkező özvegy esetében harminc százaléka[6]

annak az öregségi nyugdíjnak, amely az elhunytat halála időpontjában megillette, vagy megillette volna.

(3)[7] A (2) bekezdés *a)* pontja szerint hatvanszázalékos mértékben megállapított özvegyi nyugdíj helyett harmincszázalékos mértékű özvegyi nyugdíjat kell megállapítani attól az időponttól, amelytől az özvegy saját jogú nyugellátásban, rokkantsági ellátásban, rehabilitációs ellátásban, korhatár előtti ellátásban, szolgálati járandóságban, táncművészeti életjáradékban vagy átmeneti bányászjáradékban részesül. A (2) bekezdés *b)* pontja szerint megállapított özvegyi nyugdíj az özvegy ellátásának összegére tekintet nélkül jár.

(4)[8] Ha az özvegyi nyugdíjat a jogszerző halálának naptári évét követő kezdő időponttól állapítják meg, vagy mértékének megváltozása, illetve feléledés miatt a jogszerző halálának naptári évét követő kezdő időponttól újra megállapítják, az özvegyi nyugdíjat – a (4a) és (4b) bekezdésben foglaltak kivételével – annak a saját jogú nyugellátásnak az összegéből kell kiszámítani, amely az elhunyt jogszerzőt a kezdő időpontot megelőző év december 31-én megillette vagy megillette volna. Az így kiszámított özvegyi nyugdíjat meg kell emelni a kezdő időpont naptári évére járó nyugdíjemelések mértékével.

(4a)[9] A jogszerző halálának naptári évét követő kezdő időponttól megállapított ideiglenes özvegyi nyugdíjat és az ideiglenes özvegyi nyugdíj megszűnését követő naptól megállapított özvegyi nyugdíjat az (1), illetve a (2) bekezdésben foglaltak szerint, az időközi nyugdíjemelések mértékével megemelt összegben kell megállapítani.

---

1 Módosította: 2025. évi LI. törvény 28. § 3.
2 Megállapította: 1998. évi LXXVII. törvény 9. §. Módosította: 2005. évi CLXXIII. törvény 8. § (4), 2011. évi CXCI. törvény 103. § m).
3 Megállapította: 2003. évi CXVI. törvény 97. § (5). Módosította: 2011. évi CXCI. törvény 103. § m).
4 Módosította: 2005. évi CLXXIII. törvény 8. § (4), 2011. évi CLXVII. törvény 68. § a), 2011. évi CXCI. törvény 102. § g), 2016. évi CLXIV. törvény 10. §.
5 Módosította: 2011. évi CLXVII. törvény 68. § b), 2011. évi CXCI. törvény 102. § g), 2016. évi CLXIV. törvény 10. §.
6 A 2004. november 1-je előtti időponttól kezdődően megállapított özvegyi nyugdíjakat 2004. november 1-jén 20 százalékkal kell emelni. Lásd még: 2003. évi CXVI. törvény 109. § (3)-(4).
7 Megállapította: 2003. évi CXVI. törvény 97. § (5). Módosította: 2005. évi CLXXIII. törvény 8. § (4), 2012. évi CXII. törvény 31. § (1), 2016. évi CLXIV. törvény 10. §.
8 Megállapította: 2023. évi LIII. törvény 20. § (1). Hatályos: 2023. VII. 7-től.
9 Beiktatta: 2023. évi LIII. törvény 20. § (1). Hatályos: 2023. VII. 7-től.

(4b)[1] Ha a jogosultnak korábban már állapítottak meg az elhunyt jogszerző után azonos mértékű özvegyi nyugdíjat, a mérték megváltozása és feléledés esetén az özvegyi nyugdíjat a korábbi, azonos mértékű özvegyi nyugdíjnak az időközi nyugdíjemelések mértékével megemelt összegében kell megállapítani.

(5)[2] A 49. § alapján megállapított özvegyi nyugdíj a tartásdíj összegénél több nem lehet.

(6)[3] A jogszerző 1998. január 1-je előtti halála esetén a saját jogú nyugellátást az özvegyi nyugdíjjal – a megállapításuk időpontjára tekintet nélkül – a Kormány rendeletében meghatározott összeghatárig együtt kell folyósítani. A saját jogú nyugellátást a (2) bekezdés *b)* pontja szerinti mértékű özvegyi nyugdíjjal kiegészítve kell folyósítani, ha ez az özvegy számára kedvezőbb.

Az özvegyi nyugdíj megosztása

51. § (1)[4] Több jogosult esetén az özvegyi nyugdíjat a jogosultak között egyenlő arányban meg kell osztani. Ha az elvált házastársnak a ráeső arányos résznél kisebb összegű ideiglenes özvegyi nyugdíj jár, a különbözet az özvegyi nyugdíjast, illetőleg az együttélés alapján ideiglenes özvegyi nyugdíjra jogosultat illeti meg.

(2) Az özvegyi nyugdíjra jogosult a többi jogosult ellen indított perben az özvegyi nyugdíj más arányú megosztását kérheti.

(3) Az özvegyi nyugdíjnak bírói ítélet alapján történő megosztását az ítélet jogerőre emelkedését követő hónap első napjától kell végrehajtani.

(4) Amennyiben a jogosultak száma megváltozik, az özvegyi nyugdíjat meg kell, illetőleg újból meg kell osztani. A megosztásra (újbóli megosztásra) legkorábban a jogosultak számának a változását, illetőleg az igénybejelentést követő hónap első napjától kerülhet sor.

Az özvegyi nyugdíj megszűnése

52. § (1) Az özvegyi nyugdíjra jogosultság megszűnik, ha az özvegy a reá irányadó öregségi nyugdíjra jogosító életkorának betöltése előtt házasságot köt.

(2)[5] A 47. § (2) bekezdés *b)* pontja alapján megállapított özvegyi nyugdíjra jogosultság megszűnik, ha az özvegyi nyugdíjas már nem megváltozott munkaképességű.

(3)[6] Az árvaellátásra jogosult gyermekek tartása címén megállapított özvegyi nyugdíjra jogosultság megszűnik, ha már egyik gyermeket sem illeti meg árvaellátás.

Az özvegyi nyugdíj feléledése

53. § (1)[7] Feléled az özvegyi nyugdíja annak, akinek az özvegyi nyugdíja nem házasságkötés miatt szűnt meg, ha az arra jogosító feltételek valamelyike

a) a házastárs 1993. március 1-je előtt bekövetkezett halála esetén az özvegyi nyugdíj megszűnésétől számított tizenöt éven belül,

b) a házastárs 1993. február 28-a után bekövetkezett halála esetén az özvegyi nyugdíj megszűnésétől számított tíz éven belül

bekövetkezik. Az özvegyi nyugdíj feléledése során az özvegyre irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt a jogszerző halálakor hatályos jogszabályok alapján kell megállapítani.

---

1 Beiktatta: 2023. évi LIII. törvény 20. § (1). Hatályos: 2023. VII. 7-től.
2 Számozását és szövegét módosította: 1998. évi LXXVII. törvény 9. §, 20. §.
3 Megállapította: 2023. évi LIII. törvény 20. § (2). Hatályos: 2023. VII. 7-től.
4 Módosította: 2025. évi LI. törvény 28. § 4.
5 Megállapította: 2011. évi CXCI. törvény 97. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.
6 Módosította: 1998. évi LXXVII. törvény 20. §.
7 Megállapította: 2007. évi CLVI. törvény 10. §. A második mondatot beiktatta: 2009. évi XL. törvény 5. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd még: 2009. évi XL. törvény 8. § (3)–(5).

(2) [1]
(3) A házasságkötés miatt megszüntetett özvegyi nyugdíjra a jogosultság a házasság megszűnése után feléled, ha [2]
a) az igénylő a házasságkötéskor az 1998. január 1-jét megelőzően hatályos rendelkezések alapján végkielégítést nem vett fel, és
b) az igénylőt a házasság létrejötte nélkül az özvegyi nyugdíj egyébként megilletné.
(4) [3]
(5) [4] Ha 1997. december 31-ét követően az 1998. január 1-je előtt megszüntetett özvegyi nyugdíjra a jogosultság az (1)-(2) bekezdés szerint feléled, az özvegy az öregségi nyugdíja, rokkantsági ellátása, rehabilitációs ellátása mellett - a megállapítás időpontjára tekintet nélkül - kérheti az özvegyi nyugdíj 50. § (2) bekezdés *b)* pontja szerinti folyósítását, ha ez számára kedvezőbb.
(6) [5]

2. Cím

Az árvaellátás

Az ellátásra jogosultság

54. § (1) [6] Árvaellátásra az a gyermek jogosult - ideértve a házasságban vagy az élettársi közösségben együtt élők egy háztartásban közösen nevelt gyermeket is -, akinek szülője megfelel a 46. §-ban az elhunyt házastársra meghatározott feltételeknek.
(2) Az örökbe fogadott gyermeknek vér szerinti szülője jogán árvaellátás nem jár, kivéve, ha a gyermeket a vér szerinti szülő házastársa fogadta örökbe.
(3) [7] Árvaellátás jár a testvérnek és az unokának (ideértve a dédunokát és ükunokát is) is, ha őt az elhunyt saját háztartásában eltartotta, és a gyermeknek tartásra köteles és képes hozzátartozója nincs.
55. § (1) [8] Az árvaellátás - a jogosultsági feltételek megléte esetén - legkorábban az 54. §-ban említett személy halála napjától kezdődően a gyermek 16. életévének betöltése napjáig jár. Ha a gyermek nappali rendszerű oktatás keretében iskolában, szakképző intézményben vagy felsőoktatási intézményben nappali képzésben vesz részt, az árvaellátás a tanulmányok tartamára, de legfeljebb a huszonötödik életév betöltéséig jár. Ha a jogosultság megszűnése előtt a gyermek megváltozott munkaképességűvé válik, ennek tartamára az árvaellátás életkorra tekintet nélkül megilleti.
(2) Nem érinti az árvaellátásra jogosultságot, ha a gyermek vagy életben maradt szülője házasságot köt, vagy örökbe fogadják.
(3) Iskolai tanulmányok címén azt a gyermeket is megilleti az árvaellátás, aki
a) [9] betegsége, testi vagy értelmi fogyatékossága, várandóssága, gyermekszülés vagy három évesnél fiatalabb gyermekének gondozása miatt a tanulmányait egyéni munkarenddel, illetve egyéni tanulmányi renddel rendelkező tanulóként végzi,

---

1 Hatályon kívül helyezte: 2007. évi CLVI. törvény 23. § (1) a) ag). Hatálytalan: 2008. I. 1-től.
2 Módosította: 1998. évi LXXVII. törvény 20. §.
3 Hatályon kívül helyezte: 2023. évi LIII. törvény 29. §. Hatálytalan: 2023. VII. 7-től.
4 Módosította: 2000. évi CXXXIII. törvény 123. § (1) a), 2011. évi CXCI. törvény 102. § h).
5 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi XL. törvény 10. § (1) ad). Hatálytalan: 2010. I. 1-től.
6 A ", korábbi házasságból, élettársi együttélésből származó" szövegrészt megsemmisítette: 170/2010. (IX. 23.) AB határozat 1. Módosította: 2011. évi CXCI. törvény 102. § i).
7 Módosította: 2000. évi CXXXIII. törvény 110. § (1) k), 2009. évi CIX. törvény 52. § (12) a).
8 Az első mondat szövegét megállapította: 1998. évi LXXVII. törvény 10. §. Módosította: 2011. évi CXCI. törvény 102. § j), 2014. évi XCIX. törvény 230. § 7., 2019. évi CXII. törvény 29. § 2.
9 Megállapította: 2018. évi CXIX. törvény 4. §. Módosította: 2019. évi LXX. törvény 4. §, 2019. évi CXII. törvény 29. § 3.

b)[1] huszonöt évesnél fiatalabb, és felnőttképzésben vesz részt, feltéve, hogy a felnőttképzés nem távoktatási formában folyik, és a képzés heti átlagos óraszáma eléri a hét órát.

(4)[2] Iskolai tanulmányok címén az árvaellátás a tanulmányok befejezése hónapjának végéig, a nyári tanulmányi szünet tartamára is jár. Magyarországon tanuló árva esetén a köznevelés információs rendszerének, a szakképzés információs rendszerének, a felsőoktatási információs rendszernek és a felnőttképzés adatszolgáltatási rendszerének működtetője a tanulói jogviszony, a hallgatói jogviszony, illetve a felnőttképzési jogviszony létesítését, fennállását és a tanulmányok befejezésének várható idejét a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv megkeresésére, a tanulói jogviszony, a hallgatói jogviszony, illetve a felnőttképzési jogviszony szünetelését, megszűnését – a tanuló, a képzésben részt vevő személy, illetve a hallgató nevének, társadalombiztosítási azonosító jelének és a szünetelés, megszűnés időpontjának közlésével – hivatalból igazolja.

(5)[3] Az árvaellátásra való jogosultságot nem érinti, ha a tanulói jogviszony, a hallgatói jogviszony, illetve a felnőttképzési jogviszony a tanuló, a hallgató, illetve a képzésben részt vevő személy betegsége vagy szülése miatt szünetel.

Az ellátás összege

56. § (1)[4] Az árvaellátás gyermekenként annak a nyugdíjnak a harminc százaléka, ami az elhunytat öregségi nyugdíjként halála időpontjában megillette, vagy megillette volna.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott nyugdíj hatvan százaléka jár árvaellátásként annak a gyermeknek,

a) akinek mindkét szülője elhunyt,

b)[5] akinek életben lévő szülője megváltozott munkaképességű.

c)[6]

(3) Ha a gyermek mindkét szülője után jogosult az árvaellátásra, azt az árvaellátást kell folyósítani, amelynek összege számára előnyösebb.

(4)[7] Az árvaellátás összegének kiszámítására az 50. § (4) és (4b) bekezdésében foglaltakat is alkalmazni kell azzal, hogy özvegyi nyugdíj alatt árvaellátást, feléledés alatt újbóli megállapítást kell érteni.

57. §[8]

3. Cím

A szülői nyugdíj

A nyugdíjjogosultság

58. § (1) Szülői nyugdíjra az a szülő jogosult, akinek a gyermeke megfelel a 46. §-ban az elhunyt házastársra meghatározott feltételeknek, ha[9]

---

1 Megállapította: 2014. évi XCIX. törvény 226. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
2 Megállapította: 2019. évi CXII. törvény 28. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.
3 Megállapította: 2019. évi CXII. törvény 28. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.
4 Módosította: 2011. évi CXCI. törvény 103. § n).
5 Módosította: 2000. évi CXXXIII. törvény 110. § (1) k), 2011. évi CXCI. törvény 102. § k).
6 Hatályon kívül helyezte: 2000. évi CXXXIII. törvény 110. § (1) k). Hatálytalan: 2001. I. 1-től.
7 Megállapította: 2023. évi LIII. törvény 21. §. Hatályos: 2023. VII. 7-től.
8 Hatályon kívül helyezte: 2000. évi CXXXIII. törvény 110. § (1) k). Hatálytalan: 2001. I. 1-től. Lásd: 229/2000. (XII. 23.) Korm. rendelet 25. § (4).
9 Módosította: 2011. évi CXCI. törvény 102. § l).

a) [1] a szülő a gyermekének halálakor megváltozott munkaképességű, vagy a hatvanötödik életévét betöltötte, és

b) a szülőt a gyermeke a halálát megelőző egy éven át túlnyomó részben eltartotta.

(2) Az (1) bekezdésben előírt feltételek fennállása esetén szülői nyugdíjra jogosult az a nevelőszülő is, aki a nevelt gyermeket tíz éven át eltartotta.

(3) [2] A szülői nyugdíj – a jogosultsági feltételek megléte esetén – legkorábban az (1), (2) és (5) bekezdésben említett személy halála napjától jár. A szülői nyugdíjat meg kell szüntetni, ha arra tekintettel állapították meg, hogy a szülő megváltozott munkaképességű, ez az állapota már nem áll fenn, és hatvanötödik életévét még nem töltötte be.

(4) [3] Annak a szülőnek, aki gyermeke halálakor hatvanötödik életévét nem töltötte be és nem megváltozott munkaképességű, szülői nyugdíj csak abban az esetben jár, ha az elhalálozástól számított tíz éven belül

a) a hatvanötödik életévét betölti, vagy

b) megváltozott munkaképességűvé válik

és tartásra köteles és képes hozzátartozója nincs.

(5) E § rendelkezéseit a nagyszülőre és az unokára is megfelelően alkalmazni kell. [4]

(6) [5] A szülői nyugdíjra jogosultság nem szűnik meg, ha a szülői nyugdíjra jogosult személy saját jogú vagy hozzátartozói nyugellátása a szülői nyugdíj folyósításának tartama alatt az évenkénti emelésekkel már meghaladja az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegét.

A nyugdíj összege

59. § (1) [6] A szülői nyugdíj mértéke azonos az 50. § (2) bekezdés *a)*, illetve *b)* pontja szerinti özvegyi nyugdíj mértékével. Ha a szülői nyugdíjra többen jogosultak, azt közöttük - az özvegyi nyugdíj megosztására vonatkozó rendelkezések alkalmazásával - egyenlő arányban meg kell osztani.

(2) A szülői nyugdíjat újból meg kell osztani, ha a jogosultak száma megváltozik. Az újbóli megosztásra legkorábban a jogosultak számának a változását követő hónap első napjától kerülhet sor.

(3) [7] A szülői nyugdíj összegének kiszámítására az 50. § (4) és (4b) bekezdésében foglaltakat is alkalmazni kell azzal, hogy özvegyi nyugdíj alatt szülői nyugdíjat, feléledés alatt újbóli megállapítást kell érteni.

4. Cím

A baleseti hozzátartozói nyugellátások

60. § (1) A hozzátartozók részére baleseti hozzátartozói nyugellátás akkor jár, ha a sérült az üzemi baleset következtében meghalt.

(2) [8]

(3) [9] A baleseti sérült hozzátartozóit a baleseti nyugellátás akkor is megilleti, ha a sérült a baleseti táppénz folyósításának a tartama alatt nem az üzemi baleset következtében halt meg.

---

1 Módosította: 2011. évi CXCI. törvény 102. § f).
2 Megállapította: 2011. évi CXCI. törvény 98. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.
3 Megállapította: 2011. évi CXCI. törvény 98. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.
4 Helyesbítette: Magyar Közlöny 1997/80.
5 Beiktatta: 1998. évi LXXVII. törvény 11. § (2). Hatályos: 1999. I. 1-től. A rendelkezést az 1998. XII. 31-ét követő időponttól megállapításra kerülő ellátásokra kell alkalmazni.
6 Megállapította: 1998. évi LXXVII. törvény 11. § (3). Hatályos: 1998. XII. 19-től. A rendelkezést 1998. I. 1-től kell alkalmazni, és a szülői nyugdíj mértékének változásáról határozatot kell hozni.
7 Beiktatta: 2023. évi LIII. törvény 22. §. Hatályos: 2023. VII. 7-től.
8 Hatályon kívül helyezte: 2011. évi CXCI. törvény 103. § o). Hatálytalan: 2012. I. 1-től.
9 Módosította: 2011. évi CXCI. törvény 102. § m).

61. § (1)[1] A baleseti sérült hozzátartozói ideiglenes özvegyi nyugdíjra és ennek megszűnését követően özvegyi nyugdíjra, árvaellátásra és szülői nyugdíjra a hozzátartozói nyugellátásra vonatkozó rendelkezések szerint azzal az eltéréssel jogosultak, hogy a hozzátartozót a baleseti nyugellátás a jogszerző szolgálati idejére tekintet nélkül megilleti.

(2)[2] A baleseti hozzátartozói nyugellátás számításának alapjául szolgáló öregséginyugdíj-összeg a havi átlagkereset hatvan százaléka, ha az elhunyt jogszerző egy év szolgálati idővel sem rendelkezik.

(3)[3] A (2) bekezdés szerinti összeg az elhunyt jogszerző szolgálati idejének minden éve után a havi átlagkereset egy százalékával emelkedik, az átlagkeresetnél azonban több nem lehet.

5. Cím[4]

Az özvegyi járadék[5]

61/A. §[6] (1)[7] A magánnyugdíjpénztárból a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe visszalépett – ide értve azt az esetet is, ha a tagsági jogviszony az Mpt. 24. § (15) bekezdése alapján szűnt meg – elhunyt jogszerző után az özvegyi nyugdíj jogosultsági feltételeinek megfelelő személy – özvegyi nyugdíj helyett – özvegyi járadékra jogosult, ha annak összege magasabb, mint az özvegyi nyugdíj összege. Az özvegyi járadék összegét a Kormány rendeletében meghatározottak szerint,

a) az elhunyt jogszerzőnek a tagsági jogviszonya megszűnésekor fennálló, a visszalépő tagi kifizetésekkel csökkentett tagi követelése alapján kell kiszámítani, ha a visszalépő tagi kifizetések összegét nem a Nyugdíjbiztosítási Alapnak utalták át,

b) az elhunyt jogszerzőnek a tagsági jogviszonya megszűnésekor fennálló tagi követelése alapján kell kiszámítani, ha a visszalépő tagi kifizetések összegét a Nyugdíjbiztosítási Alapnak utalták át.

(2) Özvegyi járadék fizetése esetén özvegyi nyugdíj nem folyósítható.

VI. Fejezet

A NYUGELLÁTÁSOK ÉVENKÉNTI RENDSZERES EMELÉSE

1. Cím[8]

62. §[9] (1)[10] A tárgyév január 1-je előtti időponttól megállapított társadalombiztosítási nyugellátást – ideértve a 6. § (4) bekezdésében meghatározott ellátásokat és a baleseti járadékot is – a megállapítás naptári évét követően minden év január hónapjában az emelés évére tervezett fogyasztói árnövekedésnek megfelelő mértékben kell emelni.[11]

---

1 Számozását módosította: 2011. évi CXCI. törvény 99. §.
2 Beiktatta: 2011. évi CXCI. törvény 99. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2011. évi CXCI. törvény 99. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.
4 Beiktatta: 2010. évi CLIV. törvény 38. §. Hatályos: 2010. XII. 22-től.
5 Beiktatta: 2010. évi CLIV. törvény 38. §. Hatályos: 2010. XII. 22-től.
6 Beiktatta: 2010. évi CLIV. törvény 38. §. Hatályos: 2010. XII. 22-től.
7 Megállapította: 2012. évi CXII. törvény 25. §. Hatályos: 2012. VIII. 1-től.
8 A címet hatályon kívül helyezte: 2012. évi CXII. törvény 32. § (3) e). Hatálytalan: 2013. I. 1-től.
9 Megállapította: 2009. évi XL. törvény 6. §. Hatályos: 2010. I. 1-től. Lásd még: 2009. évi XL. törvény 8. § (3)–(5).
10 Megállapította: 2011. évi CLXVI. törvény 48. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.
11 Lásd: 538/2020. (XII. 2.) Korm. rendelet 1. § (1), 506/2022. (XII. 13.) Korm. rendelet 1. § (1), 524/2023. (XII. 1.) Korm. rendelet 1. § (1).

(2)[1] A tárgyévi tervezett fogyasztói árnövekedést a központi költségvetésről szóló törvény állapítja meg.[2]

(3)[3] Ha a fogyasztói árak növekedésének tárgyévben várható mértéke legalább 1 százalékponttal meghaladja az (1) bekezdés szerinti mértéket, akkor november hónapban – január 1-jére visszamenőleges hatállyal – kiegészítő nyugdíjemelést kell végrehajtani. Amennyiben az eltérés az 1 százalékpontot nem éri el, akkor november hónapban az egész évre járó különbözetet egy összegben kell kiutalni.

(4) A (3) bekezdés szerinti nyugdíjemelésnél a nyugdíjasok fogyasztói ár növekedésének – a tárgyév első nyolc hónapjának tényadatára alapozott – várható mértékét kell figyelembe venni, amennyiben az meghaladja a fogyasztói árnövekedés várható mértékét.[4]

(5)[5] Egyösszegű kifizetés esetén a következő év januárjában a nyugellátás és a baleseti járadék összegét – az (1) bekezdés szerinti emelés végrehajtását megelőzően – meg kell emelni az egyösszegű kifizetés összegének alapjául szolgáló, kormányrendeletben meghatározott százalékos mérték egytizenketted részével.[6]

(6) Az Országgyűlés felhatalmazza a Kormányt, hogy a tényleges, illetőleg a várható makrogazdasági folyamatok és adatok ismeretében a szükséges feltételek megléte esetén további kiegészítő intézkedéseket tegyen.[7]

(7)[8] Jogszabály elrendelheti más pénzbeli ellátás e § szerinti emelését.

2. Cím[9]

63. §[10]

VII. Fejezet

IGÉNYÉRVÉNYESÍTÉS ÉS ELJÁRÁSI SZABÁLYOK[11]

64. §[12] (1)[13] A nyugellátást írásban, kizárólag az e célra rendszeresített nyomtatványon vagy elektronikus űrlapon (a továbbiakban együtt: igénybejelentő lap) kell igényelni.

---

1 Megállapította: 2011. évi CLXVI. törvény 48. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.

2 2012-ben 4,2%-os, 2013-ban 5,2%-os, 2014-ben 2,4%-os, 2015-ben 1,8%-os, 2016-ban 1,6%-os, 2017-ben 0,9%-os, 2018-ban 3,0 %-os, 2019-ben 2,7 %-os, 2020-ban 2,8 %-os, 2021-ben 3,0 %-os 2022-ben 3,0%-os, 2023-ban 5,2%-os, 2024-ben 6,0 %-os, 2025-ben 3,2%-os, 2026-ban 3,6 %-os fogyasztói árnövekedést kell figyelembe venni. Lásd: 2011. évi CLXXXVIII. törvény 55. § (2), 2012. évi CCIV. törvény 51. §, 2013. évi CCXXX. törvény 53. §, 2014. évi C. törvény 57. §, 2015. évi C. törvény 55. §, 2016. évi XC. törvény 57. §, 2017. évi C. törvény 57. §, 2018. évi L. törvény 58. §, 2019. évi LXXI. törvény 56. §, 2020. évi XC. törvény 59. §, 2021. évi XC. törvény 60. §, 2022. évi XXV. törvény 63. §, 2023. évi LV. törvény 60. §, 2024. évi XC. törvény 62. §, 2025. évi LXIX. törvény 61. §.

3 Megállapította: 2011. évi CLXVI. törvény 48. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.

4 Lásd: 198/2011. (X. 5.) Korm. rendelet, 287/2012. (X. 11.) Korm. rendelet.

5 Megállapította: 2010. évi CLXX. törvény 3. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.

6 Lásd: 198/2011. (X. 5.) Korm. rendelet, 335/2011. (XII. 29.) Korm. rendelet 1–2. §, 300/2019. (XII. 11.) Korm. rendelet 1. §

7 Lásd: 404/2016. (XII. 8.) Korm. rendelet, 416/2016. (XII. 14.) Korm. rendelet, 254/2021. (V. 18.) Korm. rendelet 1. § (1), 161/2022. (IV. 28.) Korm. rendelet 1. § (1).

8 Beiktatta: 2015. évi CCXXIII. törvény 68. § (1). Hatályos: 2016. I. 1-től.

9 Hatályon kívül helyezte: 2012. évi CXII. törvény 32. § (3) f). Hatálytalan: 2013. I. 1-től.

10 Hatályon kívül helyezte: 2012. évi CXII. törvény 32. § (3) f). Hatálytalan: 2013. I. 1-től.

11 Megállapította: 2005. évi LXXXIII. törvény 92. §. Hatályos: 2005. XI. 1-től.

12 Megállapította: 2005. évi LXXXIII. törvény 92. §. Hatályos: 2005. XI. 1-től. Ezt követően indult ügyekben és megismételt eljárásokban kell alkalmazni.

13 Módosította: 2009. évi LVI. törvény 418. § (13). Lásd: 2009. évi LVI. törvény 423. § (2).

(2) Az igényt visszamenőleg legfeljebb hat hónapra lehet érvényesíteni, az ellátást a jogosultsági feltételek fennállása esetén legkorábban az igénybejelentés időpontját megelőző hatodik hónap első napjától lehet megállapítani. Az igényt az ellátás megállapításának kezdő időpontjában hatályos jogszabályok alapján kell elbírálni.

(3)[1] Visszamenőlegesen történő igényérvényesítés esetén nem folyósítható az öregségi nyugdíj arra az időszakra, ami alatt az öregségi nyugdíjas a 83/C. § (1) bekezdésében meghatározott jogviszonyban állt.

(4)[2] A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv hatáskörébe tartozó ellátások jogosultsági feltételei tekintetében az ügyfél nyilatkozatával nem pótolhatja a hiányzó bizonyítékot.

(5)[3]

(6)[4]

(7)[5]

(8)[6] Egészségi állapottól függő nyugellátás esetén az igénylő az igény elbírálása során, illetve a nyugdíjas a felülvizsgálat során – a jogkövetkezményekről szóló tájékoztatás mellett – az egészségi állapot vizsgálata céljából személyes megjelenésre kötelezhető, ha az igénylő, illetve az ellátásban részesülő állapota a rendelkezésre álló egészségügyi dokumentáció alapján megalapozottan nem ítélhető meg. Ha az igénylő az igény elbírálása során a személyes megjelenési kötelezettségének önhibájából nem tesz eleget, az az igénybejelentés visszavonásának minősül. Ha a nyugdíjas a felülvizsgálat során a személyes megjelenési kötelezettségének önhibájából nem tesz eleget, a nyugellátást az erről szóló határozat keltét követő hónap első napjával meg kell szüntetni.

(9)[7] Egészségi állapottól függő nyugellátás esetén a jogosultság felülvizsgálata soron kívül is elrendelhető, ha olyan tény vagy körülmény jut a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv tudomására, amely valószínűsíti, hogy a korábban megállapított munkaképesség-csökkenés, egészségkárosodás, illetve egészségiállapot-romlás nem áll fenn, vagy az a megállapítottnál kisebb mértékű.

(10)[8]

65. §[9] (1)[10]

(2)[11] A nyugdíjbiztosítási igazgatási szervnek nem kell határozatot hoznia a nyugellátások évenkénti rendszeres emeléséről - ideértve a kiegészítő nyugdíjemelést és az egyösszegű kifizetést is.

66. §[12] (1)[13] Különös méltánylást érdemlő körülmények fennállása esetén a kormányrendeletben meghatározott nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv méltányosságból[14]

a)[15] az öregségi nyugdíjkorhatárt elérő személy, a megváltozott munkaképességű özvegy és az árva részére kivételes nyugellátást (a továbbiakban együtt: kivételes nyugellátás) állapíthat meg,

---

1 Megállapította: 2012. évi CCVIII. törvény 9. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.
2 Megállapította: 2017. évi L. törvény 135. § (2). Hatályos: 2018. I. 1-től.
3 Hatályon kívül helyezte: 2016. évi CIV. törvény 39. § (6). Hatálytalan: 2017. I. 1-től.
4 Hatályon kívül helyezte: 2006. évi CIX. törvény 82. § (1) f). Hatálytalan: 2007. I. 1-től.
5 Hatályon kívül helyezte: 2007. évi CLVI. törvény 23. § (1) a) ah). Hatálytalan: 2008. I. 1-től.
6 Megállapította: 2024. évi LXXIV. törvény 56. §. Hatályos: 2025. I. 1-től.
7 Megállapította: 2009. évi LVI. törvény 418. § (3). Módosította: 2011. évi CXCI. törvény 102. § p).
8 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi LVI. törvény 418. § (14). Hatálytalan: 2009. X. 1-től.
9 Megállapította: 2005. évi LXXXIII. törvény 93. §. Hatályos: 2005. XI. 1-től. Ezt követően indult ügyekben és megismételt eljárásokban kell alkalmazni.
10 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi LVI. törvény 418. § (14). Hatálytalan: 2009. X. 1-től.
11 Módosította: 2009. évi XL. törvény 9. § (1) ab).
12 Megállapította: 2003. évi IV. törvény 74. §. Hatályos: 2003. II. 15-től.
13 Módosította: 2016. évi CIV. törvény 39. § (5) a), 2018. évi CXIX. törvény 14. § c).
14 Módosította: 2006. évi CIX. törvény 80. § (1) k), 2007. évi CLVI. törvény 23. § (1) a) ai).
15 Megállapította: 2010. évi CLXX. törvény 4. § (1). Módosította: 2011. évi CXCI. törvény 102. § q).

b)[1] az *a)* pontban meghatározott személyek, illetőleg a 47. § (2) bekezdésének *c)* pontja szerinti feltétellel - rendelkező özvegy részére kivételes nyugellátás-emelést, illetőleg a 6. § szerinti nyugellátásban részesülő személyek részére egyszeri segélyt engedélyezhet.

(2)[2] A kivételes nyugellátás összegét a kérelmező magán-nyugdíjpénztári tagságára tekintet nélkül kell megállapítani.

(3)[3]

67. §[4] A véglegessé vált határozattal megállapított szolgálati idő és a 18. § (2b)–(2d) bekezdése szerinti jogosultsági idő tartama a nyugellátás megállapítása iránti eljárásban – a 96/B. § (10) és (11) bekezdésében foglaltaktól eltérően – csak akkor csökkenthető, ha

a) a szolgálati idő, illetve a 18. § (2b)–(2d) bekezdése szerinti jogosultsági idő tartamának jogalap nélküli megállapítása az igénylőnek felróható, vagy

b)[5] az adott időtartamot a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról és annak végrehajtásáról szóló európai uniós rendeletek (a továbbiakban: uniós rendeletek) vagy szociális biztonsági, szociálpolitikai egyezmény alapján külföldi szerv szolgálati időként figyelembe veszi.

68. §[6] Ajánlott elektronikus kézbesítési szolgáltatási címmel rendelkező ügyfél esetén a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv a küldeményt akkor is az ügyfél biztonságos kézbesítési szolgáltatási címére kézbesíti, ha az nem minősül a hivatalos elérhetőségének, de az ügyfél az ügyintézési rendelkezésében nem zárta ki. A kézbesítésre a digitális államról és a digitális szolgáltatások nyújtásának egyes szabályairól szóló 2023. évi CIII. törvény (a továbbiakban: Dáptv.) 27. § *c)* pontját azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a kézbesítés második sikertelen megkísérlését követően a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv köteles más módon intézkedni a küldemény kézbesítéséről.

69. § (1) A nyugellátás attól a naptól állapítható meg, amely napon a jogosultsághoz szükséges feltételek bekövetkeztek.

(2)[7] Ha a saját jogú nyugellátást igénylő részére álláskeresési támogatást folyósítanak, a saját jogú nyugellátást legkorábban az álláskeresési támogatás folyósításának megszűnését követő naptól lehet megállapítani.

70. § (1)[8] A baleset üzemiségét és a megbetegedés foglalkozási jellegét (a továbbiakban együtt: a baleset üzemisége) az ezt megállapító, a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló törvény alapján hozott, véglegessé vált határozat igazolja. Ha a kérelmet azért utasítják el, mert a baleset üzemiségét – véglegessé vált határozattal – még nem állapították meg, és az igénylő a kérelmét a baleset üzemiségének megállapítását követően újra benyújtja, a baleseti hozzátartozói nyugellátást az eredeti igénybejelentés időpontjának figyelembevételével kell megállapítani.

(2)[9] A baleseti hozzátartozói nyugellátást igénylő személynek hozzátartozói nyugellátást kell megállapítani, ha a baleset üzemiségét – véglegessé vált határozattal – még nem állapították meg, és az igénylő hozzátartozói nyugellátásra jogosult. Ha a baleset üzemiségét a hozzátartozói nyugellátás megállapítását követően megállapítják, a jogosultsági feltételek fennállása esetén kérelemre vagy a baleset üzemiségét elbíráló szerv értesítése alapján hivatalból[10]

---

1 Megállapította: 2005. évi CLIII. törvény 93. § (2). Módosította: 2011. évi CXCI. törvény 102. § q), 2014. évi XCIX. törvény 231. § (1) 1.
2 Megállapította: 2010. évi CLXX. törvény 4. § (2). Hatályos: 2011. I. 1-től.
3 Hatályon kívül helyezte: 2017. évi L. törvény 137. § b). Hatálytalan: 2018. I. 1-től.
4 Megállapította: 2017. évi L. törvény 135. § (4). Módosította: 2021. évi LIII. törvény 10. § b).
5 Módosította: 2018. évi XL. törvény 22. § (4).
6 Megállapította: 2024. évi XII. törvény 49. §. Hatályos: 2024. IX. 1-től. Módosította: 2023. évi CIX. törvény 16. §.
7 Megállapította: 2009. évi LVI. törvény 417. § (7). Módosította: 2014. évi XCIX. törvény 230. § 8.
8 Megállapította: 2018. évi CXIX. törvény 5. §. Hatályos: 2018. XII. 23-tól.
9 Megállapította: 2017. évi L. törvény 135. § (5). Hatályos: 2018. I. 1-től.
10 Módosította: 2024. évi LXXIV. törvény 60. § 5.

a) a hozzátartozói nyugellátást az eredeti kezdő időpontjára visszamenőleg meg kell szüntetni,

b) a baleseti hozzátartozói nyugellátást az eredeti igénybejelentés időpontjának figyelembevételével meg kell állapítani, és

c) a különbözetet az időközi nyugdíjemelések mértékével megemelt összegben folyósítani kell.

(3)[1]

(4)[2]

70/A. §[3] A baleseti táppénz megállapítására jogosult szerv az üzemi balesettel vagy foglalkozási betegséggel kapcsolatos ténymegállapító határozatának másolatát - megkeresésre - megküldi az eljáró nyugdíj-megállapító szervnek.

71. §[4] (1)[5]

(2)[6] Ha a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervhez érkezett megkeresés olyan adat szolgáltatására irányul, amely a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervnek nem áll rendelkezésére, de amelynek kezelésére törvény feljogosítja, és az adat más módon nem szerezhető be, a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv a 100. § (2) bekezdése szerint hatósági ellenőrzést folytat le, és annak eredményéről haladéktalanul értesíti a megkereső hatóságot.

72. §[7] (1)[8]

(2)[9] Az ügyintézési határidő a tárgyévi nyugdíj-megállapításhoz tartozó valorizációs szorzószámok hatálybalépését követő tizenötödik napon jár le, ha

a) az öregségi nyugdíj megállapítása iránti kérelmet a tárgyévi nyugdíj-megállapításhoz tartozó valorizációs szorzószámok hatálybalépését megelőzően nyújtották be, vagy

b) a hozzátartozói nyugellátás megállapítása iránti kérelmet a tárgyévi nyugdíj-megállapításhoz tartozó valorizációs szorzószámok hatálybalépését megelőzően nyújtották be, és a hozzátartozói nyugellátás megállapításához a valorizációs szorzószámokat alkalmazni kell,

és az általános ügyintézési határidő a tárgyévi nyugdíj-megállapításhoz tartozó valorizációs szorzószámok hatálybalépését követő tizenötödik napot megelőzően telik le.

(3)[10] A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv által nyilvántartott adatokról szóló kivonat kiadásának ügyintézési határideje nyolc nap.

(4)[11]

72/A. §[12]

73. §[13] (1) Ha a nyugellátásra való jogosultság fennáll, de a nyugellátás összege a tárgyévi nyugdíj-megállapításhoz tartozó valorizációs szorzószámok hiánya, adathiány vagy egyéb ok miatt az eljárás megindulásától számított harminc napon belül nem határozható meg, a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv nyugdíj előleget állapít meg.

(2)[14] A nyugdíjelőleget a rendelkezésre álló adatok, a hatályos valorizációs szorzószámok és a nyugellátás megállapítására vonatkozó rendelkezések alapján hivatalból végzéssel kell megállapítani.

---

1 Hatályon kívül helyezte: 2018. évi CXIX. törvény 15. §. Hatálytalan: 2018. XII. 23-tól.
2 Hatályon kívül helyezte: 2018. évi CXIX. törvény 15. §. Hatálytalan: 2018. XII. 23-tól.
3 Beiktatta: 2003. évi IV. törvény 75. §. Módosította: 2009. évi LVI. törvény 418. § (13). Lásd: 2009. évi LVI. törvény 423. § (2).
4 Megállapította: 2010. évi CLXX. törvény 6. §. Hatályos: 2011. I. 1-től.
5 Hatályon kívül helyezte: 2017. évi L. törvény 137. § c). Hatálytalan: 2018. I. 1-től.
6 Módosította: 2016. évi CIV. törvény 39. § (5) c), 2017. évi L. törvény 137. § d).
7 Megállapította: 2015. évi CLXXXVI. törvény 48. § (2). Hatályos: 2016. I. 1-től. Rendelkezéseit a hatálybalépést követően indult eljárásokban kell alkalmazni.
8 Hatályon kívül helyezte: 2017. évi L. törvény 137. § e). Hatálytalan: 2018. I. 1-től.
9 Megállapította: 2023. évi CIX. törvény 15. § (2). Hatályos: 2024. I. 1-től.
10 Megállapította: 2024. évi XV. törvény 8. § (1). Hatályos: 2024. VII. 1-től.
11 Hatályon kívül helyezte: 2020. évi XXX. törvény 11. §. Hatálytalan: 2020. VII. 1-től.
12 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi LVI. törvény 418. § (14). Hatálytalan: 2009. X. 1-től.
13 Megállapította: 2017. évi L. törvény 135. § (6). Hatályos: 2018. I. 1-től.
14 Megállapította: 2023. évi LIII. törvény 23. §. Hatályos: 2024. I. 1-től.

(3)[1] Ha a nyugellátás iránti igényt az eljárás megindulását követő négy hónapon belül nem bírálják el, az igénylő az időközben beszerzett adatokra hivatkozva kérheti a nyugdíjelőleg összegének módosítását. A kérelemről a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv végzéssel dönt, amellyel szemben önálló jogorvoslatnak van helye.

(4)[2] A nyugellátás megállapításakor a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervet a nyugdíjelőleget megállapító végzésben foglaltak nem kötik, kivéve, ha a (3) bekezdés szerinti végzést közigazgatási bíróság már elbírálta. Ha új tény, adat vagy bizonyíték jut a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv tudomására, ezzel összefüggő kérdésben a közigazgatási bíróság határozatában foglaltaktól eltérhet.

(5) A nyugellátás megállapításakor a nyugellátás összegébe a folyósított nyugdíjelőleget be kell számítani.

74. §[3] Ha az igénylő az igénybejelentését visszavonja, a felvett nyugellátást, nyugdíjelőleget harminc napon belül köteles visszafizetni.

75. §[4] Ha az egészségi állapottól függő nyugellátás iránti igényt arra tekintettel utasították el, hogy az igénylő nem megváltozott munkaképességű, az elutasító határozat véglegessé válását követő egy éven belül a nyugellátás iránt újabb igény akkor nyújtható be, ha az igénylő az igénybejelentéshez csatolja a háziorvos (szakorvos) igazolását arról, hogy az egészségi állapota az igény elutasítását követően rosszabbodott.

76. §[5] Ha a hozzátartozói nyugellátást azért szüntetik meg, mert a nyugellátásban részesülő személy már nem megváltozott munkaképességű, a megszüntetést az erről szóló határozat keltét követő második hónap első napjától kell végrehajtani.

77. §[6]

78. §[7]

A nyugellátások folyósítása[8]

79. § (1)[9] A saját jogú és a hozzátartozói nyugellátást, továbbá a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervek hatáskörébe utalt nem társadalombiztosítási ellátást a nyugdíjfolyósító szerv a nyugdíjfolyósítási törzsszám mint azonosító szám alatt folyósítja. A nyugdíjfolyósító szerv az ellátás folyósításának kezdetekor a nyugdíjfolyósítási törzsszám igazolására - az e célra rendszeresített nyomtatványon - az érintett személy részére díjmentesen igazolást ad ki.

(2)[10] A nyugdíjfolyósító szerv a megállapított nyugellátás folyósítását – a kormányrendeletben meghatározott esetekben a határozat vele való közlését követő tíz munkanapon belül, egyéb esetben a folyósításhoz szükséges adatokat tartalmazó elektronikus adatállomány beérkezését követő tíz munkanapon belül –[11]

a) pénzforgalmi számláról történő készpénzkifizetés kézbesítése útján vagy a jogosult által megjelölt belföldi pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési számlára,

b)[12] EGT-állam vagy Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága területén élők részére történő folyósítás esetén a jogosult által megjelölt, valamely EGT-államban vagy Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságában, pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési számlára,

---

1 Megállapította: 2023. évi LIII. törvény 23. §. Hatályos: 2024. I. 1-től.
2 Megállapította: 2023. évi LIII. törvény 23. §. Hatályos: 2024. I. 1-től.
3 Megállapította: 2023. évi LIII. törvény 24. §. Hatályos: 2023. VII. 7-től.
4 Megállapította: 2017. évi L. törvény 135. § (7). Hatályos: 2018. I. 1-től.
5 Módosította: 2007. évi LXXXIV. törvény 32. § af), 2009. évi LVI. törvény 416. § (12), 2015. évi VI. törvény 12. § (1) c), 2019. évi CX. törvény 31. § (6) a).
6 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi LVI. törvény 418. § (14). Hatálytalan: 2009. X. 1-től.
7 Hatályon kívül helyezte: 2017. évi L. törvény 137. § g). Hatálytalan: 2018. I. 1-től.
8 Módosította: 2011. évi CXCI. törvény 103. § q).
9 Megállapította: 2007. évi CLVI. törvény 11. § (1). Hatályos: 2008. I. 1-től.
10 Az első mondat szövegét megállapította: 2012. évi CCVIII. törvény 12. § (1). Módosította: 2016. évi CIV. törvény 39. § (5) f).
11 Módosította: 2024. évi LXXIV. törvény 60. § 6.
12 Megállapította: 2021. évi LIII. törvény 4. §. Hatályos: 2021. VII. 1-től.

c) Magyarországgal szociálpolitikai, szociális biztonsági egyezményt kötött állam területén élő személy részére történő folyósítás esetén a jogosult által megjelölt, a szerződő államban, pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési számlára, vagy

d)[1] a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvény szerinti – ideiglenes hatállyal elhelyezett vagy nevelésbe vett – gyermek árvaellátását a gyermekvédelmi gyám vagy a gyermek vagyonának kezelésére a gyámhatóság által feljogosított személy által megjelölt gyámhatósági fenntartásos betétre vagy fizetési számlára történő utalással

teljesíti.

A nyugellátást havonta, forintban kell folyósítani, legkorábban attól a naptól kezdve, amelytől azt megállapították, a jogosultság megszűnésének (megszüntetésének) napjáig, de - ha jogszabály eltérően nem rendelkezik - legfeljebb a jogosult elhalálozásának napját magában foglaló naptári hónap utolsó napjáig.

(2a)[2] A nyugellátás és a nyugdíjfolyósító szerv által folyósított más ellátás olyan fizetési számlára folyósítható, amely felett a jogosultnak vagy törvényes képviselőjének rendelkezési joga van.

(3)[3] A nyugdíjfolyósító szerv által folyósított ellátásokból történő levonásra a bírósági végrehajtásról szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

(3a)[4] A (2) bekezdésben meghatározottaktól eltérően a külföldön élő vagy tartózkodó jogosult

a) havi 10 000 forintot meg nem haladó összegű nyugellátását kérelmére félévente vagy évente, kérelem hiányában negyedévente,

b) havi 10 000 forintot meghaladó összegű nyugellátását kérelmére negyedévente, félévente vagy évente,

utólag kell folyósítani.

(4)[5] A szociálpolitikai, szociális biztonsági egyezményt kötött államban, pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési számlára történő folyósítás költségét az ellátásra jogosult viseli.

(5)[6] A nyugdíjfolyósító szerv a nyugellátás megszüntetéséről vagy a nyugdíj összegének csökkentéséről rendelkező határozat alapján az ellátás folyósítását, illetve a különbözet folyósítását a döntés véglegessé válásáig felfüggeszti.

(6)[7]

(7)[8] Az esedékessé vált és fel nem vett nyugellátást az esedékességtől számított öt éven belül lehet felvenni.

(8)[9] A nyugdíjfolyósító szerv a késedelmesen folyósított nyugellátás összege után – a határidő lejártát követő naptól – a Polgári Törvénykönyv szerinti késedelmi kamatot (a továbbiakban: késedelmi kamat) fizet, ha a késedelmi kamat összege meghaladja az 1000 forintot.

(9)[10] A nyugdíjfolyósító szerv a minimálbér változása miatt módosuló, a bírósági végrehajtásról szóló törvény szerinti levonási összeghatárt első alkalommal a minimálbér megállapításáról rendelkező jogszabály hatálybalépését követő hónapban általa folyósított ellátásokból történő letiltás során alkalmazza azzal, hogy az ezt megelőző időszakra visszamenőlegesen elszámolt ellátásból levonható összeget a korábban hatályos minimálbér alapulvételével állapítja meg.

Az igény érvényesítésének egyéb szabályai

---

1 Módosította: 2013. évi CCLII. törvény 3. § (2) a), 2018. évi CXIX. törvény 14. § d).
2 Beiktatta: 2018. évi CXIX. törvény 6. §. Hatályos: 2018. XII. 23-tól.
3 Megállapította: 2007. évi CLVI. törvény 11. § (2). Módosította: 2009. évi LVI. törvény 418. § (14).
4 Megállapította: 2024. évi LXXIV. törvény 57. §. Hatályos: 2025. I. 1-től.
5 Megállapította: 2012. évi CCVIII. törvény 12. § (3). Hatályos: 2013. I. 1-től.
6 Megállapította: 2016. évi CLXVII. törvény 14. §. Módosította: 2017. évi L. törvény 136. § 4.
7 Hatályon kívül helyezte: 2019. évi CX. törvény 31. § (6) b). Hatálytalan: 2020. III. 1-től.
8 Beiktatta: 2017. évi L. törvény 135. § (8). Hatályos: 2018. I. 1-től.
9 Beiktatta: 2019. évi CXXVI. törvény 66. §. Módosította: 2023. évi LIII. törvény 28. § 4.
10 Beiktatta: 2025. évi LI. törvény 26. §. Hatályos: 2025. VII. 1-től.

80. § (1)[1] Ha a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv a nyugellátás iránti igényt jogszabálysértően utasította el, a nyugellátást – kérelemre vagy hivatalból – az eredeti igénybejelentés időpontjának figyelembevételével meghatározott időponttól kezdődően állapítja meg.

(1a)[2] A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv a nyugellátást – kérelemre vagy hivatalból – a nyugellátás eredeti kezdő időpontjától kezdődően, a nyugellátás eredeti kezdő időpontjában alkalmazandó jogszabályok alapján, magasabb összegben, vagy az igénylő számára egyébként kedvezőbb módon újra megállapítja, ha

a) a nyugellátást jogszabálysértően állapították meg az igénylőnek járónál alacsonyabb összegben, vagy az igénylő számára egyébként kedvezőtlenebb módon, vagy

b) a nyugellátás összegét jogszerűen állapították meg, de a magasabb összegben vagy az igénylő számára egyébként kedvezőbb módon történő újra megállapítás az azóta tudomására jutott tények, adatok vagy bizonyítékok alapján indokolt.

(1b)[3] Az (1) bekezdés és az (1a) bekezdés *a)* pontja szerinti esetben, valamint ha a nyugellátást a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv vagy a nyugdíjfolyósító szerv jogszabálysértése miatt nem folyósították, a jogszabálysértés megállapításától számított öt éven belül járó összeget és az 1000 forintot meghaladó összegű késedelmi kamatot ki kell fizetni a jogosultnak.

(1c)[4] Az (1a) bekezdés *b)* pontja szerinti esetben az újra megállapítás iránti eljárás megindulását megelőző hat hónapon belül járó összeget ki kell fizetni a jogosultnak.

(2)[5] Ha az (1)–(1b) bekezdés szerinti jogszabálysértés a foglalkoztató vagy egyéb szerv jogszabálysértése – különösen jogszabálysértő adatszolgáltatása, eljárása vagy mulasztása – miatt következett be, a késedelmikamat-fizetési kötelezettség a foglalkoztatót vagy az egyéb szervet terheli.

(3)[6] Abban az esetben, ha az (1)–(1b) bekezdés szerinti jogszabálysértésért a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervet, a foglalkoztatót vagy egyéb szervet is felelősség terhel, a késedelmi kamatot közrehatásuk arányában kötelesek megfizetni. Ha a közrehatásuk aránya nem állapítható meg, a késedelmikamat-fizetési kötelezettség egyenlő arányban áll fenn.

(4)[7] A (2) és (3) bekezdés szerinti kötelezettet a késedelmi kamat megfizetésére a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv határozatban kötelezi, ha a késedelmi kamat összege meghaladja az 1000 forintot.

(4a)[8]

(5)[9]

(6)[10] Ha a nyugellátást jogszabálysértően állapították meg az igénylőnek járónál magasabb összegben, vagy az igénylő számára egyébként kedvezőbb módon, a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv a nyugellátást egy ízben, az azt megállapító döntés véglegessé válásától számított öt éven belül, a nyugellátás eredeti kezdő időpontjában alkalmazandó jogszabályok alapján, hivatalból alacsonyabb összegben, illetve az igénylő számára egyébként kedvezőtlenebb módon újra megállapítja. Nem állapítható meg újra a nyugellátás alacsonyabb összegben, ha a különbség nem haladja meg a havi 1000 forintot, és a magasabb összegű jogellenes megállapítás az igénylőnek nem róható fel.

---

1 Megállapította: 2017. évi L. törvény 135. § (9). Hatályos: 2018. I. 1-től.
2 Megállapította: 2018. évi CXIX. törvény 7. § (1). Hatályos: 2018. XII. 23-tól.
3 Beiktatta: 2017. évi L. törvény 135. § (10). Módosította: 2019. évi CXXVI. törvény 68. § b), 2023. évi LIII. törvény 28. § 5.
4 Beiktatta: 2017. évi L. törvény 135. § (10). Hatályos: 2018. I. 1-től.
5 Megállapította: 2009. évi LVI. törvény 418. § (5). Módosította: 2010. évi CLXX. törvény 16. § (2) b), 2015. évi VI. törvény 12. § (1) d), 2017. évi L. törvény 136. § 5.
6 Módosította: 2009. évi LVI. törvény 418. § (13). Lásd: 2009. évi LVI. törvény 423. § (2). Módosította: 2017. évi L. törvény 136. § 5.
7 Megállapította: 2009. évi LVI. törvény 418. § (6). Módosította: 2010. évi CLXX. törvény 16. § (2) c), 2015. évi VI. törvény 12. § (2) b), 2023. évi LIII. törvény 28. § 6.
8 Hatályon kívül helyezte: 2015. évi VI. törvény 12. § (2) c). Hatálytalan: 2015. IV. 1-től.
9 Hatályon kívül helyezte: 2019. évi CXXVI. törvény 69. § b). Hatálytalan: 2020. I. 1-től.
10 Megállapította: 2023. évi LIII. törvény 25. §. Hatályos: 2024. I. 1-től.

(7)[1] Ha a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv jogszabálysértően arra nem jogosultnak állapított meg nyugellátást, a nyugellátást az azt megállapító döntés véglegessé válásától számított öt éven belül, hivatalból megszünteti.

(8)[2] A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv a (6) és (7) bekezdésben foglaltakat

a) az erről szóló határozat keltét követő hónap első napjától rendeli el, ha a nyugellátás jogalap nélküli megállapítása a nyugellátásban részesülőnek nem róható fel,

b) a nyugellátás eredeti kezdő időpontjától kezdődően rendeli el, ha a nyugellátás jogalap nélküli megállapítása a nyugellátásban részesülőnek felróható.

(9)[3] Nem lehet az (1) bekezdésben, az (1a) bekezdés *a)* pontjában, a (6) bekezdésben és a (7) bekezdésben foglaltakat alkalmazni, ha a nyugellátást elutasító, illetve megállapító korábbi határozatot közigazgatási bíróság már elbírálta.

81. §[4] (1)[5] A társadalombiztosítási nyugellátás iránti igény érvényesítésével kapcsolatos eljárások, valamint az e törvény szerinti más eljárások költségmentesek.

(2)[6]

82. § (1)[7] Aki az öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte, és eddig az időpontig legalább húsz év szolgálati időt szerzett, az öregségi nyugdíjkorhatára betöltésének napjára kérheti az öregségi nyugdíja összegének folyósítás nélküli megállapítását (a továbbiakban: rögzített nyugdíj). A rögzített nyugdíjjal rendelkező személy a tényleges öregségi nyugdíjba vonulásig nem minősül öregségi nyugdíjasnak.

(1a)[8] Ha a rögzített nyugdíjjal rendelkező személy a nyugdíjkorhatár betöltését követően legalább 365 nap szolgálati időt szerez, a tényleges öregségi nyugdíjba vonuláskor a rögzített nyugdíj időközi nyugdíjemelésekkel növelt összege és a kezdő időpontra kiszámított öregséginyugdíj-összeg közül a magasabbat kell részére öregségi nyugdíjként megállapítani.

(1b)[9] Rögzített nyugdíjjal rendelkező jogszerző halála esetén az (1a) bekezdésben foglaltakat a hozzátartozói nyugellátás megállapítása során is alkalmazni kell.

(2)[10] Nem alkalmazható az (1a) és (1b) bekezdés arra az öregségi nyugdíjat igénylőre, illetve elhunyt jogszerzőre, akinek a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatár betöltésétől a tényleges nyugdíjazás időpontjáig eltöltött idő legalább fele része alatt özvegyi nyugdíjat (állandó özvegyi nyugdíjat) folyósítottak.

83. § (1)[11] A megállapított nyugellátásról – a kivételes nyugellátás kivételével – a megállapító határozat véglegessé válását követő 15. napot követően nem lehet lemondani. A megállapított nyugellátást nem lehet átruházni, engedményezni. Lemondás esetén a felvett nyugellátást, nyugdíjelőleget vissza kell fizetni. Lemondás esetén – más ellátásra való jogosultság szempontjából – a nyugellátást úgy kell tekinteni, mint amit nem állapítottak meg.

(2)[12] A jogosult halála esetén a fel nem vett nyugellátást a vele közös háztartásban együtt élt házastárs, gyermek, unoka, szülő, nagyszülő és testvér egymást követő sorrendben, ezek hiányában az örökösök egyenlő arányban – kérelemre – vehetik fel a halál napjától, illetve a teljes hatályú hagyatékátadó végzés, az ideiglenes hatályú hagyatékátadó végzés teljes hatályúvá válását megállapító végzés, az öröklési bizonyítvány vagy az öröklési perben hozott bírósági ítélet jogerőssé válása napjától számított egy éven belül. [13]

---

1 Beiktatta: 2017. évi L. törvény 135. § (12). Hatályos: 2018. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2017. évi L. törvény 135. § (12). Hatályos: 2018. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2017. évi L. törvény 135. § (12). Hatályos: 2018. I. 1-től.
4 Megállapította: 2009. évi LVI. törvény 418. § (7). Hatályos: 2009. X. 1-től.
5 Módosította: 2021. évi LIII. törvény 11. § a).
6 Hatályon kívül helyezte: 2021. évi LIII. törvény 11. § b). Hatálytalan: 2021. VII. 1-től.
7 Megállapította: 2024. évi XV. törvény 8. § (2). Hatályos: 2024. VII. 1-től.
8 Beiktatta: 2024. évi XV. törvény 8. § (3). Hatályos: 2024. VII. 1-től.
9 Beiktatta: 2024. évi XV. törvény 8. § (3). Hatályos: 2024. VII. 1-től.
10 Módosította: 2024. évi XV. törvény 9. §.
11 Megállapította: 2024. évi LXXIV. törvény 58. §. Hatályos: 2025. I. 1-től.
12 Módosította: 2024. évi LXXIV. törvény 60. § 7.
13 Lásd: 254/2021. (V. 18.) Korm. rendelet 2. § (3).

(3) [1]

83/A. § [2] (1) [3] Az öregségi nyugdíj tárgyhónapra (tárgyhónapokra) járó folyósítását a jogosult kérelmére mindaddig szüneteltetni kell, amíg annak újbóli folyósítását nem kéri.

(2) A nyugellátás szüneteltetésének időtartama alatt az érintett nyugdíjasnak minősül.

(3) [4] Az újbóli folyósítás során a jogosultat az (1) bekezdés szerinti ellátás szüneteltetést megelőző összegének az időközi nyugdíjemelések mértékével megemelt összege illeti meg.

83/B. § [5]

83/C. § [6] (1) [7] A Kormány rendeletében – a közfeladatellátás biztosítása érdekében – meghatározott kivétellel az öregségi nyugdíj folyósítását – az öregségi nyugdíj kezdő időpontjától, öregségi nyugdíjasként létesített jogviszony esetén pedig a jogviszony létesítésének hónapját követő hónap első napjától a jogviszony megszűnése hónapjának utolsó napjáig – szüneteltetni kell, ha a nyugdíjas közalkalmazotti jogviszonyban, költségvetési intézménynél köznevelési foglalkoztatotti jogviszonyban, egészségügyi szolgálati jogviszonyban, rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszonyban, honvédelmi alkalmazotti jogviszonyban, nemzetbiztonsági alkalmazotti jogviszonyban, kormányzati szolgálati jogviszonyban, adó- és vámhatósági szolgálati jogviszonyban, politikai szolgálati jogviszonyban, biztosi jogviszonyban, köztisztviselőként vagy közszolgálati ügykezelőként közszolgálati jogviszonyban, bírói szolgálati viszonyban, igazságügyi alkalmazotti szolgálati viszonyban, ügyészségi szolgálati viszonyban, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény szerinti hivatásos szolgálati jogviszonyban, nemzetbiztonsági szolgálati jogviszonyban vagy a Magyar Honvédséggel szerződéses vagy hivatásos szolgálati viszonyban áll. [8]

(2) [9] A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv az öregségi nyugdíj folyósításának szüneteltetéséről és a jogalap nélkül felvett öregségi nyugdíj visszafizettetéséről – a nyugellátásban részesülő személynek a 97. § (5) bekezdése szerint tett bejelentése, illetve az állami adóhatóság által közölt adatok alapján – hivatalból dönt.

(3) Az öregségi nyugdíj szüneteltetésének időtartama alatt az érintett nyugdíjasnak minősül.

(4) Az öregségi nyugdíj a nyugdíjas kérelmére akkor folyósítható újból, ha a jogosult igazolja az (1) bekezdés szerinti jogviszony megszűnését.

(5) Az öregségi nyugdíj újbóli folyósítása során a 83/A. § (3) bekezdésében foglaltakat kell alkalmazni.

VIII. Fejezet

FELELŐSSÉGI SZABÁLYOK, JOGORVOSLAT

1 Hatályon kívül helyezte: 2006. évi CVI. törvény 20. § (1) aa). Hatálytalan: 2007. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2006. évi CVI. törvény 8. §. Hatályos: 2007. I. 1-től. Lásd még: ugyane törvény 19. § (1)-(3).
3 Módosította: 2013. évi XX. törvény 11. § (2), 2016. évi CLXVII. törvény 21. § e).
4 Megállapította: 2019. évi CXXII. törvény 130. §. Hatályos: 2020. VII. 1-től.
5 Hatályon kívül helyezte: 2019. évi CXXII. törvény 135. § 6. Hatálytalan: 2020. VII. 1-től.
6 Beiktatta: 2012. évi CCVIII. törvény 10. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.
7 Megállapította: 2016. évi LXIV. törvény 33. § (2). Módosította: 2016. évi CLXVII. törvény 20. § e), 2018. évi CXIX. törvény 14. § e), 2018. évi CXV. törvény 28. § b), 2018. évi CXXV. törvény 308. §, 2020. évi CLII. törvény 17. § c), 2021. évi XCIX. törvény 195. §, 2023. évi LIII. törvény 28. § 7., 2023. évi LII. törvény 180. § (7), 2024. évi LXXI. törvény 38. § b).
8 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 69/2021. (II. 19.) Korm. rendelet 19. § (1) 7., 268/2022. (VII. 29.) Korm. rendelet 1. §.
9 Módosította: 2016. évi CIV. törvény 39. § (5) h).

Visszafizetési és megtérítési kötelezettség

84. §[1] (1) Aki nyugellátást jogalap nélkül vett fel, köteles azt visszafizetni, ha a nyugellátás jogalap nélküli megállapítása, folyósítása vagy felvétele neki felróható.

(2)[2] Felróhatóság hiányában is vissza kell fizetni

a) a közigazgatási bíróság ítélete alapján folyósított nyugellátást, ha a Kúria felülvizsgálati eljárásban úgy dönt, hogy a nyugellátás megállapítása vagy folyósítása nem volt jogszerű,

b) a nyugdíjelőleget, illetve annak egy részét, ha a nyugellátás iránti kérelmet elutasítják, vagy a nyugellátást a nyugdíjelőlegnél alacsonyabb összegben állapítják meg.

(3) A megállapított nyugellátás visszamenőlegesen járó összegét csökkenteni kell annak – a nyugdíjfolyósító szerv által folyósított – ellátásnak az összegével, amely ugyanarra az időszakra került folyósításra, ha a jogosultat a két ellátás egyidejűleg nem illethette volna meg. Ha a visszamenőlegesen járó ellátás összege alacsonyabb, mint a beszámított összeg, és a beszámított ellátás jogalap nélküli megállapítása, folyósítása vagy felvétele az ellátásban részesülőnek felróható, a jogalap nélkül felvett különbözetet vissza kell fizetnie.

85. §[3] (1) A foglalkoztató, valamint egyéb szerv és személy köteles megtéríteni a jogalap nélkül felvett nyugellátást, ha a nyugellátás jogalap nélküli megállapítása vagy folyósítása az ő mulasztásának, valótlan adatszolgáltatásának vagy egyéb felróható magatartásának a következménye.

(2) Ha a nyugellátás jogalap nélküli megállapítása vagy folyósítása több foglalkoztatónak vagy egyéb szervnek, személynek is felróható, a jogalap nélkül felvett nyugellátás megtérítéséért egyetemlegesen felelnek.

86. §[4] (1) Ha a nyugellátás jogalap nélküli megállapítása, folyósítása vagy felvétele a foglalkoztatónak vagy egyéb szervnek, személynek és a nyugellátásban részesülőnek is felróható, a jogalap nélkül felvett nyugellátást közrehatásuk arányában kötelesek megtéríteni, illetve visszafizetni.

(2) Ha a közrehatások aránya nem állapítható meg, a foglalkoztatót vagy egyéb szervet, személyt és a nyugellátásban részesülőt egyetemlegesen kell megtérítésre, illetve visszafizetésre kötelezni.

(3) A közrehatás arányában megállapított megtérítési és visszafizetési kötelezettség nem módosítható amiatt, mert valamelyik kötelezettet terhelő rész nem hajtható be, vagy azt mérsékelték vagy elengedték.

(4) Ha a jogalap nélkül felvett ellátás teljes összege nem éri el az öregségi nyugdíj legkisebb összegét, a visszafizetést és a megtérítést nem kell elrendelni.

86/A. §[5] (1) Aki a jogosult halála esetén a kiutalt nyugellátást jogalap nélkül vette fel, köteles azt visszafizetni.

(2) Az (1) bekezdés szerinti ügyekben az ügyintézési határidő azon a napon kezdődik, amikor megállapítják, ki vette fel jogalap nélkül a nyugellátást.

(3)[6] A jogosult halálának hónapját követően belföldi pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési számlára jogalap nélkül utalt ellátás összegét a számla felett rendelkezésre jogosult személy köteles visszafizetni.

(4)[7] Ha nincs a számla felett rendelkezésre jogosult személy, akkor a jogosult halálának hónapját követően belföldi pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési számlára jogalap nélkül utalt ellátás összegéből a pénzforgalmi szolgáltató köteles visszafizetni azt az összeget,

a) amelynek visszautalása a fizetési számla terhére megtörténhet,

---

1 Megállapította: 2016. évi CLXVII. törvény 15. §. Hatályos: 2017. I. 1-től.
2 Megállapította: 2017. évi L. törvény 135. § (13). Hatályos: 2018. I. 1-től.
3 Megállapította: 2016. évi CLXVII. törvény 15. §. Hatályos: 2017. I. 1-től.
4 Megállapította: 2016. évi CLXVII. törvény 15. §. Hatályos: 2017. I. 1-től.
5 Megállapította: 2017. évi L. törvény 135. § (14). Hatályos: 2018. I. 1-től.
6 Beiktatta: 2023. évi LIII. törvény 26. §. Hatályos: 2024. I. 1-től.
7 Beiktatta: 2023. évi LIII. törvény 26. §. Hatályos: 2024. I. 1-től.

b) amelyet a saját hitelkövetelése vagy annak kamata kiegyenlítésére fordított, vagy
c) amellyel azt követően terhelte meg a fizetési számlát, hogy tudomást szerzett a jogosult haláláról.

(5)[1] A (3) és (4) bekezdés szerinti ügyekben az ügyintézési határidő azon a napon kezdődik, amikor a nyugdíjfolyósító szerv megállapítja, hogy a (3), illetve a (4) bekezdés alkalmazásának helye van.

87. § (1)[2] A foglalkoztató köteles megtéríteni a baleseti hozzátartozói nyugellátást, ha a baleset annak a következménye, hogy ő vagy megbízottja a reá nézve kötelező – a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény 11–12. §-a szerinti – munkavédelemre vonatkozó szabályokban foglalt kötelezettségének nem tett eleget. Ugyanilyen megtérítési kötelezettség terheli a foglalkoztatót akkor is, ha ő vagy alkalmazottja (tagja) a balesetet szándékosan idézte elő.

(1a)[3] Ha a baleseti hozzátartozói nyugellátás több foglalkoztatónál elszenvedett balesetek (foglalkozási megbetegedések, szilikózis) együttes következménye alapján került megállapításra, az (1) bekezdés szerinti feltételek fennállása esetén a foglalkoztatókat olyan arányban kell kötelezni a nyugellátás megtérítésére, amilyen az egyes üzemi balesetekből eredő egészségkárosodások, egészségiállapot-romlások mértékének egymáshoz viszonyított aránya.

(2)[4] Az (1)–(1a) bekezdés rendelkezésének alkalmazása során a foglalkoztató alatt az Mt. szerinti kölcsönvevőt is érteni kell.

88. § (1)[5] Aki az elhunyt jogszerző haláláért felelős, köteles az emiatt nyújtott nyugellátást megtéríteni. A megtérítési kötelezettség olyan mértékben áll fenn, amilyen mértékben a felelősség megállapítható.

(2)[6] A felelősség megállapítására a Polgári Törvénykönyvnek a szerződésen kívül okozott károkért való felelősségre vonatkozó szabályait kell megfelelően alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a felelősség abban az esetben is fennáll, ha a nyugellátásra jogosultnak kára nincs.

(3) A foglalkoztató az általa foglalkoztatott biztosított üzemi balesetével kapcsolatban az (1)-(2) bekezdések rendelkezései alapján megtérítésre nem kötelezhető.

88/A. §[7] (1) A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv jogosult a 87. és 88. § szerinti megtérítési igényt megalapozó eseménnyel kapcsolatban a más hatóságnál, illetve egyéb szervnél indult eljárás során hozott, a megtérítési igény érvényesítéséhez szükséges döntés megismerésére, a döntés alapjául szolgáló iratokba betekinthet, azokról másolatot készíthet. Az eljáró nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv megkeresésére a kért iratok másolatát az érintett szerv harminc napon belül köteles megküldeni.

(2) A 87. § és 88. § szerinti ügyekben az ügyintézési határidő azon a napon kezdődik, amikor megállapítják, ki felelős az elhunyt jogszerző haláláért.

89. §[8] (1) A 87-88. § alapján megtérítésre kötelezett a ténylegesen nyújtott nyugellátásért felelős. A megtérítés összege nem csökkenthető azért, mert a megtérítés alapját képező nyugellátás a jogosultat egyéb jogcímen is megilletné.

---

1 Beiktatta: 2023. évi LIII. törvény 26. §. Hatályos: 2024. I. 1-től.
2 Számozását módosította: 2001. évi XVI. törvény 37. §. Módosította: 2010. évi CLXX. törvény 16. § (2) f), 2012. évi CXII. törvény 32. § (1) b).
3 Beiktatta: 2010. évi CLXX. törvény 10. §. Módosította: 2011. évi CXCI. törvény 102. § t), 2012. évi CXII. törvény 32. § (1) c).
4 Beiktatta: 2001. évi XVI. törvény 37. §. Módosította: 2003. évi IV. törvény 84. § (2) cc), 2010. évi CLXX. törvény 16. § (2) g), 2012. évi LXXXVI. törvény 45. § b).
5 Módosította: 2009. évi LVI. törvény 416. § (12), 2011. évi CXCI. törvény 103. § r), 2016. évi CLXVII. törvény 20. § f).
6 Megállapította: 2013. évi CCLII. törvény 3. § (1). Módosította: 2019. évi CXXVI. törvény 68. § c).
7 Megállapította: 2017. évi L. törvény 135. § (15). Hatályos: 2018. I. 1-től.
8 Megállapította: 2007. évi CLVI. törvény 12. §. Hatályos: 2008. I. 1-től.

(2)[1] Az (1) bekezdés szerinti megtérítési kötelezettségnek havonta, a tárgyhónapot követő hónap 12. napjáig kell eleget tenni. A kötelezett azonban kérheti, hogy a nyugellátásnak az évenkénti emeléseket tartalmazó összegét évente előre - első alkalommal a határozat véglegessé válását követő harminc napon belül, majd ezt követően minden év március 12-éig - térithesse meg. Ha a megtérítendő ellátás folyósítása az adott naptári hónap vagy év folyamán megszűnik, akkor a befizetett összeg arányos részét vissza kell fizetni.

(3) Az (1)-(2) bekezdésben foglaltaktól eltérően egyösszegű megtérítésre kerül sor, ha

a) a megtérítésre kötelezett azt kéri, vagy

b)[2] a megtérítésre kötelezett, a polgári perrendtartásról szóló törvény szerinti gazdálkodó szervezet (foglalkoztató vagy egyéb szerv) felszámolással, kényszertörléssel vagy végelszámolással jogutód nélkül megszűnik.

(4) A (3) bekezdés szerinti egyösszegű megtérítés címén a megtérítési kötelezettség alapjául szolgáló

a) ideiglenes özvegyi nyugdíj egyhavi összegének tizenkétszeresét,

b)[3] az árvaellátás egyhavi összegének az árva 25. életéve betöltéséig terjedő időtartamra számított összegét, a *c)* pontban foglaltak kivételével,

c)[4] megváltozott munkaképesség alapján járó árvaellátás, özvegyi nyugdíj, szülői nyugdíj, illetve baleseti hozzátartozói nyugellátás egyhavi összegének az ellátásban részesülő személyre irányadó öregségi nyugdíjkorhatár betöltéséig terjedő időtartamra, de legalább négy évre számított összegét, az irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltött, ellátásban részesülő személy esetén négy évre számított összegét

kell megtéríteni.

(5) Az egyösszegű megtérítés összegét a megtérítendő ellátásnak

a) a (3) bekezdés *a)* pontja szerinti esetben a kérelem benyújtását megelőző hónapban,

b)[5] a (3) bekezdés *b)* pontja szerinti esetben a felszámolást, a kényszertörlést, illetve a végelszámolást elrendelő végzés közzétételét megelőző hónapban

érvényes összege alapulvételével kell meghatározni.

(6)[6] A kötelezett az egyösszegű megtérítési kötelezettségnek a határozat véglegessé válását követő 15 napon belül köteles eleget tenni.

(7)[7] A (3) bekezdés *a)* pontja szerinti esetben a kötelezett kérheti, hogy megtérítési kötelezettségének az egyösszegű megfizetés helyett legfeljebb öt éven belül, évente fizetendő részletekben tehessen eleget. Az első részletet a határozat véglegessé válását követő 15 napon belül, a további részleteket minden év március 12-éig kell megfizetni. A kötelezettség egy összegben esedékessé válik, ha a kötelezett az esedékes részletet határidőn belül nem fizeti meg. Az évi részletekben történő megfizetés esetén a 94. § (2) bekezdése szerinti fizetési kedvezmény egyidejűleg nem alkalmazható.

(8)[8]

(9) A (3) bekezdés *a)* pontja szerinti megtérítési kötelezettséget harmadik személy átvállalhatja.

(10) A (2)-(9) bekezdés

---

1 Módosította: 2017. évi L. törvény 136. § 8.
2 Módosította: 2009. évi LVI. törvény 418. § (14), 2013. évi CCLII. törvény 3. § (2) b), 2014. évi XCIX. törvény 230. § 9.
3 Módosította: 2014. évi XCIX. törvény 230. § 10.
4 Megállapította: 2009. évi LVI. törvény 416. § (11). Módosította: 2011. évi CXCI. törvény 103. § s), 2014. évi XCIX. törvény 230. § 11.
5 Módosította: 2014. évi XCIX. törvény 230. § 12.
6 Módosította: 2017. évi L. törvény 136. § 8.
7 Módosította: 2017. évi L. törvény 136. § 8.
8 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi LVI. törvény 418. § (14). Hatálytalan: 2009. X. 1-től.

a)[1] baleseti hozzátartozói nyugellátásra vonatkozó rendelkezéseit a baleseti járadék megtérítésére vonatkozóan azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a megtérítés összegének meghatározásánál az Eb. 58. §-a (1) bekezdésének *a)* pontjában említett baleseti járadék esetében az Eb. 57. §-ának (2) bekezdése szerinti kétévi időtartamot kell alapul venni,

b)[2]

90. §[3]

Mulasztási bírság

91. §[4] (1) Aki a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv részére történő, jogszabályban meghatározott bejelentési, nyilvántartási, adatszolgáltatási, vagy a nyugdíjbiztosítási feladatok ellátásával kapcsolatos egyéb kötelezettségét nem teljesíti, vagy késedelmesen teljesíti, illetve annak nem az előírt módon tesz eleget, 50 000 forinttól 500 000 forintig terjedő, a jogsértés egy éven belüli ismételt megállapítása esetén 1 000 000 forintig terjedő mulasztási bírságot köteles fizetni.

(2)[5] A mulasztási bírságot a Nyugdíjbiztosítási Alapnak kell befizetni.

(3) Az (1) bekezdés szerinti közigazgatási szabályszegés esetén figyelmeztetésnek helye nincs.

(4)[6] A mulasztási bírságot kiszabó döntés adatait a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv nem jegyzi be a Közigazgatási Szankciók Nyilvántartásába.

92. §[7]

A követelés érvényesítése

93. §[8] (1) A nyugdíj-biztosítási igazgatási szerv az e törvényen alapuló követelését öt éven belül érvényesítheti.

(2)[9] A nyugdíj-biztosítási igazgatási szerv a követelését – ha e törvény másként nem rendelkezik – fizetésre kötelező határozattal érvényesíti.

(3)[10] Ha a nyugdíjfolyósító szervtől rendszeres pénzellátásban részesülő személy a fizetésre kötelező határozat véglegessé válásától számított tizenöt napon belül fizetési kötelezettségét nem teljesíti, a nyugdíjfolyósító szerv a követelést az általa folyósított rendszeres pénzellátásból levonással érvényesíti a bírósági végrehajtásról szóló törvény szabályai szerint.

(4)[11] A (3) bekezdés szerinti levonással meg nem térült, illetve a végrehajtandó összegre tekintettel tizenkét hónap alatt meg nem térülő követelés összegét – a központi nyugdíjbiztosítási szerv kezdeményezésére – a kötelezett keresetéből is le lehet vonni. A keresetből történő levonás érvényesítése során a kincstári számfejtési körbe tartozók esetében a Kincstárt munkáltatónak kell tekinteni. Ha ez nem vezet eredményre, a fennmaradó tartozás végrehajtását az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 134. § (1) bekezdésének megfelelően kell foganatosítani.

---

1 Módosította: 2011. évi CXCI. törvény 102. § u).
2 Hatályon kívül helyezte: 2024. évi LXXIV. törvény 61. § 2. Hatálytalan: 2025. I. 1-től.
3 A korábbi alcímmel együtt hatályon kívül helyezte: 2019. évi CXXVI. törvény 69. § c). Hatálytalan: 2020. I. 1-től.
4 Megállapította: 2020. évi CLXVIII. törvény 46. §. Hatályos: 2021. I. 7-től.
5 Módosította: 2023. évi LIII. törvény 28. § 8.
6 Beiktatta: 2021. évi LIII. törvény 6. §. Hatályos: 2021. VII. 1-től.
7 A korábbi címmel együtt hatályon kívül helyezte: 1999. évi CIX. törvény 24. § (1). Hatálytalan: 2000. I. 1-től.
8 Megállapította: 2009. évi LXXXV. törvény 103. § (2). Hatályos: 2009. XI. 1-től. Lásd: 2009. évi LXXXV. törvény 66. § (9).
9 Módosította: 2010. évi CLXX. törvény 16. § (2) i).
10 Megállapította: 2018. évi CXIX. törvény 8. § (1). Hatályos: 2018. XII. 23-tól.
11 Megállapította: 2018. évi CXIX. törvény 8. § (2). Hatályos: 2018. XII. 23-tól.

(5)[1] A nyugdíj-biztosítási igazgatási szerv a (3) bekezdésben meghatározott végrehajtást az öregségi nyugdíj legkisebb összegét elérő vagy azt meghaladó követelésre kezdeményezi.

(6)[2] A nyugdíj-biztosítási igazgatási szerv által a hatósági eljárás során kiszabott eljárási bírság jogcímen fennálló követelés érvényesítésére a (2)–(5) bekezdésben foglaltakat kell alkalmazni.

Tartozás mérséklése, elengedése, fizetési kedvezmény engedélyezése[3]

94. §[4] (1) A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv vezetője a foglalkoztató, egyéb szerv és a magánszemély (a továbbiakban együtt: fizetésre kötelezett) kérelme alapján a nyugellátás visszafizetése, a megtérítés és annak késedelmi pótléka címén megállapított követelést, valamint a mulasztási bírságtartozást méltányosságból mérsékelheti vagy elengedheti, illetve részletfizetést vagy fizetési halasztást engedélyezhet, ha

a) a körülményekből megállapítható, hogy a fizetésre kötelezett foglalkoztató (egyéb szerv), illetve annak intézkedésre jogosult képviselője, alkalmazottja, tagja vagy megbízottja, az adott helyzetben a tőle elvárható körültekintéssel járt el, vagy

b) azok megfizetése a fizetésre kötelezett magánszemély és a vele együtt élő közeli hozzátartozók megélhetését súlyosan veszélyeztetné.

(2)[5] Fizetési kedvezmény abban az esetben engedélyezhető, ha a követelés későbbi teljesítése a körülményekből valószínűsíthető. A kérelem elbírálása és a feltételek meghatározása során figyelembe kell venni a fizetési nehézség kialakulásának okait és körülményeit.

(3) A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv vezetője a fizetési kedvezményt feltételhez is kötheti. A fizetési kedvezmény érvényét veszíti és a tartozás - annak járulékaival együtt - egy összegben esedékessé válik, ha a fizetésre kötelezett a fizetési kedvezmény engedélyezése során meghatározott feltételeket nem teljesíti.

(4) A mulasztási bírság mérséklésénél vagy elengedésénél az eset összes körülményét mérlegelni kell, különösen a mulasztás keletkezésének körülményeit, annak súlyát, gyakoriságát. Nincs helye a mulasztási bírság mérséklésének vagy elengedésének, ha a mulasztás a kötelezett szándékos magatartásának a következménye.

(5)[6]

Jogorvoslat és döntés-felülvizsgálat[7]

95. §[8] (1)[9]

(2)[10] A 80. §-ban és a 96/B. § (10) és (11) bekezdésében foglaltak nem érintik a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervnek az általános közigazgatási rendtartásban biztosított jogát a döntés módosítására vagy visszavonására. Ha e törvény másként nem rendelkezik, a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervek eljárásában a döntés akkor is módosítható vagy visszavonható, ha az jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogot sért.

95/A. §[11]

---

1 Beiktatta: 2009. évi CIX. törvény 20. § (3). Hatályos: 2009. XI. 11-től. Lásd még: 2009. évi CIX. törvény 55. § (21).
2 Beiktatta: 2009. évi CIX. törvény 20. § (3). Módosította: 2017. évi L. törvény 137. § i).
3 Megállapította: 2005. évi LXXXIII. törvény 102. §. Hatályos: 2005. XI. 1-től.
4 Megállapította: 2005. évi LXXXIII. törvény 102. §. Hatályos: 2005. XI. 1-től. Ezt követően indult ügyekben és megismételt eljárásokban kell alkalmazni.
5 Módosította: 2017. évi L. törvény 136. § 10.
6 Hatályon kívül helyezte: 2007. évi CLVI. törvény 23. § (1) a) al). Hatálytalan: 2008. I. 1-től.
7 Megállapította: 2009. évi LVI. törvény 418. § (8). Hatályos: 2009. X. 1-től.
8 Megállapította: 2017. évi L. törvény 135. § (16). Hatályos: 2018. I. 1-től.
9 Hatályon kívül helyezte: 2019. évi CX. törvény 31. § (6) c). Hatálytalan: 2020. III. 1-től.
10 Módosította: 2021. évi LIII. törvény 10. § c).
11 Hatályon kívül helyezte: 2019. évi CX. törvény 31. § (6) d). Hatálytalan: 2020. III. 1-től.

IX. Fejezet

A NYILVÁNTARTÁSI ÉS ADATSZOLGÁLTATÁSI KÖTELEZETTSÉG

Adatvédelmi rendelkezések

96. § (1)[1] A nyugdíjbiztosítási igazgatási szervek - ideértve a foglalkoztatókat, illetve egyéb szerveket - a természetes személyről adatokat társadalombiztosítási azonosító jel (a továbbiakban: TAJ-szám) alkalmazásával

a) a nyugellátások, illetőleg a nyugdíjbiztosítás szerveinek hatáskörébe utalt más ellátások megállapítása, folyósítása és ellenőrzése, továbbá

b) a nyugdíjbiztosítást illető befizetések érdekében

c)[2] az egyeztetési eljárás és a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervek hatáskörébe tartozó, jogszabályban meghatározott más eljárások lefolytatása céljából

tarthat nyilván.

(1a)[3] A nyugdíjbiztosítási igazgatási szervek a nyugdíjbiztosítás szervei közreműködésével nyújtott juttatások nyújtása, valamint a nyugdíjfolyósító szerv által folyósított ellátásokkal és a nyugdíjbiztosítás szervei közreműködésével nyújtott juttatásokkal kapcsolatos kormányzati tájékoztatás céljából, a tájékoztatás teljesítéséhez, valamint a juttatás nyújtásához és nyújtásának ellenőrzéséhez szükséges időtartamban kezelhetik az ellátásban, juttatásban részesülő személyek nevére, lakcímére, nyugdíjfolyósítási törzsszámára és a folyósított ellátásra, nyújtott juttatásra vonatkozó adatokat.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott célra a társadalombiztosítási jogszabályban, illetve törvényben meghatározott

a)[4] természetes személyazonosító adatok,

b) családi állapot, állampolgárság,

c) lakóhely (tartózkodási hely),

d) foglalkozás, munkahely, munkakör, tevékenység,

e)[5] a rokkantság fokára, az egészségkárosodás, egészségi állapot mértékére, a szakmai munkaképességre, a rehabilitálhatóságra, továbbá az egészségi állapotra vonatkozó adatok, amennyiben jogszabály szerint a nyugellátás, egyéb ellátás megállapítása az egészségi állapot figyelembevételével történik,

f)[6] a keresetre, jövedelemre, valamint a levont és befizetett járulékokra vonatkozó adatok,

g)[7] a hozzátartozókra vonatkozó adatok, amennyiben jogszabály szerint a nyugellátás, egyéb ellátás megállapítása a hozzátartozói minőség figyelembevételével történik,

h)[8] a megállapított, illetve folyósított ellátásra vonatkozó adatok,

i)[9] a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletétől átvett adatok, továbbá – ha azt az államháztartás részére utalták át – a visszalépő tagi kifzetések összege,

j)[10] a magánynyugdíjpénztár felszámolással, végelszámolással történő megszűnése esetén a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe visszalépő tagokra vonatkozóan a felszámolótól, végelszámolóktól átvett adatok,

---

1 Módosította: 2003. évi CXVI. törvény 107. § (1) p).
2 Beiktatta: 2016. évi CLXVII. törvény 16. § (1). Hatályos: 2017. I. 1-től.
3 Beiktatta: 2016. évi CLXXXII. törvény 52. §. Hatályos: 2016. XII. 21-től.
4 Megállapította: 2009. évi LVI. törvény 418. § (12). Hatályos: 2009. X. 1-től.
5 Megállapította: 2007. évi CLVI. törvény 15. § (1). Módosította: 2011. évi CXCI. törvény 102. § v).
6 Módosította: 2005. évi LXXXV. törvény 67. § (1) b).
7 Beiktatta: 2007. évi CLVI. törvény 15. § (1). Módosította: 2011. évi XIII. törvény 13. § a).
8 Megállapította: 2013. évi XL. törvény 2. § (1). Hatályos: 2013. IV. 29-től.
9 Beiktatta: 2013. évi XL. törvény 2. § (1). Hatályos: 2013. IV. 29-től.
10 Beiktatta: 2014. évi XCIX. törvény 227. § (1). Hatályos: 2015. I. 1-től.

k)[1] a Kormány által kötelezően nyújtandó azonosítási szolgáltatáshoz kapcsolódó egyedi azonosító,

l)[2] a személyre szabott ügyintézési felület szolgáltatáshoz kapcsolódó azonosító

tarthatók nyilván.

(2a)[3] A központi nyugdíjbiztosítási szerv az állami adóhatóság felé fennálló adatszolgáltatási és jogszabályon alapuló egyéb kötelezettségének teljesítése, valamint az összerendelési nyilvántartás szerinti kapcsolati kód megszűnését követően az adóhatóság megkeresése érdekében kezeli a jogosult adóazonosító jelét.

(2b)[4] A nyugdíjbiztosítási igazgatási szervek a 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 76. cikke szerinti együttműködés keretében az EGT-állam által nyújtott ellátások megállapítása, illetve folyósítása céljából, az ahhoz szükséges ideig kezelik a részükre megküldött, a (2) bekezdésben nem említett adatokat.

(3)[5] A (2) bekezdés alapján nyilvántartásba vett adatokból

a) az állami adó- és vámhatóság, valamint az önkormányzati adóhatóság ellenőrzési és végrehajtási eljárás lefolytatása, továbbá támogatás megállapítása céljából a (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja,

b) a foglalkoztatás-felügyeleti hatóság, a munkavédelmi hatóság, a családtámogatási ügyben eljáró hatóság, a rehabilitációs hatóság, a szociális, gyermekvédelmi és gyámügyi igazgatás szerve, valamint az állami foglalkoztatási szerv a foglalkoztatás-felügyeleti hatósági ellenőrzés, a munkavédelmi ellenőrzés, továbbá ellátás megállapítása, folyósítása és ellenőrzése céljából a (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja,

c) az egészségügyi ellátást nyújtó szerv vagy személy az egészségügyi szolgáltatói feladatai ellátása céljából a (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja,

d) a menekültügyi hatóság az ellátások és támogatások megállapítása, folyósítása és a jogosultság ellenőrzése, valamint a menekültügyi eljárás során az ügyfél által előadottak, illetve a jogszabályban foglalt feltételek fennállásának ellenőrzése céljából a (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja,

e) a személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvény 35/A. §-ában meghatározott szervezet a közforgalmú személyszállítási utazási kedvezmények ellenőrzése céljából a nyugdíjfolyósító szerv által kibocsátott utazási utalványban részesülő személyekre vonatkozóan a (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja,

f) a Magyar Művészeti Akadémiáról szóló törvény szerinti művészjáradékkal kapcsolatos ügyekben eljáró szerv a művészjáradék folyósítása és a jogosultság ellenőrzése céljából a (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja,

g) a honvédelemért felelős miniszter által vezetett minisztérium központi pénzügyi szerve tervezési és érdekvédelmi feladatok, ellátás megállapítása, folyósítása és ellenőrzése, valamint statisztikai célú adatfeldolgozás érdekében a Magyar Honvédség szociális gondoskodási körébe tartozók esetében a (2) bekezdés *a)*, *g)* és *h)* pontja,

h)[6] a rendvédelmi feladatokat ellátó szerv és a polgári nemzetbiztonsági szolgálat a kiegészítő hozzátartozói támogatásra, illetve az árvák kiegészítő támogatására való jogosultság megállapítása és ellenőrzése céljából a (2) bekezdés *a)*, *g)* és *h)* pontja szerinti adatok igénylésére jogosult.

(3a)[7] A (2) bekezdés alapján nyilvántartásba vett adatokból a Dáptv. szerinti automatikus információelérési felületen keresztüli hozzáféréssel

---

1 Beiktatta: 2016. évi CLXVII. törvény 16. § (2). Módosította: 2017. évi L. törvény 137. § j).
2 Beiktatta: 2016. évi CLXVII. törvény 16. § (2). Módosította: 2017. évi L. törvény 137. § f).
3 Beiktatta: 2018. évi CXIX. törvény 9. § (1). Módosította: 2019. évi CXXVI. törvény 68. § d).
4 Beiktatta: 2018. évi CXIX. törvény 9. § (1). Hatályos: 2018. XII. 23-tól.
5 Megállapította: 2024. évi LXXIV. törvény 59. §. Hatályos: 2025. I. 1-től.
6 Módosította: 2024. évi LXXIV. törvény 60. § 8.
7 Beiktatta: 2024. évi XII. törvény 50. §. Hatályos: 2024. IX. 1-től.

a)[1] a munkaügyi és munkavédelmi, a családtámogatási, a rehabilitációs, a szociális és a gyámügyi igazgatás szerve, valamint az állami foglalkoztatási szerv az ellátás megállapítása, folyósítása és ellenőrzése, illetve munkaügyi és munkavédelmi ellenőrzés céljából a (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja,

b)[2] a Családi Csődvédelmi Szolgálat a természetes személyek adósságrendezési eljárása céljából a (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja,

c)[3] az egészségbiztosítási szerv a jogszabályban meghatározott feladatai ellátásához a (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja szerinti adatok lekérdezésére jogosult.

(4)[4] A bíróság, az ügyészség, az NVVH, a bűnüldözés és a büntetés-végrehajtás szervei, valamint a nemzetbiztonsági szolgálatok a rájuk vonatkozó törvényekben meghatározott célból és feltételek teljesülése esetén a nyilvántartásba felvett adatok teljes körének igénylésére jogosultak.

(5)[5] A (2) bekezdés szerinti adatok statisztikai célra felhasználhatók és statisztikai célú felhasználásra - személyazonosításra alkalmatlan módon - átadhatók.

(5a)[6] A (2) bekezdés szerinti adatokat a Központi Statisztikai Hivatal részére – a hivatalos statisztikáról szóló 2016. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Stt.) 28. §-ával összhangban a statisztikai cél előzetes igazolása alapján, az ahhoz szükséges mértékben – statisztikai célra térítésmentesen át kell adni és azok a Központi Statisztikai Hivatal által statisztikai célra felhasználhatók. Az átvett adatok körét és az adatátvétel részletszabályait a Stt. 28. §-ában meghatározott együttműködési megállapodásban kell rögzíteni.

(6)[7] A (3), (4) és (5a) bekezdésben nem szabályozott esetben adatok közlésének csak akkor van helye, ha ahhoz az érintett írásban hozzájárult.

(7)[8] A központi nyugdíjbiztosítási szerv vezetője a polgárok személyes adatai védelméért való felelősségének körében köteles olyan technikai és szervezési intézkedéseket tenni, ellenőrzési rendszert kialakítani és adatvédelmi szabályzatot kiadni, amely biztosítja az adatvédelmi követelmények teljesülését. Az érintett személy vagy képviselője azonban a nyilvántartásba betekinthet, az iratokról illetőleg nyilvántartott adatairól felvilágosítást kérhet.

(8)[9] Az érintett személy vagy képviselője a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervek által vezetett nyilvántartásba betekinthet, kérelmére a róla nyilvántartott adatokról a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv kivonatot állít ki.

(9)[10]

(10)[11] Az e törvény szerinti eljárások során az uniós rendeletek szerinti hozzáférési pontot működtető egészségügyért felelős miniszter az uniós rendeletek szerinti célból, az ahhoz szükséges mértékben és ideig kezeli az elektronikus adatcserével érintett, a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervek által e törvény szerint kezelt személyes és különleges adatokat.

(11)[12] Ha törvény másként nem rendelkezik, a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervek nyilvántartásában a biztosítottra, volt biztosítottra, illetve a jogosultra vonatkozó adatok kezelését

a) – a *b)* pontban nem említett esetben – a biztosított, volt biztosított, illetve a jogosult halálát követő 5 év elteltével,

---

1 Módosította: 2024. évi LXXIV. törvény 60. § 9.
2 Módosította: 2024. évi LXXIV. törvény 60. § 10.
3 Módosította: 2024. évi LXXIV. törvény 60. § 11.
4 Megállapította: 2019. évi CXXII. törvény 131. §. Módosította: 2026. évi XXXIV. törvény 106. § b).
5 Számozását módosította: 2005. évi LXXXV. törvény 65. §.
6 Beiktatta: 2017. évi XLIV. törvény 13. § (1). Hatályos: 2017. VI. 2-től.
7 Megállapította: 2017. évi XLIV. törvény 13. § (2). Módosította: 2019. évi CXXVI. törvény 68. § e).
8 Módosította: 2005. évi LXXXV. törvény 65. §, 2006. évi CIX. törvény 80. § (1) k), 2014. évi XCIX. törvény 231. § (1) 2., 2016. évi CIV. törvény 39. § (5) j).
9 Megállapította: 2014. évi XCIX. törvény 227. § (2). Hatályos: 2015. I. 1-től.
10 Hatályon kívül helyezte: 2024. évi LXXIV. törvény 61. § 3. Hatálytalan: 2025. I. 1-től.
11 Beiktatta: 2011. évi CLXXVI. törvény 156. § (1). Hatályos: 2012. I. 1-től.
12 Beiktatta: 2018. évi CXIX. törvény 9. § (2). Hatályos: 2018. XII. 23-tól.

b) hozzátartozói nyugellátás megállapítása esetén a biztosított, volt biztosított után megállapított hozzátartozói nyugellátás – több hozzátartozói nyugellátás esetén az utoljára megszűnt ellátás – megszűnését követő 15 év elteltével, de legkésőbb a biztosított, volt biztosított után hozzátartozói nyugellátásban részesülő személy – több hozzátartozói nyugellátásban részesülő személy esetén az utoljára elhunyt személy – halálát követő 5 év elteltével
korlátozni kell. A korlátozást – az (1) bekezdésben meghatározott célból – fel kell oldani, ha a biztosított, volt biztosított, illetve a jogosult valamely nyilvántartott adatára nyugdíjbiztosítási, vagy a nyugdíjfolyósító igazgatóság által folyósított más ellátással kapcsolatos jogosultság érvényesítése érdekében szükség van. A korlátozás alól feloldott adatok kezelését az *a)* és *b)* pontban foglaltak szerint kell ismételten korlátozni. A 20 éve folyamatosan korlátozottan kezelt adatokat törölni kell.

Társadalombiztosítási egyéni számla [1]

96/A. § [2] (1) A társadalombiztosítási egyéni számla természetes személyenként tartalmazza
a) a biztosított természetes személyazonosító adatait és társadalombiztosítási azonosító jelét,
b) [3] a 2012. december 31-étől 2020. június 30-áig terjedő időszakra a biztosított után bevallott nyugdíjjárulék összegére, a 2020. július 1-jétől kezdődő időszakra a biztosított után bevallott társadalombiztosítási járuléknak a Nyugdíjbiztosítási Alapot nyugdíjjárulékként megillető összegére vonatkozó, az állami adóhatóságtól átvett adatokat,
c) [4] a megállapodás alapján fizetett nyugdíjjárulék összegét, és a megállapodással érintett időtartamot, valamint
d) a rehabilitációs járadék, rehabilitációs ellátás összegéből levont nyugdíjjárulék összegét, és az ellátás folyósításának időtartamát.
(2) Az (1) bekezdés *c)* és *d)* pontja szerinti adatok a tárgyévet követően kerülnek feltüntetésre a társadalombiztosítási egyéni számlán.
(3) [5] A társadalombiztosítási egyéni számlát a központi nyugdíjbiztosítási szerv vezeti.

A nyilvántartás adatainak egyeztetése [6]

96/B. § [7] (1) A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv a biztosított, volt biztosított biztosítási kötelezettséggel járó jogviszonyaira és kereseteire, jövedelmeire vonatkozó, nyilvántartásba bejelentett adatokat az öregségi nyugdíjasnak nem minősülő biztosítottal, volt biztosítottal hatósági eljárás keretében egyezteti.
(2) [8] Az egyeztetési eljárás a biztosított, volt biztosított kérelmére vagy hivatalból indul. A biztosított, volt biztosított egyeztetési eljárás ismételt lefolytatását az egyeztetési eljárásban hozott határozat véglegessé válását követő egy év elteltével kérelmezheti.
(3) A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv az egyeztetési eljárás hivatalbóli megindítását megelőzően a biztosítottat, volt biztosítottat értesíti az eljárás menetéről, továbbá részletes kimutatást küld az általa nyilvántartott következő adatokról:

1 Beiktatta: 2011. évi XIII. törvény 12. §. Hatályos: 2011. III. 12-től.
2 Megállapította: 2014. évi XCIX. törvény 228. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
3 Megállapította: 2019. évi CXXII. törvény 132. §. Hatályos: 2020. VII. 1-től.
4 Módosította: 2019. évi CXXII. törvény 135. § 7.
5 Beiktatta: 2016. évi CIV. törvény 39. § (3). Hatályos: 2017. I. 1-től.
6 Módosította: 2024. évi XV. törvény 10. § a).
7 Megállapította: 2017. évi L. törvény 135. § (18). Hatályos: 2018. I. 1-től.
8 Megállapította: 2024. évi XV. törvény 8. § (4). Hatályos: 2024. VII. 1-től.

a) a biztosításban töltött időszakok, egyéb szolgálati idők, nők esetében a 18. § (2b)–(2d) bekezdése szerinti jogosultsági idők, valamint a korhatár előtti ellátás, az átmeneti bányászjáradék és a táncművészeti életjáradék igénybevételéhez szükséges, foglalkozáshoz kötött kedvezményre jogosító idők,

b) a foglalkoztatók adatai,

c) az 1987. december 31-ét követő időszakra vonatkozó nyugdíjjárulék-köteles kereset, jövedelem,

d) az 1987. december 31-ét követő időszakra vonatkozóan a foglalkoztató által levont, befizetett nyugdíjjárulék, és

e)[1] azok a szolgálati időnek minősülő időszakok, amelyek után nem történt járulékfizetés.

(4) A biztosított, volt biztosított a (3) bekezdés szerinti értesítés vele való közlését követő hatvan napon belül nyilatkozik a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervnek azokról az általa ismert, (3) bekezdés *a)–e)* pontja szerinti adatokról, amelyeket a nyilvántartás nem tartalmaz, vagy amelyek nem egyeznek meg a nyilvántartott adatokkal. A biztosított, volt biztosított az általa közölt adatokat igazoló, rendelkezésére álló okiratokat megküldi a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervnek.

(5) A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv a biztosított, volt biztosított (4) bekezdés szerinti nyilatkozatának beérkezését, ennek hiányában a (4) bekezdés szerinti határidő leteltét követő öt napon belül hivatalból megindítja az egyeztetési eljárást.

(6) A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv az egyeztetési eljárás során bizonyítási eljárást folytathat le, e törvény alapján ellenőrzés lefolytatását kezdeményezheti, és az állami adóhatóságnál adategyeztetést, illetve adóhatósági eljárást kezdeményezhet.

(7) Az egyeztetési eljárás ügyintézési határideje hetvenöt nap.

(8) A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv az egyeztetési eljárást határozattal zárja le. A határozatban fel kell tüntetni az adatmódosításokat, illetve a kért adatmódosítások megtagadásának okát, továbbá a biztosítottnak, volt biztosítottnak az egyeztetési eljárást követően nyilvántartott valamennyi, (3) bekezdés szerinti adatát.

(9) A kérelemre indult egyeztetési eljárásra a (3), (4), (6), (7) és (8) bekezdésben foglaltakat kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy

a) a (3) bekezdés szerinti értesítést az eljárás megindítását követő öt napon belül kell a kérelmezőnek megküldeni,

b) a kérelmező a (4) bekezdés szerinti nyilatkozatát a (3) bekezdés szerinti értesítés vele való közlését követő harminc napon belül teheti meg.

(10)[2] Az egyeztetési eljárás keretében a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv a véglegessé vált határozattal megállapított szolgálati idő és a 18. § (2b)–(2d) bekezdése szerinti jogosultsági idő tartamát a biztosított, volt biztosított számára kedvezőbb módon újra megállapítja, ha

a) a szolgálati idő, jogosultsági idő tartamát jogszabálysértően állapították meg, és a határozatot közigazgatási bíróság még nem bírálta el, vagy

b) az újra megállapítás az azóta tudomására jutott tények, adatok vagy bizonyítékok alapján indokolt.

(11)[3] Az egyeztetési eljárás keretében a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv a véglegessé vált határozattal megállapított szolgálati idő és a 18. § (2b)–(2d) bekezdése szerinti jogosultsági idő tartamát egy ízben, az azt megállapító döntés véglegessé válásától számított öt éven belül a biztosított, volt biztosított számára kedvezőtlenebb módon újra megállapítja, ha a szolgálati idő, jogosultsági idő tartamát jogszabálysértően állapították meg, és a határozatot közigazgatási bíróság még nem bírálta el.

---

1 Módosította: 2019. évi CXXII. törvény 134. § 10.
2 Beiktatta: 2021. évi LIII. törvény 8. §. Hatályos: 2021. VII. 1-től.
3 Beiktatta: 2021. évi LIII. törvény 8. §. Hatályos: 2021. VII. 1-től.

96/C. §[1] (1) A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv a nyugdíjkorhatár betöltését megelőzően három évvel köteles a 96/B. § (3) bekezdése szerinti értesítést hivatalból megküldeni a biztosítottnak, volt biztosítottnak.

(2) Nem kell az (1) bekezdés alapján hivatalból a 96/B. § (3) bekezdése szerinti értesítést megküldeni, ha

a) a biztosított, volt biztosított öregségi nyugdíjasnak minősül,

b) a biztosítottal, volt biztosítottal az egyeztetési eljárást öt éven belül már lefolytatták, vagy az egyeztetési eljárás folyamatban van, vagy

c) a biztosított, volt biztosított részére öregségi nyugdíj, korhatár előtti ellátás, szolgálati járandóság, átmeneti bányászjáradék, táncművészeti életjáradék, vagy más, szolgálati idő és az öregségi nyugdíj alapját képező havi átlagkereset alapján kiszámított ellátás megállapítása vagy nyugdíjbiztosítási átutalás iránti eljárás van folyamatban.

(3) Ha az egyeztetési eljárás lezárását megelőzően a biztosított, volt biztosított öregségi nyugdíj, korhatár előtti ellátás, szolgálati járandóság, átmeneti bányászjáradék, táncművészeti életjáradék, vagy más, a szolgálati idő és az öregségi nyugdíj alapját képező havi átlagkereset alapján kiszámított ellátás megállapítása vagy nyugdíjbiztosítási átutalás iránti kérelmet nyújt be, a kérelem az egyeztetési eljárás megindítása iránti kérelem visszavonásának minősül.

96/D. §[2] (1)[3] A lezárt időszakra nyilvántartott adatok a biztosított, volt biztosított kérelmére vagy hivatalból indult újabb egyeztetési eljárás keretében kiegészíthetők vagy módosíthatók

a) jogszabálysértés esetén, ha az egyeztetési eljárást lezáró határozatot közigazgatási bíróság még nem bírálta el, vagy

b) olyan tény, adat vagy bizonyíték alapján, amelyeket a korábbi egyeztetési eljárásban nem vizsgáltak.

(2)[4] Az (1) bekezdés *b)* pontja szerinti újabb egyeztetési eljárás iránti kérelemhez csatolni kell a kérelemben foglaltakat igazoló okiratokat.

(3)[5] Az (1) bekezdés szerinti újabb egyeztetési eljárás esetén a 96/B. § (3) bekezdése szerinti értesítésben az ott meghatározott adatok közül a lezárt időszakot követő időre vonatkozó adatokat, valamint hivatalból indult eljárásban az eljárással érintett adatokat kell feltüntetni.

96/E. §[6]

Adatszolgáltatás és bejelentési kötelezettség

97. §[7] (1)[8] A nyugdíj-biztosítási igazgatási szerv felhívására a nyugdíj-biztosítási feladatok ellátásához szükséges adatokat tizenöt napon belül kell közölni.

(2)–(4)[9]

---

1 Megállapította: 2019. évi CX. törvény 31. § (4). Hatályos: 2020. I. 1-től. Lásd: 2019. évi CX. törvény 101. §.
2 Beiktatta: 2012. évi CXII. törvény 26. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.
3 Megállapította: 2017. évi L. törvény 135. § (20). Hatályos: 2018. I. 1-től.
4 Módosította: 2017. évi L. törvény 136. § 14.
5 Módosította: 2017. évi L. törvény 136. § 15.
6 Hatályon kívül helyezte: 2024. évi XV. törvény 10. § b). Hatálytalan: 2024. VII. 1-től.
7 Megállapította: 2005. évi LXXXV. törvény 66. §. Hatályos: 2006. I. 1-től. Lásd: ugyane törvény 2006. I. 2-től hatályos 62. § (2).
8 Módosította: 2009. évi LVI. törvény 418. § (13), 2010. évi CLXX. törvény 16. § (2) k).
9 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi CXVI. törvény 139. § (3). Hatálytalan: 2011. I. 1-től. Lásd: 2009. évi CXVI. törvény 148. § (6).

(5)[1] A nyugellátásban részesülő személy tizenöt napon belül köteles bejelenteni a nyugdíj-biztosítási igazgatási szervnek minden olyan tényt, adatot, körülményt, amely a nyugellátásra jogosultságát vagy a nyugellátás folyósítását érinti. Külföldön élő vagy tartózkodó jogosult esetén a 83. § (2) bekezdésében megjelölt személyek vagy a nyugellátás felvételére jogosított más személy a jogosult halálának tényét és annak időpontját tizenöt napon belül kötelesek bejelenteni a nyugdíjfolyósító szervnek.

(6)[2]

(7)–(8)[3]

(9)[4] A nyugdíj-biztosítási szolgáltatásra irányuló megállapodást kötő igazgatási szerv adatszolgáltatási kötelezettsége nem tartozik az Art. hatálya alá.

(10)[5] A rehabilitációs ellátásban részesülő személyekre vonatkozó tárgyévi nyugdíjbiztosítási adatszolgáltatást az előírt határidőig a nyugdíjfolyósító szerv teljesíti.

98. § (1)[6] A bejelentések közvetlenül a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervnél, posta útján vagy szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatás igénybevételével teljesíthetők.

(2) A bejelentés teljesítésére megszabott határidő szempontjából az illetékes szervhez történő beérkezés időpontja az irányadó. Posta útján történő teljesítés esetén, ha a postára adást feladóvevénnyel (postakönyvvel) igazolják, a postára adás időpontja az irányadó.

99. § (1)[7] Az adatszolgáltatást – ha jogszabály kivételt nem tesz – elektronikus úton kell teljesíteni. A nyilvántartások vezetésére, az adatszolgáltatásra, az e törvényben előírt bejelentés teljesítésére, az igény érvényesítésére a központi nyugdíjbiztosítási szerv számítógépes program használatát írhatja elő, illetőleg nyomtatványt rendszeresíthet.

(2)[8] A központi nyugdíjbiztosítási szerv az előírt nyilvántartási, adatszolgáltatási és bejelentési kötelezettség, továbbá rendszeresített nyomtatvány használata alól mentesítést adhat. A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv a bejelentés módjára és a határidőkre egyes foglalkoztatókkal és egyéb szervekkel eltérő megállapodást köthet.

(3)[9] A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv vezetője a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény 28. § (5) bekezdésével összhangban a nemzetbiztonsági szolgálatok kihelyezett állományának tagját érintő nyugdíjbiztosítási feladatok ellátásával összefüggő adatszolgáltatás rendjét és az azzal összefüggő eljárási szabályokat – a törvényi előírások keretei között – a nemzetbiztonsági szolgálattal külön megállapodásban rögzíti.

99/A. §[10] (1)[11] A Tbj. szerinti nyilvántartásra kötelezett a biztosított, volt biztosított biztosítási jogviszonyával összefüggő, a szolgálati időről vagy a nyugellátás megállapítása során figyelembevételre kerülő keresetről, jövedelemről adatot tartalmazó, 2024. december 31-éig keletkezett munkaügyi iratokat, adatokat és foglalkoztatási igazolásokat a biztosítottra, volt biztosítottra irányadó öregségi nyugdíjkorhatár betöltését követő öt évig köteles megőrizni.

---

1 Módosította: 2006. évi CIX. törvény 80. § (1) k), 2009. évi LVI. törvény 418. § (13), 2010. évi CLXX. törvény 16. § (2) k), 2019. évi CXVI. törvény 17. §.
2 Hatályon kívül helyezte: 2009. évi CIX. törvény 51. § (1) l). Hatálytalan: 2010. I. 1-től.
3 Hatályon kívül helyezte: 2011. évi CXCI. törvény 103. § t). Hatálytalan: 2012. I. 1-től.
4 Módosította: 2019. évi CXXII. törvény 135. § 8.
5 Beiktatta: 2007. évi CLVI. törvény 16. §. Módosította: 2011. évi CXCI. törvény 102. § w), 2024. évi LXXIV. törvény 61. § 4.
6 Módosította: 2006. évi CIX. törvény 80. § (1) k), 2009. évi LVI. törvény 418. § (13). Utóbbi módosítására lásd: 2009. évi LVI. törvény 423. § (2). Módosította: 2019. évi CXXVI. törvény 68. § f).
7 Módosította: 2006. évi CIX. törvény 80. § (1) k). Az első mondatot beiktatta: 2009. évi LVI. törvény 419. § (2). Módosította: 2011. évi CLXXIV. törvény 26. §, 2016. évi CIV. törvény 39. § (5) j).
8 Módosította: 2006. évi CIX. törvény 80. § (1) k), 2016. évi CIV. törvény 39. § (5) j).
9 Beiktatta: 2015. évi CCIII. törvény 39. §. Hatályos: 2016. I. 1-től.
10 Beiktatta: 2018. évi CXIX. törvény 10. §. Hatályos: 2018. XII. 23-tól.
11 Megállapította: 2023. évi CIX. törvény 15. § (3). Hatályos: 2025. I. 1-től.

(2) A nyilvántartásra kötelezett jogutód nélküli megszűnése esetén köteles bejelenteni az (1) bekezdés szerinti munkaügyi iratok őrzésének helyét a székhelye, telephelye szerint illetékes nyugdíjbiztosítási igazgatási szervnek.

(3) A (2) bekezdés szerinti bejelentéssel egyidejűleg a nyilvántartásra kötelezett képviselője, illetve a felszámoló, végelszámoló köteles a 2010. január 1-jét megelőző időszakra vonatkozóan adatszolgáltatást teljesíteni, ha arra korábban nem került sor.

Ellenőrzés

100. § (1)[1] A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv szak- és pénzügyi ellenőrzése kiterjed a nyugdíjbiztosítással kapcsolatos jogszabályok megtartására, illetőleg a nyilvántartási és az adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésére, a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv hatáskörébe tartozó nyugellátás megállapításával kapcsolatos adatszolgáltatásra. Az ehhez szükséges nyilvántartásokat, könyvelési és egyéb okmányokat, illetőleg adatokat rendelkezésre kell bocsátani.

(2)[2] Ha a nyugellátás megállapítására irányuló eljárásban, az egyeztetési eljárásban vagy a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervek más eljárásában a tényállás tisztázása érdekében indokolt, az adatszolgáltatásra kötelezett, illetve az egykorú iratokat őrző más személy vagy szervezet birtokában lévő olyan adatok megismerése céljából, amelynek kezelésére törvény a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervet feljogosítja, hatósági ellenőrzést kell lefolytatni.

X. Fejezet

VEGYES ÉS HATÁLYBA LÉPTETŐ RENDELKEZÉSEK

101. § (1) A Kormány felhatalmazást kap arra, hogy

a)[3] az öregségi nyugdíj alapját képező havi átlagkereset meghatározásánál a növelés mértékét a Központi Statisztikai Hivatal által utoljára közzétett adatok alapulvételével minden év márciusában,

b) a külföldön élők nyugellátásának folyósítását,[4]

c)[5] a nyugellátás megállapítására és folyósítására vonatkozó részletes szabályokat,[6]

d)[7] a nyugdíjprémium megállapítására és a végrehajtásra vonatkozó részletes szabályokat, valamint a (6) bekezdés *a)* pontja szerinti szorzószámot,[8]

e)[9] a nyugellátás összegének megállapításánál a személyi jövedelemadó képzett összegét,

---

1 Módosította: 2006. évi CIX. törvény 80. § (1) k), 2007. évi LXXXII. törvény 13. § (1) 36. Számozását módosította: 2010. évi CLXX. törvény 13. §.

2 Beiktatta: 2010. évi CLXX. törvény 13. §. Módosította: 2012. évi CXII. törvény 31. § (2) h), 2014. évi XCIX. törvény 230. § 18.

3 Módosította: 2008. évi LXXXII. törvény 31. § (12), 2009. évi LVI. törvény 416. § (12), 2010. évi CLXX. törvény 16. § (2) l), 2016. évi CLXVII. törvény 21. § f).

4 Lásd: 284/2020. (VI. 17.) Korm. rendelet 8. §, 195/2022. (V. 27.) Korm. rendelet 14. §.

5 Módosította: 2009. évi CIX. törvény 52. § (12) c), 2009. évi CXVI. törvény 103. §.

6 Lásd: 21/2011. (III. 2.) Korm. rendelet, 284/2020. (VI. 17.) Korm. rendelet 8. §.

7 Megállapította: 2009. évi XL. törvény 7. § (1). Hatályos: 2010. I. 1-től.

8 Lásd: 313/2017. (X. 31.) Korm. rendelet, 183/2018. (X. 8.) Korm. rendelet, 237/2019. (X. 16.) Korm. rendelet, 568/2021. (X. 6.) Korm. rendelet, 376/2022. (X. 5.) Korm. rendelet.

9 Módosította: 2012. évi CCVIII. törvény 14. § c).

f)[1] a nyugellátások és – törvény vagy kormányrendelet alapján – a 62. §-ban foglaltak szerint emelendő más pénzbeli ellátások emelésének részletes szabályait, valamint évente az 1998. december 31-e utáni időponttól megállapításra kerülő öregségi teljes nyugdíj és árvaellátás évenkénti legkisebb összegeit, továbbá az 50. § (6) bekezdése szerinti együttfolyósítási összeghatárt,[2]

g)[3] az öregségi nyugdíj és a 6. § (4) bekezdése szerinti ellátások szüneteltetésének részletes szabályait, valamint a 83/C. § szerinti szüneteltetés alóli kivételeket és azok részletes szabályait,

h)[4] az igény érvényesítésével, az igény elbírálásával, a megállapító és a folyósító szervek közötti adatszolgáltatással kapcsolatos eljárást, továbbá a rögzített öregségi nyugdíj megállapítására vonatkozó részletes szabályokat,

i)[5] a visszafizetési és megtérítési kötelezettség teljesítésével, elmulasztásával, továbbá a követelés érvényesítésével, valamint a mérséklés, elengedés, fizetési halasztás, részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos eljárási rendelkezéseket,

j) a nyugdíjbiztosításon belüli jogorvoslat rendjét,

k)[6] a tizenharmadik havi nyugdíj és a tizennegyedik havi nyugdíj megállapítására és folyósítására vonatkozó részletes szabályokat,

l) az adatszolgáltatásra és bejelentési kötelezettségre vonatkozó eljárási rendelkezéseket,

m)[7]

n)[8] a kivételes nyugellátás megállapításának, továbbá a kivételes nyugdíjemelés és az egyszeri segély engedélyezésének részletes szabályait,

o)[9] a 18. § (2b)–(2c) bekezdés szerinti, kereső tevékenységgel járó biztosítási vagy azzal egy tekintet alá eső jogviszonyokat, valamint a gyermekgondozást segítő ellátásban vagy a gyermekek otthongondozási díjában eltöltött idővel szerzett jogosultsági idővel egy tekintet alá eső, 1998. január 1-jét megelőzően szerzett szolgálati időket,

p)[10] az özvegyi járadék számítására vonatkozó szabályokat,

---

1 Megállapította: 2008. évi LXXXII. törvény 9. § (3). Módosította: 2009. évi LVI. törvény 418. § (13). Lásd: 2009. évi LVI. törvény 423. § (2). Módosította: 2011. évi CXCI. törvény 103. § u), 2015. évi CCXXIII. törvény 68. § (2) d), 2023. évi LIII. törvény 28. § 10.

2 Lásd: 187/1997. (X. 31.) Korm. rendelet, 126/1998. (VII. 1.) Korm. rendelet, 130/1998. (VII. 22.) Korm. rendelet, 222/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet, 191/1999. (XII. 18.) Korm. rendelet, 165/2000. (IX. 29.) Korm. rendelet, 1080/2000. (IX. 29.) Korm. határozat, 248/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet, 72/2001. (IV. 24.) Korm. rendelet, 188/2001. (X. 17.) Korm. rendelet, 87/2002. (IV. 19.) Korm. rendelet, 223/2002. (X. 31.) Korm. rendelet, 303/2002. (XII. 27.) Korm. rendelet, 157/2003. (X. 1.) Korm. rendelet, 249/2003. (XII. 23.) Korm. rendelet, 269/2004. (IX. 29.) Korm. rendelet, 380/2004. (XII. 28.) Korm. rendelet, 215/2005. (X. 7.) Korm. rendelet, 291/2005. (XII. 23.) Korm. rendelet, 198/2006. (X. 2.) Korm. rendelet, 224/2006. (XI. 20.) Korm. rendelet, 329/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, 258/2007. (X. 4.) Korm. rendelet, 352/2007. (XII. 23.) Korm. rendelet, 241/2008. (X. 1.) Korm. rendelet, 353/2008. (XII. 31.) Korm. rendelet, 287/2009. (XII. 15.) Korm. rendelet, 250/2010. (X. 19.) Korm. rendelet, 198/2011. (X. 5.) Korm. rendelet, 335/2011. (XII. 29.) Korm. rendelet, 287/2012. (X. 11.) Korm. rendelet, 377/2012. (XII. 19.) Korm. rendelet, 494/2013. (XII. 23.) Korm. rendelet, 348/2014. (XII. 29.) Korm. rendelet, 357/2015. (XII. 2.) Korm. rendelet, 416/2016. (XII. 14.) Korm. rendelet, 312/2017. (X. 31.) Korm. rendelet, 359/2017. (XI. 30.) Korm. rendelet, 136/2018. (VII. 25.) Korm. rendelet 1. § c), d), 240/2018. (XII. 12.) Korm. rendelet, 238/2019. (X. 16.) Korm. rendelet, 300/2019. (XII. 11.) Korm. rendelet, 461/2020. (X. 21.) Korm. rendelet, 538/2020. (XII. 2.) Korm. rendelet, 254/2021. (V. 18.) Korm. rendelet, 567/2021. (X. 6.) Korm. rendelet, 692/2021. (XII. 9.) Korm. rendelet, 161/2022. (IV. 28.) Korm. rendelet, 375/2022. (X. 5.) Korm. rendelet, 506/2022. (XII. 13.) Korm. rendelet, 463/2023. (X. 6.) Korm. rendelet, 524/2023. (XII. 1.) Korm. rendelet, 452/2024. (XII. 30.) Korm. rendelet, 299/2025. (X. 1.) Korm. rendelet, 410/2025. (XII. 22.) Korm. rendelet.

3 Megállapította: 2023. évi LIII. törvény 27. §. Hatályos: 2023. VIII. 1-től.

4 Megállapította: 1998. évi LXXVII. törvény 19. §. Hatályos: 1999. I. 1-től.

5 Megállapította: 2000. évi CXXXIII. törvény 102. § (13). Hatályos: 2001. I. 1-től.

6 Megállapította: 2020. évi LXXVIII. törvény 5. §. Módosította: 2025. évi CXII. törvény 7. §.

7 Hatályon kívül helyezte: 2016. évi CXXI. törvény 27. § (2). Hatálytalan: 2017. I. 1-től.

8 Megállapította: 2005. évi CLIII. törvény 93. § (6). Hatályos: 2006. I. 1-től.

9 Beiktatta: 2010. évi CLXX. törvény 14. §. Módosította: 2014. évi XCIX. törvény 230. § 19., 2015. évi CCXXIII. törvény 68. § (2) e), 2018. évi CXVII. törvény 64. § (1) e).

10 Beiktatta: 2010. évi CLIV. törvény 41. §. Hatályos: 2010. XII. 22-től.

q) [1]

r) [2] a társadalombiztosítási egyéni számlával kapcsolatos részletes szabályokat,

s) [3] az egyeztetési eljárás részletes szabályait

rendeletben határozza meg. [4]

(2)-(3) [5]

(4) [6] Annak a személynek, akinek az öregségi nyugdíjkorhatár emeléséről és az ezzel összefüggő törvénymódosításokról szóló 1996. évi LIX. törvény 21. § (7) bekezdése alapján megállapított átmeneti járadékot, előnyugdíjat vagy korengedményes nyugdíjat folyósítanak vagy folyósítottak, az öregségi, illetőleg az özvegyi nyugdíja megállapításánál a jogosultra irányadó öregségi nyugdíjkorhatár alatt - a Tny. rendelkezéseitől eltérően - az ott meghatározott életkor(oka)t kell érteni.

(5) [7] Ha a bruttó hazai termék változatlan áron számított növekedésének a tárgyévben várható mértéke a 3,5 százalékot meghaladja, és az államháztartás – a központi költségvetésről szóló törvényben meghatározott – tárgyévi egyenlegcélja várhatóan teljesül, a tárgyév novemberében nyugdíjprémiumot kell fizetni annak a személynek, aki a tárgyévet megelőző év legalább egy napján, valamint a tárgyév novemberében a társadalombiztosítási nyugdíjrendszer keretében járó vagy azzal a 6. § (4) bekezdése alapján egy tekintet alá eső

a) [8]

b) hozzátartozói nyugellátásban – ide nem értve az ideiglenes özvegyi nyugdíjat – részesül, vagy

c) [9] a *b)* pontban nem említett nyugellátásban részesül, és a 18. § (1) bekezdése szerinti életkort a tárgyévet megelőzően betöltötte.

(6) [10] A nyugdíjprémium összege a következő két szám szorzata:

a) a bruttó hazai termék változatlan áron számított növekedése – tárgyévben várható – mértékének 3,5-del csökkentett összege, de legfeljebb 4, [11]

b) a nyugellátás november havi összegének 25 százaléka, de legfeljebb 20 000 forint.

(7) [12] Ha a bruttó hazai termék változatlan áron számított növekedésének – a központi költségvetésről szóló törvényben – tárgyévre tervezett mértéke a 3,5 százalékot meghaladja, a nyugdíjprémium kiadásainak fedezetére a Nyugdíjbiztosítási Alap költségvetésében céltartalékot kell képezni.

(8) [13] A nyugdíjprémiumot a nyugdíjfolyósító szerv hivatalból, a november havi nyugellátással együtt folyósítja. A nyugdíjprémium megállapításáról határozatot nem kell hozni.

101/A. § [14] Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben jelölje ki [15]

a) a központi nyugdíjbiztosítási szervet,

b) a nyugdíjfolyósító szervet és

c) a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerveket.

---

1 Hatályon kívül helyezte: 2015. évi CCXXIII. törvény 69. §. Hatálytalan: 2016. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2010. évi CLIV. törvény 41. §. Hatályos: 2010. XII. 22-től. Módosította: 2011. évi XIII. törvény 13. § b).
3 Beiktatta: 2012. évi CXII. törvény 27. §. Módosította: 2024. évi XV. törvény 10. § c).
4 Lásd: 168/1997. (X. 6.) Korm. rendelet.
5 Hatályon kívül helyezte: 2006. évi CXIX. törvény 3. § (2) b). Hatálytalan: 2007. I. 1-től.
6 Beiktatta: 2000. évi CXXXIII. törvény 102. § (14). Hatályos: 2001. I. 1-től. A folyamatban lévő ügyekben és az igénylő kérelmére induló új eljárás során egyaránt irányadónak kell tekinteni.
7 Beiktatta: 2009. évi XL. törvény 7. § (2). Módosította: 2011. évi CXCI. törvény 102. § x).
8 Hatályon kívül helyezte: 2011. évi CXCI. törvény 103. § v). Hatálytalan: 2012. I. 1-től.
9 Módosította: 2011. évi CXCI. törvény 102. § y), 2024. évi LXXIV. törvény 61. § 5.
10 Beiktatta: 2009. évi XL. törvény 7. § (2). Hatályos: 2010. I. 1-től.
11 Lásd: 568/2021. (X. 6.) Korm. rendelet 2. §, 376/2022. (X. 5.) Korm. rendelet 2. §.
12 Beiktatta: 2009. évi XL. törvény 7. § (2). Módosította: 2011. évi CXCI. törvény 102. § z).
13 Beiktatta: 2009. évi XL. törvény 7. § (2). Hatályos: 2010. I. 1-től.
14 Megállapította: 2016. évi CIV. törvény 39. § (4). Hatályos: 2017. I. 1-től.
15 Lásd: 207/2022. (VI. 14.) Korm. rendelet 2. §.

102. § E törvény hatálybaléptetéséről a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezik. E törvény rendelkezéseit - az 1998. január 1-je előtti időponttól megállapított nyugellátások emelésére vonatkozó 62. §, továbbá a 38. § (2) bekezdése kivételével - az 1997. december 31-ét követő időponttól megállapításra kerülő ellátásokra kell alkalmazni. A 38. § (2) bekezdése e törvény kihirdetése napján lép hatályba azzal, hogy rendelkezéseit az 1995. december 31-e utáni időponttól megállapításra került (kerülő) ellátásokra is alkalmazni kell.

102/A. §[1] (1)[2] A saját jogú nyugellátás mellett 2020. július 1-jét megelőzően folytatott, nyugdíjjárulék-köteles keresettel, jövedelemmel járó keresőtevékenységre a 2020. június 30-án hatályos

a) 22/A. § (1), (2), (4) és (5) bekezdését, valamint

b) 102/A. § (2)–(5) bekezdését

kell alkalmazni.

(2)[3] A 2019. évi keresőtevékenységgel szerzett nyugdíjnövelést a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv

a) 2020. szeptember 30-áig hivatalból állapítja meg, ha kizárólag a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 5. § (1) bekezdés *a)* pontja szerinti jogviszonyból származó keresetet, jövedelmet kell figyelembe venni,

b) 2020. október 31-éig hivatalból állapítja meg az *a)* pontban nem említett esetben, kivéve, ha a nyugdíjnövelésre jogosult személy a nyugdíjnövelés megállapítása előtt elhunyt.

(3)[4] A 2020. január–június hónapjaiban végzett keresőtevékenységgel szerzett nyugdíjnövelést a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv

a) 2021. szeptember 30-áig hivatalból állapítja meg, ha kizárólag a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 5. § (1) bekezdés *a)* pontja szerinti jogviszonyból származó keresetet, jövedelmet kell figyelembe venni,

b) 2021. október 31-éig hivatalból állapítja meg az *a)* pontban nem említett esetben, kivéve, ha a nyugdíjnövelésre jogosult személy a nyugdíjnövelés megállapítása előtt elhunyt.

(4)[5] A szüneteltetett öregségi nyugdíj újbóli folyósítása során a jogosultat – a 83/A. § (3) bekezdésében foglaltakon túl, a növelés időpontjának figyelembevételével – a megállapított nyugdíjnövelés is megilleti.

(5)[6]

(6)[7]

102/B. §[8] (1) A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2021. évi LIII. törvénnyel (a továbbiakban: Módtv.) megállapított 22. § (1) bekezdés *e)* pontját a 2021. július 1-jén véglegessé vált határozattal le nem zárt ügyekben is alkalmazni kell.

(2) Ha a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv a nyugellátás megállapítása során – a 2021. június 30-án hatályos 22. § (1) bekezdés *e)* pontjának alkalmazásával – 2020. július 1-je és 2021. június 30-a között szerzett felszolgálási díjat vett figyelembe, a nyugellátás összegét a jogosult 2021. december 31-éig benyújtott kérelmére, a nyugellátás eredeti kezdő időpontjától kezdődően – a Módtv.-vel megállapított 22. § (1) bekezdés *e)* pontja, egyebekben a nyugellátás eredeti kezdő időpontjában hatályos szabályok alkalmazásával – újra megállapítja.

---

1 Megállapította: 2016. évi CLXVII. törvény 19. §. Hatályos: 2017. I. 1-től.
2 Megállapította: 2019. évi CXXII. törvény 133. §. Hatályos: 2020. VII. 1-től.
3 Megállapította: 2019. évi CXXII. törvény 133. §. Hatályos: 2020. VII. 1-től.
4 Megállapította: 2019. évi CXXII. törvény 133. §. Hatályos: 2020. VII. 1-től.
5 Megállapította: 2019. évi CXXII. törvény 133. §. Hatályos: 2020. VII. 1-től.
6 Hatályon kívül helyezte: 2019. évi CXXII. törvény 135. § 10. Hatálytalan: 2020. VII. 1-től.
7 Hatályon kívül helyezte: 2019. évi CX. törvény 31. § (6) e). Hatálytalan: 2020. I. 1-től.
8 Megállapította: 2021. évi LIII. törvény 9. §. Hatályos: 2021. VII. 1-től.

(3) Ha a 47. § (2) bekezdés *c)* pontja alapján megállapított özvegyi nyugdíj 2020. január 1-jét megelőzően azért szűnt meg, mert az árva tartós betegsége, fogyatékossága már nem állt fenn, de az árva az árvaellátásra az özvegyi nyugdíj megszűnése óta folyamatosan jogosult, az özvegyi nyugdíj – kérelemre, az igényérvényesítésre vonatkozó rendelkezések alkalmazásával – ismét folyósítható a gyermek árvaellátásra való jogosultságának hátralévő időtartamára.

102/C. §[1] (1) Ha a nyugdíjkorhatár betöltése miatt,

a) a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény – a 33/2012. (VII. 17.) AB határozattal megsemmisített – 90. § *h)* pont *ha)* alpontja, illetve 230. §-a alapján nyugalmazott bíró, vagy

b) a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény – 2013. április 1-jén hatályos – 34. § *d)* pontja, illetve 160. §-a alapján nyugalmazott ügyész szolgálati viszonya az öregségi nyugdíj megállapítását követően helyreállt, az ezt követő ismételt nyugalmazás esetén jogosult az öregségi nyugdíjának a (2)–(5) bekezdés szerinti átcserélésére.

(2) Az átcserélés iránti igényt az ismételt nyugalmazás időpontját követő 6 hónapon belül, az egyes családtámogatási és nyugdíjbiztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló 2018. évi CXIX. törvény hatálybalépését megelőző ismételt nyugalmazás esetén 2019. június 30-áig lehet benyújtani.

(3) Az átcserélt öregségi nyugdíjat az ismételt nyugalmazás időpontját követő napra olyan módon kell kiszámítani, mintha az igénylő részére korábban még nem állapítottak volna meg öregségi nyugdíjat.

(4) Ha az átcserélt öregségi nyugdíj összege magasabb a korábban megállapított öregségi nyugdíjnak az időközi nyugdíjemelésekkel megemelt, és a 22/A. § alapján megnövelt összegénél, az átcserélt öregségi nyugdíjat kell – az ismételt nyugalmazás időpontját követő naptól kezdődően – öregségi nyugdíjként folyósítani.

(5) Nem kell az átcserélt öregségi nyugdíjat visszamenőlegesen folyósítani olyan időszakra, amikor az öregségi nyugdíj folyósítása szünetelt. A visszamenőlegesen folyósított átcserélt nyugdíj összegét csökkenteni kell a korábban megállapított, az ismételt nyugalmazás időpontját követő naptól az átcserélésig terjedő időre folyósított öregségi nyugdíj összegével.

102/D. §[2] (1)[3] A 2012. január 1-jét megelőző időre folyósított rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíj visszafizetésére és megtérítésére a 2011. december 31-én hatályos szabályokat 2011. december 31-ét követően is alkalmazni kell.

(2)[4] Azt a rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjat, amelyet a 2011. december 31-én hatályos 87. vagy 88. § alapján meg kellett téríteni, és 2012. január 1-jétől a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól szóló törvény rendelkezése alapján öregségi nyugdíjként kell továbbfolyósítani, továbbra is meg kell téríteni a 2011. december 31-én hatályos rendelkezések alapján azzal, hogy ahol e rendelkezések rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjat említettek, azon öregségi nyugdíjat kell érteni.

102/E. §[5] Az e törvénynek a Magyarország 2026. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2025. évi LI. törvénnyel módosított 45. § (2) bekezdését, 48. § (1) bekezdését, 49. §-át és 51. § (1) bekezdését abban az esetben kell alkalmazni, ha a jogszerző 2026. június 30-át követően halt meg. Ha a jogszerző 2026. július 1-jét megelőzően halt meg, a 2026. június 30-án hatályos 45. § (2) bekezdését, 48. § (1) bekezdését, 49. §-át és 51. § (1) bekezdését 2026. június 30-át követően is alkalmazni kell.

102/E. §[6]

---

1 Megállapította: 2018. évi CXIX. törvény 12. §. Hatályos: 2018. XII. 23-tól.
2 Beiktatta: 2011. évi CXCI. törvény 101. §. Hatályos: 2012. I. 1-től.
3 Számozását módosította: 2012. évi CXII. törvény 28. §.
4 Beiktatta: 2012. évi CXII. törvény 28. §. Hatályos: 2012. VIII. 1-től.
5 Megállapította: 2025. évi LI. törvény 27. §. Hatályos: 2026. VII. 1-től.
6 Hatályon kívül helyezte: 2016. évi LXVII. törvény 166. §. Hatálytalan: 2017. I. 1-től.

102/F. §[1] A rokkantsági vagy rehabilitációs ellátásban részesülő személy özvegyi nyugdíja – ha 2011. december 31-én özvegyi nyugdíj mellett átmeneti járadékban vagy rendszeres szociális járadékban részesült, vagy az özvegyi nyugdíj folyósítására tekintettel az átmeneti járadékát, rendszeres szociális járadékát szüneteltették – a feléledés kivételével nem módosítható harmincszázalékos mértékűre.

102/G. §[2] (1) Ha a jogszerző 2011. február 28-át követően hunyt el, az özvegyi nyugdíj megállapítására, feléledésére irányuló, 2012. augusztus 1-jén folyamatban lévő eljárásokban az özvegyi járadékra való jogosultságot hivatalból vizsgálni kell.

(2) Ha a jogszerző 2011. február 28-át követően hunyt el, és az özvegyi nyugdíj iránti kérelmet 2012. július 31-éig már elbírálták, de az özvegy az Európai Unió tisztviselőinek és más alkalmazottainak nyugdíjbiztosítási átutalásáról és visszautalásáról, valamint egyes nyugdíjbiztosítási tárgyú és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2012. évi CXII. törvénnyel megállapított 61/A. § (1) bekezdése alapján özvegyi járadékra jogosult, az özvegyi járadékot a nyugdíjmegállapító szerv 2012. szeptember 30-áig, a jogosultsági feltételek teljesülésének időpontjára visszamenőlegesen hivatalból állapítja meg. A jogosultsági feltételek bekövetkezésétől 2012. szeptember 30-áig terjedő időre járó különbözetet egy összegben, az özvegyi járadék első folyósított összegével együtt, késedelmi kamattal növelt összegben kell folyósítani.

102/H. §[3]

102/I. §[4]

102/J. §[5] A 18. § (2) bekezdés *c)* pontja, (2a) bekezdés *b)* pontja, a 83/C. § és a 102/I. § a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló törvény alapján rendelkezési állományba helyezett bíróra, valamint a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló törvény alapján rendelkezési állományba helyezett ügyészre nem alkalmazható az egyes igazságügyi jogviszonyokban alkalmazandó felső korhatárral kapcsolatos törvénymódosításokról szóló 2013. évi XX. törvény hatálybalépésétől 2022. december 31-ig.

102/K. §[6] A tizennegyedik havi nyugdíj összege a 6/A. § (3) bekezdésében foglaltaktól eltérően a 2026. évben a 6/A. § (3) bekezdése szerinti összeg 25 százaléka.

102/L. §[7] (1) A Magyarország 2015. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2014. évi XCIX. törvénnyel megállapított 38. § (1) bekezdés *k)* pontját a 2015. január 1-jén folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

(2) A Magyarország 2015. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2014. évi XCIX. törvénnyel megállapított 55. § (3) bekezdés *b)* pontjában foglaltakat a 2015. január 1-jét megelőzően elhunyt jogszerző után járó árvaellátások esetén is alkalmazni kell, ha az a jogosultra nézve kedvezőbb. Egyéb esetben a 2015. január 1-jét megelőzően elhunyt jogszerző után járó árvaellátásokra e törvény 2014. december 31-én hatályos 55. § (3) bekezdés *b)* pontját kell alkalmazni.

(3) A Magyarország 2015. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2014. évi XCIX. törvénnyel megállapított 96/B. § (4) és (6) bekezdését a 2014. december 31-ét követően indult ügyekben kell alkalmazni.

103. §[8] E törvény

a) a Tanácsnak a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a szociális biztonság területén történő fokozatos megvalósításáról szóló, 1978. december 19-i 79/7/EGK irányelvével;

---

1 Megállapította: 2012. évi CXLII. törvény 1. §. Hatályos: 2012. X. 12-től.
2 Beiktatta: 2012. évi CXII. törvény 29. §. Hatályos: 2012. VIII. 1-től.
3 Hatályon kívül helyezte: 2016. évi LXVII. törvény 166. §. Hatálytalan: 2017. I. 1-től.
4 Hatályon kívül helyezte: 2016. évi LXVII. törvény 166. §. Hatálytalan: 2017. I. 1-től.
5 Beiktatta: 2013. évi XX. törvény 10. § (2). Hatályos: 2013. IV. 2-től.
6 Megállapította: 2025. évi CXII. törvény 6. §. Hatályos: 2026. I. 1-től.
7 Beiktatta: 2014. évi XCIX. törvény 229. §. Hatályos: 2015. I. 1-től.
8 Megállapította: 2017. évi CXLIII. törvény 6. §. Hatályos: 2018. I. 1-től.

b) a harmadik országbeli állampolgárok kutatás, tanulmányok folytatása, gyakorlat, önkéntes szolgálat, diákcsereprogramok vagy oktatási projektek, és au pair tevékenység céljából történő beutazásának és tartózkodásának feltételeiről szóló, 2016. május 11-i (EU) 2016/801 európai parlamenti és tanácsi irányelvével összeegyeztethető szabályozást tartalmaz.

104. §[1] Ez a törvény

a) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló 2009. szeptember 16-i 987/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet;

b) az európai statisztikákról és a titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó statisztikai adatoknak az Európai Közösségek Statisztikai Hivatala részére történő továbbításáról szóló 1101/2008/EK, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet, a közösségi statisztikákról szóló 322/97/EK tanácsi rendelet és az Európai Közösségek statisztikai programbizottságának létrehozásáról szóló 89/382/EGK, Euratom tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. március 11-i 223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.

1. melléklet az 1997. évi LXXXI. törvényhez[2]

A magánnyugdíj-pénztári tagok társadalombiztosítási nyugellátásának kiszámítása során alkalmazásra kerülő szorzószám meghatározása

1. A magánnyugdíj-pénztári tagok társadalombiztosítási nyugellátásának kiszámítása során alkalmazásra kerülő szorzószámot a következők szerint kell kiszámítani:

Sz = h + (1–h) * 0,75,

ahol:

Sz = az alkalmazásra kerülő szorzószám értéke, és

$$h = \frac{\text{a 2010. szeptember 30-át követően szerzett szolgálati idő}}{\text{a teljes elismert szolgálati idő}}$$

2. A h értékének kiszámítása során a számlálóban és a nevezőben megjelölt időtartamot is napokban kell meghatározni, és a hányadost két tizedes jegyre kell kerekíteni.

3.[3] Ha az Európai Unió tisztviselőinek és más alkalmazottainak nyugdíjbiztosítási átutalásáról és visszautalásáról szóló törvény szerinti nyugdíjbiztosítási visszautalással érintett, 2010. október 1-jét megelőző időszakban az uniós tisztviselő magánnyugdíjpénztár tagja volt, ezen időszak napjainak számát a h értékének kiszámítása során a számlálóhoz hozzá kell adni. Ha az uniós tisztviselő ebben az időszakban a magyar nyugdíjrendszerben is szerzett szolgálati időt, a számlálót a nyugdíjbiztosítási visszautalás során beszámított jövedelem és az ugyanarra a napra elismert beszámított jövedelem és nyugdíjjárulék-alapot képező kereset, jövedelem összegének hányadosával kell megnövelni.

2. melléklet az 1997. évi LXXXI. törvényhez[4]

---

1 Megállapította: 2017. évi XLIV. törvény 13. § (3). Hatályos: 2017. VI. 2-től.
2 Megállapította: 2012. évi CXII. törvény 30. § (1), 1. melléklet. Hatályos: 2012. VIII. 1-től.
3 Beiktatta: 2012. évi CXII. törvény 30. § (2), 2. melléklet. Hatályos: 2012. IX. 1-től.
4 Beiktatta: 2012. évi CXII. törvény 30. § (3), 3. melléklet. Módosította: 2023. évi LIII. törvény 28. § 11.

Az öregségi nyugdíjak kiszámítása során alkalmazandó szorzószámok

	A	B
1.	Szolgálati idő (év)	Az öregségi nyugdíj alapját képező havi átlagkereset százaléka
2.	15	43,0
3.	16	45,0
4.	17	47,0
5.	18	49,0
6.	19	51,0
7.	20	53,0
8.	21	55,0
9.	22	57,0
10.	23	59,0
11.	24	61,0
12.	25	63,0
13.	26	64,0
14.	27	65,0
15.	28	66,0
16.	29	67,0
17.	30	68,0
18.	31	69,0
19.	32	70,0
20.	33	71,0
21.	34	72,0
22.	35	73,0
23.	36	74,0
24.	37	75,5
25.	38	77,0
26.	39	78,5
27.	40	80,0
28.	41	82,0
29.	42	84,0
30.	43	86,0
31.	44	88,0
32.	45	90,0
33.	46	92,0
34.	47	94,0
35.	48	96,0
36.	49	98,0
37.	50 vagy több	100,0

Ha az öregségi nyugdíj kiszámítása során figyelembe vett szolgálati idő a 19. §-ban foglaltak vagy a 39. § szerinti arányos elismerés miatt nem éri el a 15 évet, az öregségi nyugdíj kiszámítása során alkalmazandó szorzószámot úgy kell meghatározni, hogy a 43%-os mértéket annyiszor 2 százalékponttal kell csökkenteni, ahány év a 15 év szolgálati időből hiányzik.

TARTALOMJEGYZÉK

1997. évi LXXXI. törvény ---- 1
a társadalombiztosítási nyugellátásról ---- 1
I. Fejezet ---- 1
ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK ---- 1
Alapelvek ---- 1
Alapfogalmak ---- 2
A törvény hatálya ---- 3
A nyugdíjszolgáltatások ---- 3
A tizenharmadik havi nyugdíj és a tizennegyedik havi nyugdíj ---- 4
II. Fejezet ---- 4
AZ ÖREGSÉGI NYUGDÍJ ---- 4
1. Cím ---- 4
2. Cím ---- 5
A nyugdíjjogosultság ---- 5
A 2008. december 31-ét követő időponttól megállapításra kerülő öregségi nyugdíj esetében ---- 5
Az öregségi nyugdíj összege ---- 6
A 2012. december 31-ét követően megállapításra kerülő nyugdíjak esetében ---- 6
III. Fejezet ---- 10
IV. Fejezet ---- 10
A SZOLGÁLATI IDŐ ---- 10
Arányosan elismerhető szolgálati idő ---- 12
Szolgálati idő a felsőfokú tanulmányok idejére ---- 13
Szolgálati időnek nem minősülő idők ---- 13
A szolgálati idő igazolása ---- 13
V. Fejezet ---- 14
A HOZZÁTARTOZÓI NYUGELLÁTÁSOK ---- 14
1. Cím ---- 16
Az özvegyi nyugdíj ---- 16
Az özvegyi nyugdíj megosztása ---- 19
Az özvegyi nyugdíj megszűnése ---- 19
Az özvegyi nyugdíj feléledése ---- 19
2. Cím ---- 20
Az árvaellátás ---- 20
Az ellátásra jogosultság ---- 20
Az ellátás összege ---- 21
3. Cím ---- 21
A szülői nyugdíj ---- 21
A nyugdíjjogosultság ---- 21
A nyugdíj összege ---- 22
4. Cím ---- 22

A baleseti hozzátartozói nyugellátások 22
5. Cím 23
Az özvegyi járadék 23
VI. Fejezet 23
A NYUGELLÁTÁSOK ÉVENKÉNTI RENDSZERES EMELÉSE 23
1. Cím 23
2. Cím 24
VII. Fejezet 24
IGÉNYÉRVÉNYESÍTÉS ÉS ELJÁRÁSI SZABÁLYOK 24
A nyugellátások folyósítása 28
Az igény érvényesítésének egyéb szabályai 29
VIII. Fejezet 32
FELELŐSSÉGI SZABÁLYOK, JOGORVOSLAT 32
Visszafizetési és megtérítési kötelezettség 33
Mulasztási bírság 36
A követelés érvényesítése 36
Tartozás mérséklése, elengedése, fizetési kedvezmény engedélyezése 37
Jogorvoslat és döntés-felülvizsgálat 37
IX. Fejezet 38
A NYILVÁNTARTÁSI ÉS ADATSZOLGÁLTATÁSI KÖTELEZETTSÉG 38
Adatvédelmi rendelkezések 38
Társadalombiztosítási egyéni számla 41
A nyilvántartás adatainak egyeztetése 41
Adatszolgáltatás és bejelentési kötelezettség 43
Ellenőrzés 45
X. Fejezet 45
VEGYES ÉS HATÁLYBA LÉPTETŐ RENDELKEZÉSEK 45
1. melléklet az 1997. évi LXXXI. törvényhez 51
A magánnyugdíj-pénztári tagok társadalombiztosítási nyugellátásának kiszámítása során alkalmazásra kerülő szorzószám meghatározása 51
2. melléklet az 1997. évi LXXXI. törvényhez 51
Az öregségi nyugdíjak kiszámítása során alkalmazandó szorzószámok 52